

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Mesleğe Yeni Başlayan
Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları

FORUM -2-

ADANA / 16 şUBAT 2008

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -2-

ADANA
16 Şubat 2008

Türkiye Barolar Birliği Yayınları: 137
Forum Dizisi: 2

Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları

Yayına Hazırlayan
Av. Özcan Çine

ISBN: 978-9944-234-34-4
© Türkiye Barolar Birliği
Birinci Baskı: Şubat 2008, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Karanfil Sokağı 5/62
06650 Kızılay - ANKARA
Tel: (312) 425 30 11 Faks: 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-posta: admin@barobirlik.org.tr
yayin@barobilik.org.tr

Sayfa Tasarımı ve Ofset Hazırlık
Düş Atelyesi (0312.215 70 37)

Baskı
Şen Matbaa
Özveren Sokağı 25/B Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -2-

ADANA
16 Şubat 2008

İÇİNDEKİLER

Giriş	VII
-------------	-----

BİRİNCİ OTURUM

Av. İbrahim ATEŞ.....	3
Av. İbrahim GAZİOĞLU.....	3
Av. Özcan ÇİNE.....	5
Av. Özdemir ÖZOK.....	5
Av. Hüseyin Turgut BAHAR.....	12
Av. Yahya DEMİREL.....	20
Av. Sevil KOYUNCU	22
Av. İbrahim ATEŞ.....	23
Av. Özdemir ÖZOK.....	26
Av. Nuh KARASU	28
Kahraman ARSLAN.....	30
Av. Sakine EROĞLU.....	32
Av. Özdemir ÖZOK.....	34
Av. Fevzi ÇAKIT.....	37
Av. İlker BAHÇECİ.....	39
Av. Semih GÖKAYAZ	42

İKİNCİ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE.....	47
Av. Fatma Gülşen TIRAŞ.....	48
Av. Mustafa KAPLAN	49
Av. Ayhan PERÇİN	52
İsmail KORKMAZ	55
Emine BAYŞAR	58
Av. Hüseyin KILINÇ.....	60
Av. Tolga Kaan BATAS.....	65
Av. Muharrem ERCAN.....	67
Av. Metin KUŞ.....	73
Av. Bilal KASAP.....	75

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Av. Serhat DOĞAN	81
Av. Musa TOPRAK.....	88
Av. İbrahim GAZİOĞLU	93
Av. Erdal KÖYLÜOĞLU.....	96
Av. Işıl TURŞUCU	97
Av. İbrahim ATEŞ.....	98
Av. Halit ÖKÇESİZ.....	102

Avukatlık Mesleği ve baroların bugününü ve yarını tartışarak gerekirse yeni bir Avukatlık Kanunu hazırlanması ya da avukatlık meslek mevzuatında yapılacak değişiklikleri tespit etmek, sorun ve çözüm önerilerini mesleğin geleceğinin emanet edildiği genç meslektaşlarımızdan ilk elden öğrenilip değerlendirilmesi amacıyla geniş katılımlı FORUM'lar düzenlenmesi düşüncesi Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun aldığı bir kararla yaşama geçirildi.

Bu amaçla Türkiye Barolar Birliği'nin düşünce, öneri ve katkıları ile Ankara Barosu'na kayıtlı, meslek yaşları 0-10 yıl olan bir gurup avukat meslektaşımız, hazırlık çalışmaları çerçevesinde meslek yaşı 0-10 olan avukat meslektaşlarımızın bu foruma daha hazırlıklı olarak katılmaları, çözüm önerilerinde bulunabilmeleri için bir bildiri metni hazırladı, bu bildiri de meslek sorunları; "*Bağımsızlık*", "*Meslek Örgütü*", "*Ekonomik Sorunlar*" ve "*Eğitim Sorunları*" şeklinde dört ana başlık halinde belirtilip sorunların bunlarla da sınırlı olmadığı ve başkaca birçok sorunun da bulunduğu da vurgulanarak "*BİRLİKTE ÇÖZELİM*" sloganıyla genç avukat meslektaşlarımız foruma davet edildiler.

"*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları*" konulu forumların ilki 17 Kasım 2007 tarihinde Ankara'da ve ikincisi de 16 Şubat 2008 tarihinde Adana'da yapıldı. Elinizdeki bu ikinci kitap Adana'da forumda kayda alınan konuşmaların çözümlenerek yayınlanmış halidir.

Her forumdan sonra konuşmalar bu şekilde kitap haline getirilerek meslektaşlarımızın ve tüm ilgililerin bilgi ve değerlendirmelerine sunulacaktır.

**FORUM'UN DÜZENLENMESİ VE
ORGANİZASYONUNDA EMEĞİ GEÇENLER**

Av. E. Özge BAYIR
Av. Deniz KÜZECİ
Av. Meriç GENÇAY
Av. Başak PEKER
Av. Nilüfer AKMAN ÖĞÜN
Av. Beyza BİRBEN
Av. Cemre KOCAÇİMEN
Av. Bahadır Turan DURMAZ
Av. Ender AZİZOĞLU
Av. Aslı TATLIDİL
Av. Zeynep DURMAZ
Av. Gamze KARADUMAN
Av. Gülşah DENİZ
Av. Emre Bertan ÖZASLAN
Av. Muzaffer NERSE
Av. Göktan KOÇYILDIRIM
Av. Işıl TURŞUCU
Av. Pınar ÜNLÜ

Adana Barosu Başkanlığı

Çiğdem BUYRUK (Adana Barosu Yazı İşleri Müdürü)
Arzu POSTALLI (Adana Barosu Başkan Sekreteri)
Aysun ÖZDÜZENCİLER (Adana Barosu Personeli)
Seyrani DAĞLI (Adana Barosu Personeli)
Mehmet BOSTANCI (Adana Barosu Bilgi İşlem Uzmanı)
Cahit Efe Tamer (Adana Barosu Basın Danışmanı)

Mesleğe Yeni Başlayan
AVUKATLARIN
Sorunları ve Çözüm Yolları
Bizler Avukatız!

Sorunların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi için mücadele ediyoruz...

Peki ya bizim sorunlarımız?

Mesleğimiz toplumdaki itibarını her geçen gün biraz daha yitiriyor, kan kaybediyor. Mensubu olmaktan onur duyduğumuz mesleğimizin icrası giderek zorlaşıyor. Sorunlar çığ gibi büyüyor. Kısaca, mesleğe yeni başlayan avukatlar için daha da daralıyor.

Ve şimdi, mesleğin geleceği olan genç avukatlar tartışıyor.

- Avukatın hizmet alanındaki işler, niçin başka meslek gruplarına aktarılıyor?

- Bir başka avukatın yanında ücretli olarak çalışan avukatın konumu nedir? Sorunlar nasıl çözümlenebilir?

- Sosyal güvenlik koşulları nasıl daha yeterli hale getirilebilir?

- Avukatlar arasındaki fırsat eşitsizliği ve haksız rekabet nasıl giderilebilir?

- Meslek örgütlerimiz ne kadar etkili?

- Mesleğe yeni başlayan avukatlar meslek örgütlerinde ne kadar temsil edilebiliyor?

- Meslek içi eğitim, avukatlık staj ve hukuk fakültele-

ri bağlamında, eğitim sorunlarımız nasıl çözümlenebilir?

- Avukatlık mesleğinde uzmanlaşma olmalı mıdır?

-Teoride var olan avukat bağımsızlığı, pratikte korunabiliyor mu? Ve benzer diğer sorunlar.....

Amacımız sorunlarımızı birlikte tespit etmek, eleştiri ve önerilerden sonuç çıkartarak ideale ulaşmak.

Tek tek çözüm bulamadığımız sorunları beraber değerlendirmeye, farklı çözüm yolları aramaya ve birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Mesleğe yeni başlayan avukatlar tarafından düzenlenen bu forum, hiçbir siyasi veya ideolojik ayırım gözetmeksizin, tüm genç avukatlara yöneliktir. Forumun düzenlenmesindeki amaç, sorunlarımızı tespit etmek, etraflıca tartışmak ve çözüm önerileri geliştirmektir. Meslek sorunlarına ilişkin görüş ve önerilerinizi forumda söz alarak, hazırlamış olduğunuz metinleri forum alanındaki görevlilere teslim ederek veya myba@barobirlik.org.tr veya meslegeyenibaslayanavukatlar@barobirlik.org.tr adresine e-posta göndererek iletebilirsiniz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

Birinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Av. İbrahim ATEŞ (Adana Barosu Yönetim Kurulu Üyesi, Sunucu): Değerli Türkiye Barolar Birliği Başkanı, Sayın Yönetim Kurulu üyeleri, değerli baro başkanları, sevgili meslektaşlarım; mesleğe yeni başlayan avukatların sorunları ve bunlara bulunacak çözümle ilgili Türkiye Barolar Birliği tarafından düzenlenen foruma hepiniz hoş geldiniz.

İBRAHİM
ATEŞ'İN
KONUŞMASI

Düzenlenen bu forumla ilgili açılış konuşmasını yapmak üzere Adana Barosu Başkanı Sayın Av. İbrahim Gazioğlu'nu kürsüye davet ediyorum.

Av. İbrahim GAZİOĞLU (Adana Barosu Başkanı): Sayın Barolar Birliği Başkanı, değerli Yönetim Kurulu üyeleri, çok değerli baro başkanları, çok değerli meslektaşlarım; bizler de mesleğe başladığımızda sıfır yaşıydık, şu anda 32 yaşına geldik, gerçekten uzun bir süreç. Adana Barosu'na kayıtlı 0-10 yaş kıdem grubu meslektaşlarımız 885 kişi. Adana Barosu'nun mevcudunu topladığımız zaman 1.450 kişi, yani 1.450 kişi de, 885 kişi 0-10 yaş kıdem grubunu teşkil ediyor. Bu 885 arkadaşımızı tek tek telefonla aradık, kendilerini buraya davet ettik, mesaj yollarıyla da aradık ama maalesef şu anda her halde sadece 50-60 arkadaşımız var.

İBRAHİM
GAZİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

İBRAHİM
GAZİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

Bizim mesleğimizin gerçekten sorunları çok fazla, her gün bu sorunları yaşıyoruz, yıllardan beri de konuşuyoruz. Türkiye Barolar Birliği'ne yönetim kurulları başkanı tahtında hakikaten çok teşekkür ediyorum, bu sorunları masaya yatırdılar. Birincisini Ankara'da yaptılar, ikincisini Adana ve çevresindeki Hatay, Osmaniye, Mersin, Kahramanmaraş, Gaziantep illerini kapsayacak şekilde yapıyorlar. Ben kendilerine bu konuda yapmış oldukları hizmetlerden dolayı teşekkür ediyorum.

Mesleğimizin deminde söylediğim gibi sorunları yığınla. Bizler, mesleğe başladığımızda eldeki yasalarla mesleğimiz kazanç yönünden daha fazla hareket halindeydi. Ben şimdi manevi yönünü düşünmüyorum, mesleğimizin biraz da maddi yönünü düşünmek lazım; çünkü maddi yönden bir kazanç elde edilmediği zaman, nasıl yaşayacağız, nasıl mesleğimizi idame ettireceğiz? Eskiden Türk Ceza Kanunu'nu biliyorsunuz kaçakçılık suçu vardı, bir paket sigaradan dolayı bir sanık hakkında dava açılıyordu, bu da meslektaşlarımıza bir imkân sağlıyordu ama maalesef bu imkanlar gittikçe azaldı. Türk Ceza Kanunu'nda yaşanan değişiklikler ve ondan sonraki Hukuk Usulü Muhakemeler Kanunu'ndaki yaşanan değişiklikler ve diğer yasadaki değişiklikler, mesleklerdeki kazancı gittikçe düşürmeye başladı. Sadece kazanç değil tabii ki, diğer yönlerimiz de var.

Her zaman söylüyoruz, sav-savunma-yargı üçlü bir ayak diyoruz, ama maalesef Anayasa'nın hükmüne baktığımız zaman, savunma Anayasa'da yer almıyor. Türkiye Barolar Birliği'nin hazırlamış olduğu anayasada bu yer alıyordu; fakat maalesef hükümet şu anda bu Anayasa'yı değerlendirmiyor, yeni bir Anayasa hazırlığı içerisinde değil ve Türkiye Barolar Birliği'nin hazırlamış olduğu Anayasa Önerisi de kal'e almayacağını deklare etti diye düşünüyorum.

Bu toplantının hepimize hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum. Burada konuşacak olan siz meslektaşlarımızınız, inşallah sorunlarınızı tek tek söylersiniz, burada bu sorunların hepsi kaydedilecek ve Türkiye Barolar Birliği tarafından bir kitap haline getirilerek hepimize dağıtılacaktır. Sorunlarımızı

hep beraber çözeriz ve çok daha rahat meslekte hem maddi, hem manevi yönden rahat bir hayat süreriz diye düşünüyorum. Hepinize tekrar başarılar diliyorum.

Teşekkürlerimle.

Av. Özcan ÇİNE (Oturum Başkanı): Teşekkürler Sayın Başkan.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

Sayın Türkiye Barolar Birliği Başkanım, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu üyem, Türkiye Barolar Birliği Disiplin Kurulu üyem, Adana ve Mersin Baro başkanlarım, Gaziantep Baro Başkan Yardımcım ve değerli meslektaşlarım; “*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatlar*” konulu foruma hoş geldiniz.

Şimdi de açış konuşması yapmak üzere Türkiye Barolar Birliği Başkanı Sayın Av. Özdemir Özok’u kürsüye davet ediyoruz.

Buyurun Başkanım.

Av. Özdemir ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı): Değerli Adana Barosu Başkanı, Sayın Mersin Barosu Başkanı, Türkiye Barolar Birliği Disiplin Kurulu üyesi değerli dostum, saygıdeğer meslektaşım, Gaziantep Barosu Başkan Yardımcısı, barolarımızın değerli temsilcileri, genç meslektaşlarım, yerel ve ulusal basınımızın çok saygıdeğer temsilcileri; biraz önce Adana Barosu Başkanı’nın da ifade ettiği gibi, Türkiye Barolar Birliği olarak yeni ve farklı bir çalışmayı başlatalım dedik.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Yıllardır bizler Türkiye Barolar Birliği genel kurullarından aldığımız yetkilerle, her dört yılda bir bize verilen güvenle 1969’ dan bu yana Türkiye Barolar Birliği; mesleği ve meslektaşları temsil etmeye, mesleğin sorunlarını çağdaş ve gerçekten savunma mesleğinin gereği olan koşullara göre yönetmek için son derece ciddi, son derece yararlı çalışmalar yapmıştır. Ama çağımız ve günümüz artık o kadar hızlı geliyor, olaylar o kadar hızlı ve süratli geliyor ki, sadece belirli bir grubun bu denli köklü, bu denli geniş, bu denli sorunlarının çok olduğu bir mesleğin tüm sorunlarını dört yılda bir Barolar Birliği genel kurullarında seçilen değerli yöneticiler tarafından çözülmesi,

onlara çözümler bulunması, onları şu ya da bu şekilde önlerine alıp gerekli şekilde takip etmesi zaman zaman çok zor oluyor. O nedenle biz yeni bir uygulama başlatalım dedik ve yıllardır savunduğumuz eksiksiz demokrasinin bir gereği olan çoğulcu ve katılımcı demokrasinin de bir örneği olarak olaylara bire bir yaşayan, olayların içinde olan ve gerçekten sorunları günlük yaşayan mesleğimize yeni girmiş değerli arkadaşlarımızla birlikte sorunlarımızı tartışalım dedik.

Tabii her olayda olduğu gibi bizim bu yeni açılımımız çok iyi niyetli kabul edilip o doğrultuda bize destek verenler olduğu gibi, *"bu yeni bir taktik mi, mevcut Türkiye Barolar Birliği'nin iktidarını elinde bulunduran ekibin yeni bir açılımı mı?"* gibi kimi değerlendirmeler oldu. Tabii bu değerlendirmeler olacak, ama asıl olan bizim ne düşündüğümüz, ne amaçladığımız, ne yapmak istediğimiz, bunu iyi anlatabilmek, bunu iyi ifade edebilmek lazım. Burada bizim istediğimiz, bizim amaçladığımız; burada biraz önce Sayın Adana Barosu Başkanı bir şey söyledi *"1400'e varan Adana'daki avukat arkadaşların 800 tanesi 0-10 yaş kıdeminde."*

Değerli arkadaşlar; bu son derece önemli bir şey, biz bu genç arkadaşlarımızın her söylediğine kulak vermek mecburiyetindeyiz. Hepimiz belirli bir yaşa gelmiş, mesleğin artık son günlerinde, son yıllarında olan insanlarız ama bu arkadaşların önünde yeni bir yaşam var, bu arkadaşların önünde yeni bir istikbal var, bu arkadaşların önünde gerçekten mesleğin geleceği yönünde çok önemli fırsatlar var. Bizler Baro yöneticileri olarak, Barolar Birliği yöneticileri olarak bu deneyimlerimizi, bu birikimlerimizi bu genç arkadaşlarımızın önüne koyarak, onlarında enerjilerinden, onlarında bu pozitif yaklaşımlarından yararlanarak; mesleğin birçok sorunlarını ciddi bir şekilde çözmek durumundayız. Türkiye Barolar Birliği'nin bugünkü yönetiminin tek amacı bu.

Değerli kardeşlerim; ben 1978'den bu yana baromun ve Türkiye Barolar Birliği'nin çeşitli kademelerinde çalıştım. Bu benim yaşamımın en büyük ödülü, bu benim yaşamımda en

büyük elde ettiğim onur. O nedenle sizi bütün içtenliğimle temin edeyim, benim hiçbir amacım, hiçbir beklentim yok. Bu anlamda, bana bu konuda destek veren hem kendi Baromda, hem Türkiye Barolar Birliği'nde bizden bir şeyler bekleyen, bizden bir şeyler uman, bizden birtakım görevler bekleyen insanların, bu umutlarını, bu beklentilerini, bu desteklerini şu ya da bu şekilde olumsuz yanıtlamamak için elimizden geldiği kadar onları en iyi şekilde temsil etmeye çalıştık. Eksişimiz yok mu; yüzdeyüz vardır. Her şey mükemmel midir; asla mükemmel değildir. Çünkü daha mükemmeli her zaman mevcuttur, olacaktır, olmalıdır da zaten. O nedenle değerli meslektaşlarım, genç kardeşlerim sadece avukatlık mesleği için değil, Türkiye çok genç bir nüfusa sahip bir ülke, sadece kendi mesleğimizle ilgili konularla da ilgili değil. Türkiye'de 0-30, 0-35 arası nüfus % 55 civarında olduğu söyleniyor. Bu bir ülke için çok büyük bir şans, eğer iyi kullanılırsa. Bu bir ülke için büyük bir felaket, eğer kötü kullanılırsa.

Bu aynı şekilde kendi mesleğimiz için de söz konusu. Genç kardeşlerimize umut vermeyen, genç meslektaşlarımızın derdiyle yakından ilgilenmeyen, kendisi günlük yaşamını sürdüren bir yönetim anlayışı; kendisini gelecekte temsil edecek, temsil etme durumunda olan ve bulunduğumuz şu görevleri çok kısa sürede onların alacağı bu dinamik ve gelişen genç gruba doğrusu biz haksızlık etmiş oluruz. O nedenle biraz önce değerli başkanım *"bizim 800 tane genç meslektaşımız var, bunların yaklaşık 800'üne birebir SMS çektik, haber verdik, kendilerine duyurduk ama katılan arkadaşlarımız bu kadar"* dedi.

Değerli meslektaşlarım, genç kardeşlerim; ben buraya gelen bütün arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum. İnanıyorum ki gelmeyen arkadaşlarda ya olayın demin söylediğim gibi gerekli bir şekilde ne yapıldığı konusunda çok ciddi bilgi sahibi değiller ya da bugüne kadar yaptığımız konular da olduğu gibi kendilerine yeterli bir şekilde biz kendimizi anlatamadık ya da bu 800 arkadaşımızdan yaklaşık 600-700 tanesinin işi iyi. Gayet rahatlar, hiç bir sorunları yok. Allah

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

rahmet eylesin, sizin hemşerinizi Adanalı Kemal Sarıbrahimoğlu Ağabeyimiz Ankara Barosu Başkanı'ydı. Ben 1971 yılının Ekim ayında ruhsatnamemi aldım, 37 yıldır piyasada aktif çalışan bir avukatım. İlk yıllarım çok yoğun geçmiştir, inanın haftada bir gün, iki gün evde yatarım, sürekli Ankara dışına çıkardım, icra takiplerini kovalardım. Öyle bir hale gelirdi ki, benim çok zorunlu yapmam lazım gelen işleri dahi çok ihmal ettiğim günler, zamanlar olmuştur.

Ben inanıyorum ki buraya katılamayan genç arkadaşlarımız kendi bireysel sorunları nedeniyle bugün buraya gelmemişlerdir. Oradaki arkadaşlarımızın çok iyi niyetli, meslekte belirli bir yere gelmeyi amaçlayan, mesleği daha rahat yapmaya, mesleğinin daha saygın bir üyesi olmaya mutlaka ve mutlaka inanan arkadaşlarımızdır. Bundan hiç kaygım, kuşku yok. Her olayı, "ihmal ediyorlar, gelmiyorlar, gitmiyorlar" gibi çok kolaycı birtakım mazeretlerle geçiştirmek doğrusu uygun değil diye düşünüyorum.

O nedenle ben Sayın Başkanımıza bu konuda hiç ama hiç kendi adına, bir baro başkanı olarak "burada 800 arkadaştan niye bu kadar geldi" gibi bir düşünceye kapılmasını asla istemiyorum. Buraya katılan arkadaşlara teşekkür ederiz. Bir de benim her zaman savunduğum bir şey vardır; bir yerde bulunmak değil, bir yerde bulunup katkı sunmak önemli. Burada sayısal olarak 800 kişiyi, 1000 kişiyi tutmuşuz ama sadece bir aksesuar olarak, sadece burada bulunmuş olmak için, buraya katılmış olmak, bir görevi yerine getirmek için bulunmayı asla kabul etmiyorum. 10 kişi olsun ama üretken, hareketli, düşünen, olaya bir şeyler katmak isteyen bir 10 kişi bana göre burada sessiz sakin bir 500 kişi sadece negatif olarak, pasif bir dinleyici olarak bulunmasından daha iyi. Ama dinamik, düşünen, sorunları tartışan, birtakım meseleleri önüne alıp götürmeye çalışan o 20 kişi bana göre, o 500 kişiden daha iyidir ve yıllardır bunu böyle savundum.

Kendi baro başkanlığım zamanında birçok etkinliklerde, birçok toplantılarda stajyerleri zorunlu tutarlarda imza karşılığı;

mutlaka gelsin, toplantılara katılsın diye. Ben buna asla ve asla itibar etmezdim; bir kişi gelsin gönüllü gelsin. Bir kişi gelsin, bir şey katmak için gelsin. Bir kişi gelsin; oradaki düşünceyi zenginleştirmek için gelsin. Ama oraya sırf yasak savmak için gelmesin. Türkiye'deki yaptığımız işlerin çoğunu böyle yaptık, soruna kendisini de katan, sorunun içerisinde kendisini de ifade eden bir kitle çok daha verimli, çok daha hareketli olur. Onun için ben burada bu anlayışla gelen değerli genç kardeşlerimin inanıyorum ki, bugünkü toplantıya çok önemli katkıları olacaktır. Sayısal değil ama bence nitelikli kişilerin burada son derece önemli açıklamalar yapması biz yöneticiler için aydınlatıcı, kimi gösterici düşünceler olacaktır.

Bunu yapmamızın tek nedeni demin de söyledim; gerçekten demokrasiye olan inancımız, bir meslekte katılımcılığa olan inancımız, bir mesleğe gençleri sokmadığımız sürece biçimsel birtakım seçim takvimleriyle göreve gelip, orada onları tamamlayıp geçmenin çokta önemli bir şeyler olmadığına inanıyorum. Yaşadığım şu; ben ilk beş yılda Baro yönetim kuruluna girdim, o günden beri çalışıyorum. Bu nedenle, bu düşüncelerle, bu kaygılarla, hem mesleğimizin genç dinamik meslektaşlarını, hem ülkemizdeki gerçekten genç dinamik insanları, hem yurt sorunlarına ilgi duymalarını sağlayacak. İlgi duyarken de sadece bir konu mankeni gibi değil, olayı alıp götürecektir, ortaya koyduğu sorunların peşini takip edecek, sorumluları karşısında bulabilecek bir yapı ve bir anlayış içerisinde. Bunu götürdüğümüz zaman mesleğimiz farklı bir nefes alacaktır, mesleğimiz farklı bir duruma gelecektir, bizlerle, baro başkanlarımızla, baro yöneticileriyle birlikte hareket eden dinamik bir baro. İnanıyorum ki; o ilde mesleği yürütürken icra memurluğundan, yazı işleri müdürlüğünden, ağır ceza reislerine, adalet komisyonu başkanlarına, başsavcıya kadar olan ilişkilerinde her yanında olan bir baro. Arkasında bütün sorunlarını çok ciddi bir şekilde ve meşru zeminlerde hukuk içerisinde takip eden bir Barolar Birliğini hisseden bir meslektaşımızın icrada bir talep açarken tavrı farklı olacaktır. Asla kendisini yalnız hissetmeyecektir, etmemesi de gereklidir ve yaşadığı sorunları birebir kendi Barosuna, bize aktararak

birlikte yönetimi, sorunları birlikte çözme konusunda arayışları güçlendirecektir. Bunda ne kadar başarılı olabiliriz? Zaman gösterecek. Bunda ne kadar mesafe alırız? Tabii ki bize inanan, bizimle beraber hareket eden genç kardeşlerimizin, genç meslektaşlarımızın da bu soruya inanmalarına bağlıdır.

Biraz önce değerli Adana Barosu Başkanı'nın da söylediği gibi bütün bunları biz kayda alıyoruz ve bunu bir kitapçık haline getiriyoruz. O kitabın hazırlanmasında Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun "*şu düşünceyi koyun, şu arkadaşın söylediğini çıkarın*" gibi asla ve asla müdahale yapmadan, neyi istiyorlarsa, ne konuşulacaksa, o kitabın içerisine hangi düşüncelerin girmesi gerekiyorsa onu burayı yöneten arkadaşlar, burayı düzenleyen arkadaşlar kendileri ortaya koyacaklardır. Böyle bir yeni anlayışla ikinci toplantımızı Adana'da yapıyoruz. Üçüncüsünü, dördüncüsünü sürekli yapacağız; İzmir, İstanbul... Geçenlerde Diyarbakır'a gittim, Diyarbakır'da da büyük bir ilgi gördü bu önerimiz, o yöredeki Batman, Mardin, Şanlıurfa illerindeki genç stajyer avukatlarımızla birlikte sanıyorum havalar biraz daha düzeldiği zaman birlikte olacağız. Şu an için en iyi mevsim Adana'daydı, Adana'da yaptık. Ben bu toplantıların çok verimli olacağına inanıyorum. Biz sadece organize yapıyoruz, arkadaşlarımız dilediği biçimde, diledikleri şekilde, istedikleri eleştiriyi, istedikleri öneriyi getirebilirler. Asla ve asla bu konuda bizim müdahalemiz yoktur, hatta bir espri yaptım Ankara'da konuşurken; -tabii sövme ve dövme olmadığı taktirde istedikleri eleştiriyi arkadaşlarımız koyabilirler, getirebilirler-. Buradan çıkacak sonuçları da Barolar Birliği Yönetimi olarak bizim birebir yapabileceğimiz yönetmelik değişikliği ya da hiçbir yasa değişikliği gerektirmeyen sorunlar varsa, onları o öneri yoğunluğu içerisinde ortaya çıkmış sorunları tek tek önümüze alıp onları çözmeye çalışacağız. Bunlar bir yasa konusu haline gelen birtakım önerilerse, onu da yine bütün Baro başkanlarımızla tartışarak, bizim zaman dilimimiz içerisinde yetişirse onu bir Avukatlık Kanunu Tasarısı haline getirip, TBMM'de genel kurulun önüne, Adalet Komisyonu'nun önüne sunacağız.

Değerli meslektaşlarım, saygıdeğer konuklar, genç meslektaşlarım; bizim düşüncemiz tamamen bu. Toplantı sizin, ben çok özür dileyerek öğleye kadar sizlerle birlikte olabileceğim ama 13:45 uçağıyla Ankara'ya dönmek mecburiyetindeyim. Hâlbuki bu gece arkadaşlarımla birlikte burada yemekte beraber olup, onlarla sohbet edip, bu toplantı sonrası izlenimlerini almak istiyordum. Burada çok değerli yönetim kurulu üyemiz Halit Ökçesiz bulunmakta, bizim Barolar Birliği'nde her zaman kendisinden yararlandığımız geçmiş iki dönem Manisa Barosu Başkanlığı yapmış ve Barolar Birliği Yönetim Kurulu üyeliği yapmış Teoman Ergül ağabeyimiz, Barolar Birliği Disiplin Kurulu üyesi Haşim Mısır arkadaşımız ve çok değerli baro başkanlarınız buradalar. Akşamleyin sanıyorum o kokteylde o arkadaşlar sizlerle birlikte olacak.

Ben, beni dinlediğiniz için çok çok teşekkür ediyorum. Bu çalışmanın hem mesleğimiz, hem sizler ve meslek sorunlarımız için yararlı olmasını diliyorum, başarılar diliyorum. Katkı sunan Adana'daki arkadaşlarıma, Ankara'dan buraya gelen arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum. Hepinize sevgilerimi, saygılarımı, iyi dileklerimi sunuyorum.

Sağ olun arkadaşlar, teşekkürler.

Oturum Başkanı: Sayın TBB Başkanı'na konuşması için teşekkür ediyoruz.

Değerli meslektaşlarımız; bu forumu Ankara'da düzenleme çalışmalarında bulunan Ankara Barosu'na kayıtlı 0-10 meslek kıdem yaşı olan yaklaşık 25-30 kişilik bir avukat arkadaş grubumuz bu çalışmaları sürdürdü, bundan sonrada sürdürecektir Barolar Birliğinin organizasyonunda, ama başkanımızın da belirttiği gibi tamamen bağımsız olarak çalışan bir biçimde. Bu arkadaşlarımızdan 15 arkadaşımız şu anda aramızda, beraber geldik Ankara'dan. Bu arkadaşlarımızın hazırladığı meslekle ilgili, forumla ilgili küçük bir barkovizyon gösterimiz olacak. Önce onu seyredelim, sonra foruma başlayacağız.

(Barkovizyon Gösterimi)

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşlar; avukatlık mesleği ve Barolarla ilgili küçük bir gezinti yaptıktan sonra forumumuzda konuşmalara başlıyoruz. Arkadaşlarımız kürsüye gelip görüş ve düşüncelerini açıklayabilirler. İsterlerse yerlerinden de konuşabilirler ama kürsüye gelirlirse daha iyi olur. Başkanımızın belirttiği gibi kayda alıyoruz bu konuşmaları. Konuşmacı arkadaşımız öncelikle kendi adını-soyadını ve Barosunu başlangıcında belirtirse iyi olur; hem bizim dinlememiz açısından, hem de bant kayıtları çözümlerinde kitap haline getireceğimiz için. Bu küçük hatırlatmayı yaptıktan sonra bu konularla ilgili olarak söz almak isteyen arkadaşlara söz verelim ve forumumuza geçelim. Buyurun arkadaşlar.

HÜSEYİN
TURGUT
BAHAR'IN
KONUŞMASI

Av. Hüseyin Turgut BAHAR (Adana Barosu): Yaklaşık 6 yıldır kendi büromu açtım. Stajımı tamamladıktan bir süre sonra sade ve sadece 3 ay çalıştım avukat yanında. Bir meslektaşımın yanında çalışamayacağıma karar verdiğim için o gün bugündür de kendi büromu açtım. Bana göre mesleğimizin, genç avukatlar olarak sorunları var, ben bunları birkaç kategori altında söylemek istiyorum: Birincisi, baro içindekiler ve baro dışındakiler diye ayırıyorum. Baro dışındakileri de adliye içerisinde ve adliye dışarısında olmak üzere ikiye ayırıyorum.

Öncelikle adliye dışındakilerden başlamak istiyorum; emniyette, karakolda yaşadığımız sorunlar bakımından biz genç avukatlar olarak ki, büyük ağabeylerimize davranılmadığı şekilde özellikle yaşımıza bakılarak mesleki tecrübemize karar verilip, bazı noktalarda her zaman sıkıntı yaşadık. Büyük ağabeylerimizin sorgularında buldukları şahıslarla davranışları noktasında polisin gösterdiği saygı ve ehemmiyeti, genç avukatlara göstermedi. Ben her zaman bu noktada asi yapım olduğundan müdahil olmuş, ifade etmişimdir. Genel olarak üzerimizdeki sindirilmişlikten dolayı maalesef emniyet içerisinde çok büyük sorunlar yaşadık. Müvekkillerimizle olan sorunların dışında, kendimizde birçok noktada sorun yaşadık. Örneğin, karakola bir sorunumdan dolayı gittiğimde, polis, tüm uyarılarıma rağmen üzerimi aramaya kalktı, "sizi arayacağız" demeleri üzerine bir tutanak hazırladım. Tutanakta avukat

olduğumu, avukatlık kimliğimi ibraz ettiğimi söyleyerek polis üzerimi aradı. Bu konuda polisi aslında suçlayamıyorum, çünkü polisi bu konuda denetleyecek ve uyaracak olan asıl olarak bizim meslek kuruluşumuz, ferdi çabalarımızın hiçbir faydası yok. Bu mesleğe ilk girdiğimde yaşadığım bir olaydı, belli kurumlara şikâyetinde bulundum; savcılık, emniyet müdürlüğü, Adalet Bakanlığı ve baromuz. Baromuz da birkaç arkadaşımız, isimlerini vermekten çekinmediğim Mustafa Cinkılıç ve İsmail Arısoy ağabeylerim bu olayın üzerine düştüler. Ancak olay mayıs ayında olduğu halde, ekim ayında baromuz tarafından arandım. Bu süre içerisinde hiçbir şeyin yapılmadığını fark ettim. Bana “şikâyetiniz hala devam ediyor mu?” diye sordular. Savcılık makamını daha önce davranmış ve beni daha önce çağırmişti, fakat ben baromuzun girişimini beklediğim için savcılık makamının çağrısını devamlı geriye ittim. Ekim ayında baromuzca arandığımda, teşekkür ettim konuyla ilgilendikleri için ve şikâyetçi olmadığımı söyledim. Çünkü birkaç ağabeyin dışında hiç kimseyi yanımda görmediğim için maalesef kendimi yalnız hissetmiştim. Aynı şeyi o zamanki soruşturmayı yürüten başsavcı vekiline de ifade ettim. Dedim ki “ben avukat olarak kendi meslek kuruluşumun bana sahip çıkmamasından dolayı tüm şikâyetlerimden vazgeçiyorum” dedim. Adalet Bakanlığı’na, emniyet müdürlüğüne, savcılığa ve kendi baroma şikâyetten vazgeçme dilekçesi verdim. Polisler hakkında hiçbir işlem yapılmadı. Bunu yaşadığımda ben kanunun verdiği yetkiyle baronun yanımda duracağını, bu konunun üzerine gideceğini, hiç olmazsa başsavcıyla görüşüp olayı derinleştireceğini düşünüyordum ama maalesef böyle olmadı.

Hala sizinde yaşadığınız sorunlar vardır; bu aralar emniyet birçok noktada araştırma yapıyor, haklılar, insanların üzerini arayacaklar ama kanununda bize verdiği bir yetki var. Birkaç gün önce yine bir polis durdurduğunda kendisine “üzerimi arayamayacağını” söylediğimde önce teşebbüs etti, “şikâyet edeceğimi” söylediğimde, sinirlenerek “biz sizi de arayamayacaksak, kimi arayacağız” diyerek uzaklaştı. Şunu söylüyordu “bu kanun mantıksız”. Bende kendisine “kanun mantıksızlığı bizi ilgilendirmiyor, kanunda var olması yeterli, benim üzerimi araya-

HÜSEYİN
TURGUT
BAHAR'IN
KONUŞMASI

mazsınız, üzerimde hiçbir şey yok” sivil kıyafetliydim, kanunun verdiği bir yetkiyi kullanmamız gerektiğini düşünüyorum. Ama hala polisin bu noktada teşebbüs etmesi bile bizim meslek kuruluşumuzun bu konuda emniyet müdürlüğünde yeterince etkin olmadığını görüyorum. Meslek kuruluşumuz bu noktada emniyeti sürekli denetlemez ve hatırlatmazsa bu işlerin devam edeceğini düşünüyorum.

Bir süre önce de -hep sizin başınıza mı geliyor diyebilirsiniz ama- Sayın Adana Baro Başkanım ve barodan Duran Zararsız'ın da şahit olduğu başka bir olayda Adana Adliyesi içerisinde polis itekleme teşebbüsünde bulundu. Eski adıyla DGM, şimdiki adı Ağır Ceza Mahkemesi'nde yaşadığımız olayda polise *“avukat olduğumu, bana emir veremeyeceğini, hâkimle görüşebileceğimi, hâkime derdimi anlatmam gerektiğini”* söylediğimde çok sert bir şekilde itekleme teşebbüsünde bulundu, buna Hatay Barosu'ndan bir arkadaşımız şahit oldu. O sırada aklıma gelen ilk şey; savcılığa şikâyet etmekense, baroma bildirmek oldu. Sağ olsunlar İbrahim Gazioğlu ve Duran Bey, bizzat gelip olaya müdahale ettiler. Burada yalnız olmadığımı hissettiğimde kendi adıma gerçekten sevindim, kendi kendime dedim ki *“bu olay başka bir meslektaşımın başına gelse bu noktada sahip çıkılacak”* ama yine de yetersiz. Çünkü baro yönetimi her an, her zaman orada olamaz. Bu noktada bizim korunmamız adına emniyetin bu konuda sürekli uyarılmasını, gerekiyorsa emniyetteki tüm polisler ve amirlere eğitim verilmesi noktasında barolar ve Türkiye Barolar Birliği'nin sorumlu olduğunu düşünüyorum.

Bir başka sorunu da özellikle jandarmada ve kolorduda yaşıyoruz. Adana'da kolorduda askeri mahkeme var -gidiniz var mı bilmiyorum?- aranmıyoruz. Bazen askerler arama yapmak için teşebbüs ediyorlar ama üzerimizi aramasalar bile bizim telefonlarımız alınıyor. Kolorduda mahkemenin ne zamana kadar süreceği belli olmuyor, bazı meslektaşlarımızla orada görüştüğümüz için biliyoruz. CMUK'tan gittiğimizde yaşadığımız bir sorun; sabah 9'da gidip, saat 3'te çıktığımızı biliyorum ve bu süreç içerisinde sanki biz kolordunun içerisinde

suç işleyecek kişilermiş gibi tavır takınıyor, telefonlarımız kapattırılarak alınıyor. Bu süreç içerisinde büromuzla tüm ilişkimiz kesiliyor. Yaklaşık 6 saat orada kaldım, 6 saat boyunca bürodan hiç kimse bana ulaşamadı, tek çalışan avukatım, sekreterim o günkü bildirmesi gereken veyahut da gelen borçlu veya müvekkiller hakkında bilgi vermek istediğinde ulaşamadı. Kolordudan sonra bu iş şimdi jandarma karakollarında da uygulanıyor. Geçen gün anlatmamıza rağmen "gelen emir böyle" denilip, karakola girerken telefonumuzu girişteki askere teslim etmek zorunda kaldık. Yaklaşık bir saat orada kaldım; telefonumu kapatmamıştım, telefonumu bıraktığım asker bir saat içerisinde "ağabey ne kadar çok telefonunuz çalıyor" dedi. Arkadaşlar, cep telefonu artık bürolarımızdan daha önemli oldu, müvekkillerimiz aradıklarında bizi bulmak istiyorlar. Hele hele avukatın bu kadar çok olduğu ve ekonomik şartların gün geçtikçe kötü olduğu bir dönemde, müvekkillerimiz bizden işin açıkçası Süpermen gibi davranmamızı, her soruna anında cevap vermemizi, çözmemizi bekliyorlar. Cep telefonumuzun bizden alınması çok büyük bir haksızlık, ancak maalesef jandarma karakollarında ve kolorduda alınıyor. Bir süre sonra emniyetinde buna teşebbüs etmesinden kendi adıma çekiniyorum. Adana Emniyeti'nde üzerimizi aramıyorlar, böyle bir sorun yok ama, bir süre sonra bunlar da almaya kalkarsa kendi adıma şaşırmayacağım.

Adliye içindeki sorunlarımıza gelince; maalesef savcılarının bir kısmı, genç avukatları insan yerine dahi koymuyorlar. Bir konuyu konuşmaya gittiğinizde, sizi buyur edip oturtup, sorununuzu dinlemek nezaketini dahi göstermiyorlar. Ayakta bekliyorsunuz, sorunuzu soruyorsunuz, sorunuzun cevabını vermek isteseler dahi sizi ayakta bekletiyorlar. Çok fazla cezayla uğraşmadığım için bilmiyorum ama bir dosyayı incelemek istediğinizde savcı birçok sorun çıkartabiliyor. Hiçbir sorun çıkartmadığında bile en sonunda diyor ki "dilekçe ver". Gidiyorsunuz, büronuz veya barodan müsaitse dilekçe yazıp, savcıya yeniden geliyor, dosyayı incelemek istiyorsunuz. Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda dilekçe verilerek dosya incelenir diye bir maddeye rastlamadım, belki yanılıyorum, belki görme-

HÜSEYİN
TURGUT
BAHAR'IN
KONUŞMASI

dim ama maalesef dilekçe almadan dosya inceletmiyor. Bunun bir haksızlık olduğunu düşünüyorum ve bunu bireysel olarak çözemeyeceğimizi düşünüyorum yine.

Diğer bir nokta; savcılarla aynı okullarda okuduk, onların da belki bir kısmı bizimle avukatlık stajı yaptılar. Ama dediğim gibi odaya girdiğimizde en azından diğer vatandaşlara davrandıkları kadar nazik ve kibar olmalarını bekliyorum, hepsi için söylemiyorum ama bir kısmı gerçekten bize yer gösterip, oturtup, derdimizi dinleme noktasında sanki karşımızda bir amir varmış gibi ayakta tutuyor. Tabii bunların meslekte ilerlemiş, artık meslekte kıdem sahibi olmuş, ekonomik düzeyi çok iyi olan, tanınan avukatlar için söz konusu olmadığını çok iyi biliyorum. Çünkü bazen gittiğimizde o avukatlarla odalarında çok rahat oturarak, konuştuklarını görüyoruz, zaten olması gerekende bu. Biz ne savcıların, ne de hakimlerin düşmanıyız, ne de onlara karşı bir suç işleme adına birilerini canı gönülden savunan insanlarız. Biz var olan sorunu çözme noktasında; hakim, savcı ve avukat olarak bu sorunun toplum adına en iyi nasıl çözüleceği noktasında birlikte hareket etmesi gereken insanlarız. Bu noktada biz müvekkillerimizi veya atadığımız sanıkların haklarını, devlet karşısında kaybetmemesi için uğraşan insanlarız. Ben bu noktada yine adliyenin çeşitli zamanlarda savcılarla bizi bir araya getirip, en azından mesleki kurallar açısından uygun bir ortam oluşturması gerektiğini düşünüyorum.

Yine genç avukatlar olarak bunu çok yaşadık, kendi adıma dediğim gibi çok kısa süre içerisinde büro açmışım. İcrada genç avukatsanız çok fazla itibarınız yok, çünkü büyük avukatların ellerinde maalesef büyük kurumlar olduğu için ve bankalar olduğu için onlara davranışlarla, size davranışlar aynı değil. İşin açıkçası mesleğin ilk beş yılında biz ufak işlerle uğraşıyoruz. Yanlış anlaşılmasın, bu noktada yaptığımız değersiz demek istemiyorum ama biz büyük avukatların uğraşamayacağı işler için seçilen insanlarız ve bu işlerde gösterdiğimiz başarıyla da bir süre sonra üste doğru yol alıyoruz. Bizim uğraştığımız senetler, bizim uğraştığımız çekler, bizim uğraştığımız firma-

lar küçük işleri olan yerler ve maalesef icra dairelerinde dile getirmiyoruz ama yaşıyoruz, büyük avukatların verdiği küçük hediyeler noktasında onlara ayrıcalık tanınmıyor. Bu da bizi birçok noktada gerek icra dairesi içerisindeki işlemlerimizde, gerekse hacze çıkma noktasında yapılan muamelelerde bize genç avukatlar olarak hep hissettiriliyor.

Diğer bir nokta; genç bir avukat olarak mahkeme kalemlerinde yeterince memurlar tarafından saygı görmüyorsunuz. Ama ismi büyük bir avukatın yanında çalışan bir şahıssanız veyahut da böyle bir büronun sahibiyse, kalemlerdeki memurların size davranışları aniden değişiyor; onlarla ilgilenme, onlarla alakalanma, çok farklı bir boyut alıyor. Bu noktada genç avukatlar olarak Baro'nun bize sahip çıkması gerekiyor. Kendi adıma şunu söyleyeyim, beş yıl kendi büronuz olduktan sonra, bu insanlarla birebir ilişkileriniz ilerledikçe bu sıkıntıları atlattıyorsunuz ama genç bir arkadaşımın benim yaşadığım sıkıntıları yaşamasını istemediğim için bunları dile getiriyorum.

Bir kısım hakimlerin, duruşmalarda dahi avukatları azarlayacak pozisyonda konuşmaları var, bunların şu anda isimlerini vermek istemiyorum, çünkü sonuçta bizde isim konuşulduğu zaman hemen şikayet etmiş gibisiniz ama inanın birçok noktada hakimler avukatları çok fazla kal'e almıyorlar. Yine bunda da sizin bireysel çıkışlarınızın faydası olmuyor, bunu ancak birlikte hareket ederek, birlikte konuşarak halledebiliriz.

Baro içerisinde yaşadığımız şeylerle ilgili birkaç şey söylemek istiyorum. Hepimiz hukuk fakültesinde okuduk, belki biz hukuk fakültelerinin az olduğu dönemlerde okuduk. Ben 1994 yılında hukuk fakültesine girdiğimde Türkiye'de çok fazla hukuk fakültesi yoktu, girebilmek için çok ciddi mücadele vermiştik. Şöyle dönüp geriye baktığımda kıymetli evrak hukuku dersini bir yıl boyunca aldık. Kıymetli evrak hukuku hocamız, çok iyi bir hoca olmasına rağmen ben bir işçi çocuğu olarak hayatımda hiç çek, senet görmemişim. Hukuk fakültesinde bu dersi alırken de hiç görmedim, staja başladığım avukat gösterene kadar bunları görmemişim. Okulda uygulamaya yönelik olmayan, tamamen soyut bir ders aldıktan sonra aynı şekilde

HÜSEYİN
TURGUT
BAHAR'IN
KONUŞMASI

stajda da gördüğümüz konuların eksik olduğunu düşünüyorum. Stajın süresinin çok az olduğunu düşünüyorum. Ben staja başladığımda evliydim ve çocuğum vardı, çokta sıkıntılarım olmasına rağmen geriye dönüp baktığımda keşke stajı daha dolu dolu geçirseydim diye düşünüyorum. Stajın süresinin az olduğunu düşünüyorum, çünkü mahkeme safhasında, hakimler iş yoğunluğundan dolayı bizimle akşam bir değerlendirme için oturmuyorlar. Hanginiz yaşadınız bilmiyorum, ama ben Eyüp Karataş'ın dışında yaptığım stajların hiçbirinde bunu yaşamadım. Hakimlerin bize o günkü olaylarla ilgili değerlendirme yaptıklarını, bize soru sorduklarını, bizi değerlendirdiklerini, olayı ele alış bakımından nasıl davranmamız gerektiği noktasında maalesef ki o zamanki Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı dışında hiçbirinde böyle bir şey görmedim.

Mahkeme safhası bitip avukat yanındaki kısmında -her ne kadar başkanımız gönüllü olarak gelin dese de- o noktada avukatlarında denetlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani stajyer avukatın bağlı olduğu avukatında, büronun da denetlenmesi gerektiğini düşünüyorum; avukat burada ne yapıyor, ne yaptırılıyor? Maalesef bütün stajını fotokopi çekerek geçirmiş olan arkadaşlarımız var, stajyer olarak çalıştığı hukuk bürosunda fotokopi çekerek bu zamanı geçirmiş olan arkadaşlarımız var. Belki bugün buraya çıkıp konuşmuyorlar, burada olmayan arkadaşlarımızda var ama maalesef bunlara stajı tamamlama adına katlanan arkadaşlarımız olmuştur.

Stajda eksik olan birçok şeyi kendimce şu şekilde söyleyeyim; mesela staja tapunun da eklenmesi gerektiğini düşünüyorum. Bir stajyerin en az bir hafta tapu müdürlüğünde görev yapması gerektiğini düşünüyorum. Tapudaki kayıtların nasıl tutulduğunu, neye göre tutulduğunu görmesi gerektiğini düşünüyorum. Belki bunlar, söylediklerim farazi şeyler olabilir ama mesela stajyer avukatların nüfusta bulunması gerektiğini düşünüyorum; nüfus kayıtlarının nasıl tutulduğunu, hangi esasların alındığını. Çünkü bunlar önümüze dava olarak geldiğinde stajda bunları görmediğimiz için, hukuk fakültesinde uygulamasını hiç görmediğimiz için meslektaşlarımıza sormak

zorunda kalıyoruz veya gurur edip sormadığımız zamanda davaları kendi adımıza uzattığımızı genç bir avukatken yaşadım. Adli tıp kurumu ne yapar, nasıl yapar, adli tıp kurumunda bir dönem staj geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bunun içinde ben kendi adıma stajın en az iki yıl olması gerektiğini düşünüyorum. Mesleğe başlamadan önce sınavımız şu anda kalktı ama belki Barolar Birliği'nin inisiyatifindedir, her avukatın tez hazırlaması gerektiğini düşünüyorum ama bu tez hayali bir dava hazırlama noktasında olması gerek.

Bu tez üç ana bölümde yazılmalı; medeni hukuk, idare ve ceza konusunda her avukatın en azından bunlardan bir tanesinde hayali bir dava ve hayali bir savunma ve sonuçta da bir dosya hazırlaması gerektiğini düşünüyorum. Staj olmaya bilir ama bu her avukat için zorunlu olması gerekiyor, çünkü CMK'dan gelen bir çok arkadaşımız var, bunu ayıplamak için söylemiyorum, sorgu hakimliği önünde beklerken gelip şunu soran genç arkadaşlarımız var "ağabey içeride beraat istesem hakim kızarmı" diyen, beraatın ne zaman isteneceğini dahi bilmeyen, hakimden neler talep edileceği noktasında tedirginlik yaşayan arkadaşlar görüyoruz, bunları aşmanın yolu da sadece stajda.

Bu toplantıyı kendi adıma ve mesleğim adına bir gelişme olarak görüyorum ve meslek adına umutlanıyorum. Sorunlarımızı konuştukça çözüleceğini, hep beraber hareket ettiğimizde bunların hallolacağını düşünüyorum. Geç kalmış bir toplantı, geç kalınmış bir forum ama inşallah son olmaz ve bu sorunların hepsini beraberce hallederiz. Değerli vaktinizi aldığım için teşekkür ediyorum, kusura bakmayın belki biraz uzun konuştum ama bu benim kendimce yaşadığım sorunlardı, sizlere ifade ettim. Benim söyleyeceklerim bu kadar.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza konuşmaları ve açıklamaları için. Bu konularda başka söz almak isteyen arkadaşımız.

Buyurun.

YAHYA
DEMİREL'İN
KONUŞMASI

Av. Yahya DEMİREL (Adana Barosu): Değerli meslektaşlarım, hepimizi saygıyla selamlıyorum. Sayın Hüseyin Turgut Bahar arkadaşımız aslında genel olarak bütün sorunlara değindiğinden olsa gerek katılım olmadı. Bugün buraya bir hazırlıkla gelmedim, eğer hazırlıklı gelseydim şayet bu kürsüyü inanıyorum çok uzun süre işgal ederdim. Bizim sorunlarımızı avukatların vergisel sorunları, bunun dışında avukatların etiksel sorunları diye iki ana başlığa ayırarak irdelemek istiyorum. Ama vergiyle ilgili şu kitapçıkları okurken anladığım kadarıyla daha öncede değinilmiş ve bu konuda benden çok daha yetkin olduğuna inandığım meslektaşlarım var, o yüzden ben işin etiksel kısmıyla ilgili sorunlarımızı burada çok kısa olarak paylaşmak istiyorum.

Etiksel sorunumuz şudur; biz meslektaşlar evvel emirde kendi içimizdeki ilişkilerimizi iyi düzenlemek durumundayız. Bana göre bir stajyerin staj yaptığı büroda açtığı takipler, çektiği fotokopilerle değil, staj yaptığı avukatından aldığı meslektaşlar arası ilişkiler, kalemle ilişkiler, hakimlerle ilişkiler gibi konularda iyi yetiştirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Yaşadığımız somut örneklerden yola çıkarak bir şeyler anlatmak istiyorum; mesleğin aşağı-yukarı onuncu yılına geldiğimiz halde bazen meslektaşlarımızı arıyoruz, meslektaşlarımızı aradığınızda sekreterini geçseniz, kâtibine takılıyorsunuz. Ben bunu çok önemli bir sorun olarak görüyorum ve hatta bütün bu sorunları çözerken ilk başta buradan yola çıkmamız gerektiğini düşünüyorum. Çünkü biz gerçekten çok şerefli bir mesleğin mensuplarıyız, ben mesleğini aşkla yapan bir insan olduğuma inanıyorum, mesleğimi çok seviyorum, her ne şartla olursa olsun bu mesleği de son nefesimi verdiğim güne kadar şerefle, gururla yapacağım inancındayım, hiçbir şekilde de yılmayacağım. Ne vergisel sorunlar yıldıracaktır, ne ekonomik sorunlar ama etiksel sorunlar gerçekten beni çok yaralamaktadır. Örneğin, bir mahkemeye gidiyorsunuz, duruşma sırası bekliyorsunuz, o sırada meslektaşınız gelmiyor -ben bunu tabii Adana Barosu'nda yaşanan bir sorun olarak söylüyorum- diğer meslektaşımız 5 dakika, 10 dakika beklemiyor hemen dosyayı aldırıyor.

Belki diğer meslektaşımız bir kurum vekili olabilir, çok fazla dosyası olabilir ki, özellikle kurum vekilleri bu durumda çok zor durumda kalıyor, bazen dava düşmüş oluyor veya duruşmaya katılmadığının zabitlerini amirlerine veriyor ve duruşmaya katılmadığı görülüyor ve zor durumda kalıyor. Çok yakın barolarda böyle olmadığını görüyorum, bu maalesef Adana Barosu'nun bir sorunu ama biz burada genel olarak sorunlar nedir diye paylaşıyoruz.

Evvel emirde bir avukatın, daha doğrusu meslek adayının bir stajyerin baroda meslek kuralları ve meslek etiğiyle ilgili eğitim alması gerektiğini düşünüyorum. Bizim mesleğimiz dinamik bir meslektir, mesleğin otuzuncu yılına geldiğimizde bile hala yeni bir şeyler öğreniyoruz. Daha üç gün önce Ankara'da mesleğe yeni başlamış bir meslektaşımın yeni bir şey öğrendim. Demek ki biz 6 aylık staj eğitiminde, -yani avukatlık bürosunda yapılan staj için konuşuyorum- ben hukuk eğitimini almış, dinamik bir mesleğin sahibi olma hazırlığında, aşamasındaki bir meslektaşımın ben bir şeyler katamam. Nasıl katamam? Ona hukukçuluğu yeniden anlatamam, hukuk eğitimini yeniden veremem ama şunu verebilirim; bir meslektaşımın aranması gerektiğinde onun direkt aranması gerektiğini söyleyebilirim. Müvekkiliyle mesleğin onuruna yakışır bir şekilde nasıl konuşulması gerektiğini verebilirim. Genel olarak baktığımızda maalesef biz, stajyer arkadaşlarımızın çoğunlukla icralara koşan, az önce denildiği gibi fotokopi çeken birer eleman olarak çalıştırıldığını görüyoruz, bu çok üzücüdür. Meslekteki saygınlık buradan başlar diye düşünüyorum ve bu konuda da yanında stajyer çalıştıran meslektaşlarımıza çok büyük bir sorumluluk yüklendiği düşüncesindeyim. Bunlara dikkat edilirse şayet işe temelinden girmiş oluruz diye düşünüyorum.

Eğer hazırlıklı gelseydim; vergisel konulara da girmek istiyordum, özellikle serbest meslek makbuzuyla ilgili sıkıntılarına ancak o konuda bir hazırlığım olmadığı için burada daha yetkin olan arkadaşlarımızın konuşacağı inancındayım. Çok teşekkür ediyorum beni dinlediğiniz için, heyecanla da yaptığım dil sürçmeleri için kusura bakmayın.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza.

Evet, buyurun.

SEVİL
KOYUNCU'NUN
KONUŞMASI

Av. Sevil KOYUNCU (Gaziantep Barosu): Öncelikle geç kalınmış bu toplantı için bende herkese ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Ev sahipliği yapan Adana Barosu'na da özellikle teşekkür ediyorum, bende galiba biraz heyecanlandım.

Öncelikle dile getirmek istediğim; hukuk eğitimi, sonrasında staj eğitimi ve mesleğe başlanan ilk yıllar. Evet, bir sürü sorunumuz var ve bunları tek tek sizlerde muhakkak biliyorsunuz, ben buraya gelmeden önce Ankara Barosu'nun düzenlemiş olduğu toplantı kitapçığını internetten incelemiştim. Orada gözlemlediğim, bütün sorunlarımızın tek tek dile getirilmiş olmasıydı. Yalnız benim bu anlamda birkaç eleştirim ve kendi özel durumumla ilgili söylemek istediklerim olduğu düşüncesine vardım.

Birisi, Barolar Birliği'ne olan eleştirimdir. O da şu; ben Türkiye Barolar Birliği'ni miting alanlarında görmek istemiyorum. A partiye, B partiye yakın söylemlerde bulunduğunu dinlemek istemiyorum. Ben, Barolar Birliği'ni yanımda, yanı başımda bulmak istiyorum. Bu konu benim çok hassas olduğum bir konu, hep eleştirdiğim bir konu, burada yeri gelmişken bu şekilde dile getirmek istedim. İkincisiyse, ben iki buçuk yıldır bu meslekteyim, hukuk fakültesine girdiğimde büyük bir heyecanla başlamıştım, ailemin bütün karşı koymalarına karşın ama çok istedim ve başardım. Yıllar geçti, kardeşim aynı bölüme girmek istedi en başta desteğini çeken, karşı olan ben oldum ne yazık ki. Bu durumda olmak beni elbette üzüyor, stajdan sonra 7 ay kadar kendim özel büromda çalıştım ama olmadı. En azından o süreç için olmayacağına inandım, bağımlı avukatlık yaptım. "Bağımlı" diyorum yalnız ne yazık ki, sonrasında bir şekilde özel bir kurum benim için söz konusu oldu, özel bir kuruma geçtim. Herkes benim adıma, benim dışında çok sevindi "ne güzel kuruma geçtin, kadın olarak şanslı olduğumu" dile getirdiler. Oysa ben o kuruma geçerken bağımsızlığımı bir

kenara bırakarak geçtim. Ben tek şey soruyorum ve teşekkür ediyorum; sizce benim hala efendim yok mu?

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımıza teşekkür ediyoruz.

Yine söz almak isteyen başka arkadaşlarımız?.. Çok fazla sorunumuzun olduğunu düşünmüyoruz herhalde, söz almadığımızı göre birçok sorun çözülmüş vaziyette, öyle görünüyor, arkadaşlarımızdan pek bu konuda talep gelmeyince. O zaman Adana Barosu'ndan yine genç meslektaşımız bazı konularda en azından arkadaşlarımıza bir giriş olması açısından sosyal güvenlikle ilgili bazı düşünceleri vardı, onları kısaca aktarın. Sonra tekrar söz veririz.

Av. İbrahim ATEŞ (Adana Barosu): Değerli meslektaşlarım; hepimizin mutlak surette sosyal güvenlik hakkına ihtiyacı var. Biz insan olarak kendimizi her alanda, her platformda, her konuda güvence altında hissetmek durumundayız. Avukatlık Kanunu'nun 1. maddesinin 1. fıkrası derki *"avukatlık kamu hizmeti ve bir serbest meslektir."* Ancak biz serbest avukat olarak mesleğe başladığımızda, sosyal sigortalar kurumu çatısı altında bulunan topluluk sigortası diye adlandırılan ve bence sosyal güvenlik anlamında da tırnak içerisinde söylüyorum bir *"gара-bet"* olan güvence vermeyen bir sosyal güvenliğin çatısı altında toplanmış durumdayız. Eğer avukatlık bir kamu hizmetiyse, kamu hizmeti yapan ve kamu görevlisi olarak düşünülen kişilerin tabii olduğu Emekli Sandığı'na niye tabii değiliz, memur değiliz tabii değiliz anladık. Eğer avukatlık bir serbest meslekse, vergi ödüyorsak, niye Bağ-Kur'a tabii değiliz? İkisine bir tabii olmuyoruz, Sosyal Sigortalar Kurumu çatısı altında topluluk sigortası denen bir sigortaya tabi olarak, kendimizi güya sosyal güvencede hissediyoruz.

İBRAHİM
ATEŞ'İN
KONUŞMASI

Mesleğe ilk başladığımda üstadım dedi ki *"İbrahim sen benim yanımda sigortalı olarak avukatlığa başladın, senin her anlamda SSK'lı olduğun için sosyal güvencen var, ben senin primini yatırıp, seni yanımda çalıştırmama rağmen, senin kazandığın sosyal güvenceleri şu an taşıyamıyorum, çünkü ben topluluk sigortasına tabiiyim."*

Anlam verememiştim ama aradan zaman geçtikten sonra net bir şekilde anlıyorum ki, topluluk sigortası maalesef biz avukatların söküğünü dikememesidir. Terzi söküğünü dikemiyor, marangoz kapısını yapamıyor. Arkadaşlar biz toplumun önderleriyiz, avukatlar toplumda mutlak surette çok önemli bir söz sahibi. Şöyle bir düşünün müvekkillerinizi, herkes geliyor size soruyor "avukat bey benim şöyle şöyle bir sorunum var, böyle böyle bir derdim var ne yapalım?", siz hemen yol gösteriyorsunuz, işini hallediyorsunuz, sorunu çözüyorsunuz. Bir şirket geliyor "avukat bey, biz şöyle şöyle bir sözleşme yapacağız, bunu böyle böyle çözmeyi düşünüyoruz, siz ne düşünüyorsunuz?", hemen ona da bir çözüm buluyorsunuz, onu en sağlam, en doğru, en güvenilir şekilde işini çözüp, güvence altına alıyorsunuz. Ama şu an tabii olduğumuz topluluk sigortası, bizim maalesef en kötü durumumuzu gösteriyor. Şu an sosyal güvenlik kurumu çatısı altında toplanmış olması, ek prim ödeyerek sağlık güvencesinin alınmış olması belki bir nebze durumumuzu düzeltti gibi görünse de, bence tam anlamıyla bizim için yeterli bir duruma gelmiş değil.

Avukatlık Kanunu'nun 27/a maddesinde "Baro pullarından artan paralarla avukatların sosyal güvencesinin iyi hale getirileceği" açıkça belirtilmiş. Türkiye Barolar Birliği nezdinde sosyal güvenlik, sosyal yardım ve dayanışma hizmetlerinde kullanılmak üzere kaynağı bu kanunun 27. maddesinin 2. fıkrasında gösterilen gelirlerin yarısı olan sosyal yardım ve dayanışma fonu kurulmuştur. Arkadaşlar, bu fon elbette mutlaka bizim ihtiyaçlarımızı karşılıyor, bize yardımcı olmak anlamında bu fondan mutlaka destek görüyoruz ama bizim sosyal güvenlik ve sağlık açısından tüm ihtiyaçlarımızı giderdiğini hiçbirimiz söyleyemeyiz. Biz avukatlar, kendimiz, bir yasal düzenleme yaparak Türkiye Barolar Birliği önderliğinde diğer tüm Barolarında katkısıyla bir kanun değişikliğine gidebiliriz. Baro pullarıyla beraber oradan gelen paraların bir kısmı, avukatlardan alınacak SSK'ya ödemektense bir sandık kurup aynı İş Bankası gibi ve diğer bankalar gibi buraya prim ödeyerek, buradan sosyal güvenlik hakkı, her anlamıyla ama sosyal güvenlik hakkı; sağlık, yaşlılık vs. konularda. Bunu yapabiliriz,

bu konu üzerinde ben epeyce düşündüm, araştırdım ne yapabiliriz diye; bu konuda bir sandık kurulabilir, sandık bizim her türlü ihtiyacımızı karşılayabilir, çünkü biz artık çok güçlü bir kurumuz her açıdan. Hem bağımsızlık açısından, hem ekonomik açıdan, hem de sayısal açıdan, hem de az önce söylediğim gibi toplumun önderleri olmamız açısından. Çünkü biz hak arama hürriyeti çerçevesinde herkese yol gösteren, onların elinden tutan ve netice itibarıyla insanları bir yere getiren bir mesleğe sahibiz.

Bu şekilde olmayacağını düşünen arkadaşlarımız vardı ama bundan 15 yıl önce arkadaşlar vekâletnameye de artık baro pulu yapışacak deseydiniz, gülerlerdi belki ama şu an baro pulu var, herkeste uyguluyor. Eğer biz şimdi bunu düşünüyorsak, mutlak surette ileride de bunu yapabilecek güce ve etkiye sahibiz diye düşünüyorum. Diyelim olmadı, ne yapabiliriz? Türkiye Barolar Birliği ve tüm baroların katkısıyla bir sigorta şirketi kurulabilir. Bu sigorta şirketi çerçevesinde avukatlar kendilerine yine birtakım özlük haklar tanıyabilirler. Her avukat mutlak surette bir özel sigortayla çalışıyor; kendisini, çocuğunu, arabasını, evini, bürosunu vs., vs., vs. Hepimiz şöyle bir düşünelim, mutlaka hepimizin çalıştığı bir sigorta şirketi var, hiçbir şey yapmıyorsak Karayolları Zorunlu Mali Mesuliyet Sigortası'nı yaptırıyoruz. Biz bu anlamda bir sigorta şirketi çerçevesinde tüm ihtiyaçlarımızı bu şekilde karşılayabiliriz; olur mu olmaz mı, yapabilir miyiz, yapamaz mıyız? OYAK yaptıysa bizde yaparız, hiçbir engel yok bence önümüzde. OYAK sigorta şirketini de kurdu, bankasını da kurdu, onu da kurdu, bunu da kurdu, her şeyi yaptı, bunu bizde yapabilecek seviyedeyiz. Mutlak surette avukatların sosyal güvenlik hakkının tam anlamıyla tanınması lazım, tam anlamıyla tanınması içinde bizim tüm avukat arkadaşlar, özellikle genç avukat arkadaşlar elini taşın altında koymasına lazım.

Arkadaşlar, istemezsek hiçbir şey alamayız, çalışmazsak hiçbir şey elde edemeyiz. İsteyeceğiz, çalışacağız, mutlak surette bunun altyapısını hazırlayacağız. Ben, Türkiye Barolar Birliği ve tüm Baroların ve tüm meslektaşlarımın bu konuya

İBRAHİM
ATEŞ'İN
KONUŞMASI

hassasiyetle değinmeleri gerektiğini düşünüyorum. Eğer sosyal güvenlik hakkımız olmazsa, insan gibi yaşayamayız, hep aklımızda bin türlü kaygılar dolaşır durur. Bence mesleğin en önemli sorunlarından biri avukatların sosyal güvenlik hakkıdır, sosyal güvenlik hakkıyla ilgili çok ciddi çalışmalar yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Bunun dışında aslında benim not aldığım birçok sorun var ama arkadaşlardan söz almak isteyen olacaktır mutlaka, zaman kaldığı müddetçe de devam edeceğim.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun Sayın Başkanım.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Av. Özdemir ÖZOK: Ben değerli arkadaşşıma çok teşekkür edeceğim, cevap vermek için değil, çünkü biz buraya dinlemeye geldik. Ama çok sıcaklığı sıcaklığına bir bilgi aktarmak ihtiyacını duydum, o nedenle söz aldım. Burada bütün arkadaşlarımız, hem yerel barolarını, hem de Barolar Birliği'ni yapmış oldukları her türlü hizmette beğendiklerini beğendik, beğenmediklerini şunlar eksiktir diye söyleyecektir. Ben bu noktada asla bir cevap vermek için değil ama bilgilendirmek için geleceğim. Hakikaten sosyal güvenlik son derece önemli, hele genç arkadaşlarımız için çok daha önemli. Biz iyi kötü belirli bir noktaya geldik ve hepimiz az da olsa bir emekli maaşı alıyoruz, yine devletin verdiği sağlık yardımlarından yararlanıyoruz. Ama ben hemen bir iki kısa bilgi vereceğim; birçok ilgili arkadaşlar, duyarlı arkadaşlar, takip eden arkadaşlar bunu biliyor.

Türkiye Barolar Birliği, demin değerli meslektaşımızın söylediği 27. maddede kaynağını bulan o sosyal yardımlaşma fonundan Türkiye'deki 65.000, civarındaki bütün arkadaşlara her yıl itibarıyla 30 milyar lira sağlık yardımı yapıyor. Bu şu anda bir baktık, hiçbir kamu kurumu Merkez Bankası 'da dahil, kendi üyesine yılda 30 milyar liralık bir sağlık yardımı

yapmıyor. Bu bizim ekstra, fevkalade yardım dediğimiz yardımlarla bunun miktarını yükseltebiliyoruz. Bu yeterli midir? Asla yeterli değildir. Sağlık yardımı konusunda epeyce bir yol aldık, yine bütün Baro mensubu arkadaşlarımız biliyor Medline adlı ait bir ambulans firmasıyla Türkiye'nin neresinde olursa olsun, yani Kars'tan Edirne'ye kadar 444 12 12, ben ezberledim telefonunu, telefon ettiğiniz zaman Allah korusun acil bir konuda hemen içinde bir doktoru, hemşiresi, ambulansla ilgili acil müdahaleyi sağlayabilecek bir ambulans bütün meslektaşlarımızı alıp götürebilecek hiçbir ücret ödenmeden. Biz 2 yıllık sözleşme yaptık onlarla ve parasını peşin verdik. Bu arada senede 30 kez helikopter ambulans dediğimiz; diyelim ki bir dağ tırmanmasına gitti düştü arkadaş, ayağı kırıldı, telefon ettiği zaman gelip kendisini götürebilecekler. Deniz kazasına uğradı, denizde bot biçiminde bir ambulans gelip alıp-götürecek. Onlar sayılı 25'er tane, 30'ar tane 1 yıl içerisinde ama onun dışındaki günlük olaylarda 15 dakika, 20 dakika sonra alıp götürmek.

Değerli arkadaşımızın söylediği gibi staja başlayan arkadaşlar, stajla birlikte nasıl Baro'ya başvuruyorsa hepsini sigorta ettireceğiz; sağlık sigortası, emeklilik sigortası, iş kazası sigortası, trafik sigortası, işte demin söylediğiniz bütün sigorta nevilerini de içine alan bir sigorta kuruluşumuz olsun istiyoruz. Bir sigorta şirketini TBB olarak satın alma yolu mu olur, yoksa yeni bir sigorta şirketi mi kurulur? Yasal olarak ne uygunsa, hengisi mümkünse meslektaşlarımız için onu yapmaya çalışacağız. Çünkü değerli arkadaşım "*bir sigorta şirketi kuralım*" dedi, böyle gidip başvurduğunuz zaman istediğiniz an sigorta şirketi için izin vermiyorlar, böyle bir sıkıntı var.

Ben asla cevap vermek anlamında değil ama arkadaşım sıcağı sıcağına bunu söyleyince, bende bu bilgilerimi sıf sizlerle paylaşmak için söz aldım. Teşekkür ediyorum, sağ olun.

Oturum Başkanı: Başkanımıza bu açıklamalarından dolayı teşekkür ediyoruz. Buyurun arkadaşım.

Av. Nuh KARASU (Kahramanmaraş Barosu): Bu toplantının tertibinden dolayı Sayın Barolar Birliği Başkanımıza ve ev sahibi Adana Barosu Başkanı'na çok teşekkür ediyoruz ve Baro Başkanı'nun selam ve saygılarını sunuyorum. Biraz önce sosyal güvenlik hakkından bahsetti çok kıymetli meslektaşımız. Topluluk sigortasına ek olarak şu an itibarıyla 30 veya 35 YTL ek primle sağlık imkânından faydalanılıyor, ancak burada çok büyük bir eksiklik var, ben bizzat araştırdım, onu tespit ettim. Siz sağlık imkânlarından faydalanmak için ek prim ödeseniz bile anne ve babanız bu sağlık imkânlarından faydalanamıyor. Bizzat Sosyal Sigortalar İl Müdürlüğü'ne müracaat ettim, genel müdürlükle görüştüm, bana söyledikleri şu oldu *"bu özel bir sigorta koludur, yalnızca eş ve çocuklarınız faydalanabilir"*. Bir avukat olarak ek prim yatırıyorsunuz, sağlık imkanlarından faydalanacaksınız ama bakmakla yükümlü olduğunuz anne ve babanız bu sağlık imkanlarından faydalanamayacak, bu büyük bir eksiklik. Bunun sebebini sorduğumda 1993 yılında çıkartılan bir yönetmelikten bahsetti özel sigorta kolları daire başkanı, zannedersen o yönetmelikte değiştirilebilir. Bunu ek bilgi olarak vermek istedim, ayrıca buraya da gelmişken birkaç şeyde söylemek istiyorum.

Biraz önce hakim ve savcılarının tutumlarından bahsedildi. Bana göre, hakim ve savcılarının tutumunu biz kendimiz belirliyoruz. Eğer biz spor ayakkabısıyla, kot pantolonla, tişörtle, saçsakal tıraşı olmadan dağınık bir şekilde duruşmaya çıkıyorsak, cüppemizi ütölemiyorsak, bakımını yaptırmıyorsak, yakanın bir tarafı içinde, bir tarafı dışında o şekilde duruşmaya çıkıp, bu mesleğimizi icra ediyorsak, hiç kusura bakmasın kimse saygı göstermez, yani hakimde göstermez, savcıda göstermez, müvekkilinizde göstermez. Biraz önce öncelikle meselenin maddi boyutundan bahsedildi; ilke ve prensipleri maddiyata harcamamak gerektiği düşüncesindeyim. Öncelikle ilkelerimizi, prensiplerimizi koyup, hadisenin maddi boyutunu ikinci plana itmemiz gerekiyor, eğer bu mesleği şerefiyle, onurlu bir şekilde yapacaksak. Avukat denildiği zaman insanların aklında eğer negatif mülahazalar belirmesini istemiyorsak,

ilkelerimizi, prensiplerimizi ortaya koyup ona göre bu mesleği icra etmeliyiz.

Meseleye maddi anlamda baktığımız zaman, her şeye paragözüyle baktığımız zaman bize gösterilen saygıda para kadar oluyor. Onun için elbette hayatımızı idame ettirmek için vazgeçilmez bir unsur para, olmazsa olmaz ama her şey demek değil. Eğer hayatımızı asgari düzeyde geçindirmek için gerekli ekonomik altyapıya sahipsek, ilke ve prensiplerimizi daha fazla kazanmak için feda etmemeliyiz diye düşünüyorum. Az kazanalım ama avukat denildiği zaman insanların aklında negatif mülahazalar olmasın. Birçok yerde, yolculuklarda avukat kimliğimi gizlemek zorunda hissettim kendimi. Avukatım dediğim zaman insanların kafalarındaki o negatif mülahazaları söylemelerine gerek kalmadan hissettim. O sebeple bizler her şeyi para temelinde ele almamalıyız, bu mesleği onurlu, şerefli, yani şu denilmemeli *"parayı veririm ben istediğim avukatı, istediğim gibi konuştururum"* gücünü kimse kendinde bulmamalı, biz bu fırsatı vermemeliyiz. Ben istediğim gibi konuştururum, istediğim parayı veririm, bu gücü bizler yaratıyoruz insanların eline veriyoruz. Hakimler içinde aynı şekilde.

Bir anımı anlatmak istiyorum, biz bir aileyiz belki de zaman alacak ama. Kahramanmaraş'ta Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir duruşma bekliyoruz, ben 2000 yılında ruhsatımı aldım. Ankara'dan çok yaşlı bir avukatın geldiğini söylediler, o esnada bende gördüm dedim ki *"kimdir bu?"*, Ankara'dan filan avukat, birkaç tane koruması var, büyük bir ağır ceza davasına girecekmiş. Neyse o esnada bende içeri girdim, dinleyici bölümündeyim. Bu saygıdeğer büyüğümüz savunmasını yaptı, konuşmasını yaptıktan sonra heyeti selamlarken sanki yeri öpecek, yani heyete iyi günler dersiniz, çeker gidersiniz. Bu saygıdeğer büyüğümüz yeri öpecek şekilde selamladı heyeti, bu imajı orada avukatlık mesleğini öldürdü bana göre. Oysaki *"iyi günler"* deyip, dik bir şekilde çekip gitmek varken, yeri öpercesine eğilerek, 60-70 yaşında bir büyüğümüz. Ben şunu gördüm, hakimlere, savcılara gereğinden fazla biz ilgi, alaka, saygı gösterirsek bu bize ters tepki olarak gelecek. Biz saygı

NUH
KARASU'NUN
KONUŞMASI

görmeyeceğiz, ilgi görmeyeceğiz, gittiğimiz zaman ayakta da bekleriz, selam verirsiniz selamınızda alınmaz, onun için hakime de, savcıya da biz gerektiği kadar ilgi ve alaka göstermeliyiz, saygı göstermeliyiz.

Eğer bize bir hakim, bir savcı merhaba demiyorsa biz merhaba demek zorunda değiliz, önümüzü iliklemek zorunda değiliz ama maalesef ben karşılaşıyorum, arkadaşlar "*hakim geliyor*", geliyorsa geliyor, düğmesini ilikliyor, iliklemene gerek yok. Yemek yiyor ayağa kalkıyor, gerek yok. Sonuç itibarıyla biz eşit mesafede insanlarız, kompleksimiz yok, yargının üç ayağından birisiysek biz, hakim, savcı, avukat, biz eşitiz. Ama bu kompleksimiz işte bize gidersiniz ayakta bekletirler, gidersiniz kanunda olmamasına rağmen yazı isterler. Bunları aslında biz yapıyoruz, maalesef biz yapıyoruz. Belki bir tahliye alabilmek için, belki bir beraat kararı alabilmek için atmadığımız taklalar kalmıyor. Eğer bunlar yaşanmıyorsa, ben bunu kendi adıma söylüyorum. Maalesef ondan sonrada avukat denildiği zaman hiçbir kesimde, vatandaşın gözünde, hakimin gözünde, savcının gözünde itibarımız olmuyor.

Bir başka husustan da bahsedip çok fazla vaktinizi almayacağım; Barolar Birliği'nin seçiminde doğrusu Barolar Birliği'nin başkanının seçiminde bir baro mensubu olarak bende söz hakkım olsun istiyorum. Delegeler yoluyla bu iş olsun istemiyorum, Barolar Birliği seçiminde gidelim bütün avukatlar olarak oyumuzu kullanalım. Bu düzenlemenin çok zor olmayacağı kanaatindeyim. Hepinize saygılar sunarım.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz, değerli meslektaşımıza. Buyurun sayın meslektaşım.

KAHRAMAN
ARSLAN'IN
KONUŞMASI

Kahraman ARSLAN (Selçuk Üniversite Hukuk Fakültesi Öğrencisi): Henüz mesleğe başlamadım, toplantıda 0-10 yaş melek kıdemi olan avukatların sorun ve çözüm yolları deniyor, ben bu yaş grubunda herhalde cenin kategorisine giriyorum. İnşallah seneye mezun olduğumda mesleğe başlayacak bir avukat olarak Hatay'dan geldim buraya. Burada üniversitede okuyan bir arkadaşımın evinde dün gece misafir oldum, sa-

bahta kalkıp erkenden buraya geldim. Özür diliyorum heyecanımdan dolayı, hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Benden önce konuşan sayın ağabeyimin söylediği halkın gözündeki mesleğe bakış hakkında bende şimdiden duyduğum bir rahatsızlığı dile getirmek istiyorum. Üniversiteye girdiğim ilk seneden itibaren, üçüncü senem, üç seneden beri sürekli avukat olmak istediğimi söylüyorum. *"Ben avukatlık mesleğini icra edeceğim"* diyorum, aileme de, akrabalarım da, yakınlarıma da. Ben bunu söylemeden önce bana söylenen telkin genelde şu şekilde *"biraz daha çalışta hakim, savcı ol"* gibi bir söylem var. Tabii ki çok saygın bir meslek, bunu hiçbirimiz yadsımıyoruz ama sonuçta benim gitmek istediğim yol o yol değil. Az öncede belirtildiği gibi hem bir kamu mesleği, hem serbest meslek olan avukatlık mesleğini icra etmek istiyorum ve aynı şekilde halkın gözündeki itibarındaki düşüşten ziyade ne yazık ki hukuk fakültesi öğrencileri içinde bile kendi aralarında aynı söylem devam ediyor. Belki Türkiye'nin şartları böyle gerektiriyor, hakimlik, savcılık mesleği bir an önce hakimlik stajını bitirip mesleğe başlayıp, sabit bir maaşla belki biraz daha kolaya kaçmak gibi geliyor bana. Meslek için savaş vermeden, en azından birebir en azından o deryada, o denizde boğulmadan biraz daha kolaya kaçmak gibi geliyor bana.

Ben şöyle bir şey önermek istiyorum; geçen sene yanılmıyorsam Şubat ya da Mart ayı civarlarında Ankara Barosu'nun düzenlemiş olduğu Kızılay'daki toplantı merkezinde belki hatırlarlar Sayın Barolar Birliği Başkanımız ve kendi yaşıtı, çağdaşı birkaç avukatla beraber sohbet tarzında bir toplantı düzenlenmişti. Kendileri üç ya da dört avukat orada dört tane kodluğa oturup, normal sohbet eder tarzda mesleğe başladıkları ilk günü anlattılar bize. Nerede büro tuttular, hangi zorlukları yaşadılar, ben bundan gerçekten çok büyük keyif aldım ve çok faydalandım, hevesim daha da fazla arttı. Tabii ki benim gözümde Barolar Birliği Başkanı'nun bana on metre mesafede oturup, mesleğe başladığı ilk günü anlatması ve şu anda konuşan birçok ağabeyimin ya da ablamın, saygıdeğer avukat büyüklerimin söylediği sorunların hemen hemen aynı-

KAHRAMAN
ARSLAN'IN
KONUŞMASI

larından bahsetti o da aşağı-yukarı. Maddi problemler olarak, kendi bürosunu açmakta ne kadar zorluk çektiğini ve bu bize gerçekten yol gösterici bir şey oldu, bizde zorluklar çekeceğiz ama bir gün bir yerlere geleceğiz inancını kuvvetlendirmede çok büyük faydası olduğuna inanıyorum.

Ankara Barosu bunu ne kadar sıklıkla yapıyor ya da başka illerde veya başka fakültelerde bunu tekrarlıyor mu diye sormak istiyorum ve bildiğim kadarıyla Anadolu üniversitelerinde bu tarz faaliyetler yapılmıyor. Anadolu üniversitelerinden kastım, Erzincan olabilir, benim okuduğum Konya Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi dahil, bu tarz toplantılara ne yazık ki biz şahit olamadık. Üniversiteden bir çağrı bekleniyorsa eğer, bizim öğretim görevlilerimiz bu konuda bazen pasif kalabiliyorlar. Ben Türkiye Barolar Birliği'nden şunu talep ediyorum; mesela Konya Barosu'ndan yetkin ve deneyimli bize yol gösterecek avukat büyüklerimizin girişimiyle üniversitelerin çok güzel konferans salonları var, toplantı salonları var; buralarda onların girişimiyle bir saat hukuk fakültesi öğrencileriyle sohbet etmesi. Az önce söylediğim örnekte olduğu gibi bize cesaret verecektir ve şevk katacaktır bizim hevesimize. Ben böyle bir öneri sunmak istedim şu anda kendi çapımda ve ağabeylerimin deneyimleriyle, burada anlattıklarınız içinde hepimize çok teşekkür ediyorum. Mesleğe başlamadan birçok şeyi öğrenme imkânına sahip oluyorum, tabii ki deneyerek öğrenmek çok daha iyi olacaktır. Hepinizi tekrar saygıyla selamlıyorum. Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Genç arkadaşımıza gerçekten bir öğrenci bakış açısıyla avukatlık mesleğini bu denli arzulayan ve bu tür bir bakış açısını yansıtan gelecekte meslektaşımız olacak olan genç arkadaşımıza çok teşekkür ediyoruz. Evet, buyurun arkadaşım.

SAKİNE
EROĞLU'NUN
KONUŞMASI

Av. Sakine EROĞLU (Adana Barosu): Mesleki yaşantımızda iki yılımızı doldurduk ve ben Sayın Özdemir buradayken de ona hitabende bir şeyler söylemek istiyorum. İnternette çok fazla dolaşırız ve dolaşırken girmediğim tek site Barolar Birliği sitesi, çünkü Türkiye Barolar Birliği'nin sitesine girdi-

ğimde gördüğüm bir uyarı var, uyarı aynen şöyle “*staj kredisini ödemeyen arkadaşlarımıza uyarı, levhadan silineceksiniz*” her seferinde bir icara tehdidi altındayım. Düşünün, Barolar Birliği’ni açıyorum “levhadan silineceğim” hemen geri kapatıyorum, hemen Adana Baro’ma bakıyorum, diyorum ki “*acaba Barom benim hakkımda bir şeyler yapmış mı?*”. Baromu çok seviyorum, Barom da hiç öyle bir şey yok, o siteden devam ediyorum. Haberleri genel merkezden almaktansa, Adana Barosu’ndan alıyoruz.

Ben bunu biraz şakayla karışık söylüyorum ama aslında bizim için çok ciddi bir baskı unsuru, neden? Dört yıllık hukuk fakültesini bitiriyoruz, hukuk fakültesindeyken staj kredi alıyoruz biz aynı zamanda. Katkı ve öğrenim kredisi alıyoruz ve bu öğrenim kredilerini ödeme süresi okul bittikten iki yıl sonra. Ben dört yılda hukuk fakültesini bitirdim, geldim hemen stajıma başladım. Dediler ki “*staj kredisini alın*” durumun iyi olsun, olmasın, bulunun. Aslında belki geri ödemesi olmaz diye ben aldım, iki yıl sonra baro dedi ki “*ben paramı istiyorum*”. Katkı kredisini devlet istiyor, öğrenimi istiyor, baro staj kredisini istiyor, hepsinin yılına bakıyorum, iki yıl sonra. Aman Allah’ım ortalama bir hesap yapayım ben size, biz Türkiye Baro Birliği’nden 3.000 YTL aldık, % 10 faizle 3300, yani aylık 330 YTL benim ödemem gerekiyor. Katkı kredisinden aldığım miktar öğrenimle beraber sanırım 8 küsur tutuyor, üç ayda bir ödüyorum ama ortalama ödemesi bununda sanırım aylık 200’le 300 arası bir meblağ. Hemen bakıyoruz, ben mesleğe başladım kazanmıyor muyum, kazanıyorum aslında çokta kötü değiliz ama şimdi her ay benim 600-700 milyon ödemem gereken sabit yerler var, artı topluluk sigortası var, ben vergi mükellefiiyim maalesef ki ödemiyorum. Diyorum ki o da orada kalsın, aylık 188 milyon ödemem gerekiyor.

Hepsini birlikte topladık ne oldu? Benim aylık sabit bir milyar giderim var. Büro giderlerinden bahsetmiyorum arkadaşlar. Aylık ödememden, sekreter ücretimden, elektriğimden, suyumdan bahsetmiyorum, bunlar yok. Sanki ekonomik bir sorunu çok büyütüyormuşuz gibi geliyor ama icraya gider-

SAKİNE
EROĞLU'NUN
KONUŞMASI

ken her seferinde “yakında benim hakkımda da bir icra takibi başlayacak” diyorum, “neyimi alırlar” diyorum. Sonra diyorum ki “haczedilmezlik itirazında bulunurum, ne olacak, hepsi benim malım” diyorum. Sonra da “acaba ben kimi kefil yaptım” diye düşünüyorum, kefil yaparken “keşke durumu iyi olmayan insanların kefil yapsaydım” diyorum. Bunları şaka karışık söylerken lütfen bunlara dikkat edin, hepsinin ödemesi böyle olmaz. Hadi ödemeyi mutlaka ki isteyeceksiniz, çünkü sanırım savunma aynen şöyle gelecek “sizin gibi ihtiyacı olan avukat arkadaşlarıma yardımcı olmak için benim tahsil etmem gerekiyor” diyecek. Kabul, doğru ama hepside iki yıl sonra mı olur yani, ya da biz başarılı olmayıp daha sonra mı başlasaydık? Bunlar bence çok ciddi sorunlar, bunlara dikkat edilsin. Tahsil ederken de en azından bir avukat olarak barodan silinme tehdidi altında olmak onur kırıcı, yani ben o siteye girdiğimde “levhadan silineceğim” yazısını gördüğümde gerçekten çok rencide oluyorum, böyle şaka karışık söylerken bile bunlara çok dikkat edilmesi gerektiğini söylüyorum. Arkadaşım müdahale ediyor, ona da dayanamayacağım...

Salondan: IP’ni değiştirirsen göremez

Sakine EROĞLU: IP’mizi de değiştiriyoruz da adresi değiştiremiyoruz, adresi değiştirsek, kefilini değiştiremiyoruz. Arkadaşlar ciddi sorun, bunlara da mutlaka dikkat çekmek istedim.

Teşekkür ederim, iyi günler.

Oturum Başkanı: Buyurun Sayın Başkanım.

Av. Özdemir ÖZOK: Değerli arkadaşlar, ben başında söylediğim arkasında duruyorum, diledikleri söylenecek, yapılan yanlışlar içinde özür dilenir. Tabii ki bir bilgi vermem lazım, hepimiz hukukçuyuz, sorunlarımızı tartışacağız ki ne yaptığımızı hepimiz bilelim. Genç kardeşimiz, genç meslektaşımız, bayan arkadaşımız çok doğru söylüyor. Ben tabii sizler kadar internet ve bilgisayarla çok iç içe olan birisi değilim, doğrusu benim gözüme ilişmedi, eğer böyle bir şey yazmışsak

bu yanlış, şöyle yanlış; bir, bizim Barodan bir avukatı silme gibi bir yetkimiz yok, bu tamamen Baro'nun kendi iç tasarrufu.

Yalnız bilmeniz lazım gelen bir şeyi açıklayacağım, esas onun için çıktım buraya. Biz biliyorsunuz hiçbir siyasi partiyi kendi örgütümüzde, yani 78 baromuz var, 78 baromuz da hiçbir siyasi partinin gölgesinin düşmesini istemiyoruz. Bu X, Y, Z, hangi parti olursa olsun, hangi ideoloji olursa olsun. Biz hukukçuyuz, ortak paydamız hukuk, hukukun üstünlüğü, demokrasi, insan hakları bunları tartışırız ama halkın içinde olmamız nedeniyle bizim hepimizin, sosyal bir mesleğin çok önemli temsilcileri olmamız nedeniyle mutlaka bir siyasi tercihimiz vardır. Ama biz o siyasi tercihimizi asla kendi günlük yaptığımız işlerde bir rehber olarak, bir referans olarak asla ve asla tutmamamız lazımdır. Biz, kendi adıma söylüyorum, 1978'den bu yana yaptığım baro yöneticiliğinde kendi siyasal ideolojimi günlük yaşamımda, günlük ilişkilerimde, meslektaşlarımla ilişkilerimde asla ve asla ilinti kurmadım. Ama bizim bir görevimiz daha var; bizim görevimiz, sadece meslek sorunlarımızı çözmek değil, biz bu toplumda yaşıyoruz, kuşkusuz çok önemli bildiğimiz hukuk politikasını mutlaka ama mutlaka yapmak mecburiyetindeyiz.

Eğer Türkiye'de yanlış bir yasa uygulaması, yanlış bir anayasa değişikliği, Türkiye'de yanlış bir hukuk adımı atılıyorsa, bunu Türkiye Barolar Birliği söyleyecek, bunu Türkiye Baroları söyleyecek ve doğru söyleyecek, en iyisini söyleyecek, yol gösterici olacak. Buradan nereye gelmek istiyorum? Zaman zaman bugünkü siyasal iktidarla biz çok ciddi hukuki tersliklere giriyoruz. Bu bizim siyasal iktidardaki kişilerin kimliği kişiliğiyle ilgili bir sübjektif görüşümüz değil, bu tamamen bizim kendi hukuki yaklaşımımız. Bu nedenle biliyorsunuz siyasal iktidarlarda kendine yakın bir yapıyı kurmak ister ki, bu son derece doğaldır, o bizi ilgilendirmez. Bugüne kadar Halit arkadaşım burada, çok iyi bileceği, bize her sene üç ayda bir, dört ayda bir Adalet Bakanlığı'ndan sadece idari işlerimizi denetlemek üzere müfettişler gelir ve bu değerli meslektaşla-

rımız, bizde 10 gün ya da 15 gün inceleme yapar ve bu gelen müfettişlerimizin adedi 3 kişidir.

Değerli meslektaşlarım, genç kardeşlerim, değerli başkanlarım, bu kez bize 5 tane müfettiş geldi ve yaklaşık bir ay Türkiye Barolar Birliği'nde inceleme yaptı. Türkiye Barolar Birliği'ne biliyorsunuz yasanın verdiği birtakım görevler var, bunlardan birisi CMK. Biliyorsunuz son para ödemeyi Adalet Bakanlığı bütçesine devrettiler, Maliye'ye veriyor Adalet Bakanlığı ama bize sadece CMK giderleriyle ilgili bir fon geliyor, adli yardımdan bir fon geliyor ve bizim kendi gelirlerimiz var. Biz biliyorsunuz Türkiye Barolar Birliği olarak inşallah yakın zamanda göreceksiniz, demin Kahramanmaraşlı hemşerimizin burada söylediği gibi, genç kardeşlerimizin söylediği gibi çok prestijli bir sosyal tesis yapıyoruz Ankara'da. Yani bir genç meslektaşımız, bir yaşlı meslektaşımız Ankara'ya gittiği zaman tekrar kendi memleketine dönerken bir-iki gün daha kalayım diyebileceği bir sıcaklıkta, bir kalitede, son derece güzel bir yer yapıyoruz.

Bu hesapları, dediğim diğer hesapların tamamını inceledi müfettiş arkadaşlarımız. Son derecede sıcak bir şekilde ben kendilerine bir *"hoş geldin"* dedim, onun dışında bir daha konuşmadık. Değerli genç kardeşim, biraz burada konuşan değerli arkadaşım söyledi ya *"kredi paralarını oraya yazıyorlar, bizi huzursuz ediyorlar"* diye. Bütün yaptığımız işlemler için teşekkür etti müfettişler, bir tek eleştirileri var; *"siz hukukçusunuz, kredi vermişsiniz, avukatlık yasasında staj kredi yönetmeliğinde koşullar belli, niye geri alma konusunda gereğini yerine getirmiyorsunuz, kişisel sorumluluğunuz söz konusu olabilir"* diye bize uyarıda bulundular. Türkçesi, aba altından sopa gösterdiler, yani *"biz size görevi kötüye kullanmadan belirli işlemler yapabiliriz"* dediler. Ama şunu bilin ki, ben Türkiye Barolar Birliği Başkanı olduğum sürece, bana görevi kötüye kullanmadan dolayı dava açabilirler ama ben hiçbir meslektaşımı icraya vermem. Bunun bir defa bilinmesini istiyorum. Hali vakti yerinde olan bir arkadaşımız, parası bankada dururken borcunu ödememezlik yapmaz, eğer ödemiyorsa ciddi bir sorunu var kardeşim. Onun için o yazı-

larda bizim yönetim kadromuzdaki sekreter arkadaşlarımızın, yönetici arkadaşlarımızın biraz uyarmak, ihtarname çekildi, uyarı yapıldı, Baro başkanlarına telefon edildi ama bugüne kadar hiçbir arkadaşımız icraya verilmedi. Ben yine iddia ediyorum, benim görevim bir buçuk yıl, bu bir buçuk yıllık süre içerisinde hiçbir arkadaşımıza icra takibi yapılamaz, yapılmayacaktır. Bunu sırf bilgi olarak size aktarmak için geldim, arkadaşımızın söylediğine cevap vermek için değil.

Çok teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz Sayın Başkanım. Buyurun arkadaşım.

Av. Fevzi ÇAKIT (Adana Barosu): Herkese merhabalar.

Ben de avukatlığımda 8. yılın içindeyim. Üç tane madde not almıştım: Barolar Birliği Başkanı Özok aldığım notun birine cevap verdi, ben kısaca onu da özetleyip, kendisini desteklediğimi beyan edeceğim.

Biraz önce bir arkadaşımı, Antep'ten gelen bir arkadaşımız "*Barolar Birliği'nin zaman zaman mitinglere katıldığını, bazı konularda görüş bildirdiğini ve Barolar Birliği'nin işinin olmadığına dair*" bir beyanı olmuştu. Ben böyle düşünmüyorum, çünkü Türkiye Barolar Birliği toplumun bir bileşenidir, demokrasi dediğim şey, toplumu oluşturan tüm unsurların, tüm bireylerin ve tüm kurumların iradesinin bir araya gelmesiyle bu toplum oluşur. Dolayısıyla, bir avukatın hukukun uygulanmasında, yasaların oluşmasında iradesini beyan etmesi gerektiğini, hatta bunun uygulamaya geçmesi için her türlü yolları gerekirse deneyebileceğini ama hukuk çerçevesinde düşünüyoruz, hukuk mantalitesi budur. Çünkü biz biliyoruz ki, avukatlık mesleği hak arama mesleğidir, insanlar haklarını aramazsa ve bunun için mücadele etmezse, bunun bilincinde olmazsa, topluma ışık tutacağını düşünmüyorum.

İkinci olarak değinmek istediğim nokta; CMK uygulamalarıyla ilgili, biliyorsunuz özellikle yanılmıyorsam bir buçuk, iki yıl önce CMK ödemelerine yönelik yasa değişikliği oldu. Bu

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

FEVZİ
ÇAKIT'IN
KONUŞMASI

yasa değişikliği Türkiye Barolar Birliği'ni aradan kaldırarak, tamamen savcılığın oluruyla defterdarlık tarafından yapılan ödeme biçimidir. Biraz önce aslında Özdemir Başkan bu konuya yüzeysel olarak değindi. Bunun özellikle savunmayı ortadan kaldıran, yargılamada savunma ve sav ikileminde, iddia tarafından ödemenin oluruyla savunmanın ücretinin ödenmesi hukukun uygulanmasını, yargının bağımsızlığını ortadan kaldırmaktadır. Bu noktada Türkiye Barolar Birliği ya da tüm barolar ne derece üzerine düşen görevi yaptı, tartışılır. Bu konuda bütün avukatların ben duyarsız davrandığını düşünüyorum. Çünkü avukata bir güvensizlik var, avukat sanki görevini takip ederken hukuk dışı yöntemlerle ya da gerçeğe aykırı beyanlarla ödeme yoluna gideceğine dair bir kanaat var. Aynı biz cezaevine gittiğimizde görüşme yaparken, avukata yapılan sanık muamelesi mantığı, ödeme işinde tekrar günde-me getirilmiştir. Ben bunun önümüzdeki dönemlerde tekrar kalkacağını düşünüyorum, çünkü gerçekten hukuka aykırı bir durum. Yargının eşitliğini, yargının bağımsızlığını rencide eden bir durumdur.

Adana Barosu'nda da bu konularla bağlantılı olarak 2006 yılının ücretleri yanılmıyorsa Başkan da burada iki ay önce ödenebildi. Tabii ki Adana Barosu'nun bu konuda yapabileceği bir şey yok, ödenek yoksa yapacak bir şey de yok. Ama bu konuları ne derece biz dile getirebildik, ne derece hakkımızı arayabildik? Bu konuların ben tartışılması gerektiğini düşünüyorum. 2006 yılının ücretleri, yani bir yıllık ücret, bir buçuk yıl sonra yapılıyor. Biliyorsunuz avukatlık mesleği, özellikle 0-10 yaş toplantısı CMK avukatlığı yapan avukatların yoğunlukta olduğu bir toplantı. Aslında en temel noktanın da bu olacağını düşünüyorum. Hemen hemen mesleğe yeni başlayan arkadaşların çoğunun ihtiyaçlarının daha çok CMK'dan, en azından temel ihtiyaçlarının CMK'dan alınan ücretlerle giderebildiğini biliyoruz. Bu konuda üzerimize düşen sorumluluğu, yükümlülüğü nasıl yerine getireceğiz açıkçası merak ediyorum, bu konuda duyarlı davranmaya çağırıyorum.

Bir noktada; ekonomik sorunlarla ilgili, özellikle vergi konusu, ilk konuşan arkadaşlar değindi bu konulara. Vergide kaynaktan kesme yönteminin hayata geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum ben, çok basit aslında bu. Hem verginin, hem de asgari ücret tarifesinin baroya ödenmesiyle avukatın aynı masraf gibi biz nasıl vekâletlere baro pulu yapıştırıyorsak, baronun ödenmiştir damgası ya da mührüyle ya da oluruyla asgari ücret tarifesini direk avukatın baroda bulunan hesabına yatırılması. Bu yöntemle avukatın maliyeye karşı karşıya gelmesini ortadan kaldıran, alınan dosyalarda verginin direk devlet tarafından kaynaktan kesilmesiyle bu sorunun ortadan kalkacağını ben düşünüyorum. Tabii ki zor bir uygulama ama bence hiç zor değil, yeter ki insanlar buna hazırlıklı olsun, kafalarda yerleşsin. Baro'nun iki-üç tane personeli ödemeleri alarak, uygun bir şekilde bunun ortamının sağlanacağını ben düşünüyorum.

FEVZİ
ÇAKIT'IN
KONUŞMASI

Bu toplantının son derece verimli olacağını düşünüyorum ve bu toplantıya emeği geçen tüm meslektaşlarımıza ve katılımcılara teşekkür ediyorum, sağ olun.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza.

Evet, buyurun arkadaşım.

Av. İlker BAHÇECİ (Adana Barosu): Böylesi bir toplantının düzenlenmesinde emeği geçen herkese teşekkür etmeyi öncelikle bir borç olarak görüyorum. Buraya çıkmamın amacı da takdir edersiniz ki, avukatlık mesleğini icra etme doğrultusunda veya noktasında benim yaşadığım sıkıntılar, siz değerli arkadaşlarımızdan çok daha fazladır ama tabii bu konuların özel boyutlarına çok fazla inmeden konuşmamı da çok fazla uzatmadan tamamlamayı düşünüyorum.

İLKER
BAHÇECİ'NİN
KONUŞMASI

Bu bağlamda elbette ki kendimle ilgili söyleyeceğim şey, genel itibariyle benim yaşayabileceğim problemler özellikle duruşmalar sırasında veya birtakım durumlarda sizlerin mesela hakim ile göz temasıyla sağlayabileceğiniz birtakım

İLKER
BAHÇECİ'NİN
KONUŞMASI

yapmanız gereken hareketleri benim netice itibariyle onun telkiniyle veya bir başka insanında o anlamda uyarmasıyla yapmam gerektiği noktasında oluyor. Dediğim gibi az önce bu konular genel itibariyle, geneli çok fazla ilgilendirmeyen; özel itibariyle, benim özelimde olan durumlar olduğu için bu konuları çok fazla uzatmayı uygun bulmuyorum.

Benim aslında söz alma ihtiyacını hissettiğim temel nokta şurası; elbette ki bir tartışma ortamı yaratma maksadıyla söylemiyorum, değerli Başkanımız da az önce konuyu dile getirdi. Ben şu konuda kesin ve net kararlı olunması gerektiği düşüncesindeyim; siyasi iktidarların, demokratik, laik, sosyal hukuk devleti ilkelerini tehlikeye düşüreceği, tehdit altında bırakacağı her hamlede Barolar Birliği'nin miting alanlarında öncelikle yer alması gerektiğini düşünüyorum. Yani bu, yok hiç çıkmasın, Barolar Birliği olmasın demek hiçbir şekilde doğru değildir, çünkü netice itibariyle halkın eğitim seviyesinin, halkın durumunun ortada olduğu bir ortamda kesinlikle Türkiye Barolar Birliği'nin öncelikli görevidir bu diye düşünüyorum. Tabii değerli Başkan da az önce durumu belirtti, ayrıca Türkiye Barolar Birliği'nin genel itibariyle uygulamaları bence de şu ana kadar yerinde.

Bunun dışında söz almışken, bazı arkadaşlarımızın özellikle yaşamış olduğu sorunları bana dile getirdiği durumlar aklıma geliyor, onları da aktararak sözlerimi tamamlayayım. Ben özellikle stajım bittikten hemen sonra kendi büromu açtım. Çünkü bence avukatlık bir meslek olması ve bu anlamda da bu mesleği sürdürmenin bağımsız olması doğrultusunda yapılacak bir meslek olduğu için birine bağlı olarak çalışmak elbette ki benim mizacıma da çok uyan bir durum değildir. Dolayısıyla ki, daha bağımsız, daha özgür, daha rahat hareket edebilmek adına kendi büromda avukatlığımı sürdürüyorum şu anda. Ama öğrenebildiğim kadarıyla bazı avukat arkadaşlarımız, kendi meslektaşlarını yanlarında ücretli avukat olarak çalıştırdıkları süre içerisinde dahi bunların ödemeleri gereken Türkiye Barolar Birliği'nce belirlenmiş bir ölçüde miktarı genellikle ödeyemeyenlerde, ödeyemeyenlerde oluyor. Çünkü

netice itibarıyla son dönemlerde özellikle hukuk fakültelerinin sayılarının artmasıyla beraber mezun olan insanların çok olması ve avukat sayısının çok olması dolayısıyla iş olanağının azalması ve dolayısıyla kişilerin birilerinin yanında, bir avukatın yanında ücretli avukat olarak çalışması gibi bir durum söz konusu oluyor. Tabii öncelikle konu gelmişken bununda bence bir şekilde önünün alınması gerekiyor, Türkiye'de artık bence hukuk fakültesi sayısının bir şekilde kısıtlanabilmesi gerekiyor. Çünkü birtakım üniversiteleri bir kenara çıkarttığımız zaman, geri kalan üniversitelerin vermiş olduğu eğitimin sağlığından, niteliğinden bahsetmemiz mümkün bile değil. Dolayısıyla az önceki konuya dönecek olursak, bu şekilde bir avukatın yanında ücretli olarak çalışan avukat arkadaşlarımıza almış oldukları maaş kadar bile sigorta primi yatırılmıyor, asgari ücretten sigorta primi yatırılıyor. Bu en azından çözülmesi ve çözüme kavuşturulması gereken bir noktadır, denetlenmesi gereken bir noktadır diye düşünüyorum.

Bunun dışında adliyeler ve adliye içerisindeki durumla alakalı söyleyebileceğim şey; adliye içerisinde öyle bir düzen kurulmuş ki, adliyenin memurları kendi üzerlerine düşen görev olmasına, yapmaları gereken işler olmasına rağmen, ancak avukatların hani artık son dönemlerdeki moda tartışmaya da girmeye gerek yok. Rüşvet midir, bağış mıdır artık nasıl değerlendirirseniz onu almadan yapmıyorlar. Bu tarz sıkıntı çok ciddi derecede fazla. Bu anlamda bununda bir anlamda artık ciddi şekilde kangren olmuş bir sorununda çözümü doğrultusunda hareket edilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bununla beraber rastladığım çok ilginç bir durum; yanlış hatırlamıyorsam aile mahkemesindeydi, bir dosyadan fotokopi almak için gittiğimde, vekaletim bulunmasına rağmen, dosyadan fotokopiyi alabilmem için ayrıca bir dilekçe vermem gerektiği hususu bildirildi. O da çok ilginç bir durum, yani dosyada vekâletinizin olmasına rağmen, kişi kendisi avukat olarak gidiyor olmasına rağmen bu şekilde bir dilekçenin istenmesi de biraz enteresandı.

Dediğim gibi sözlerimi çok fazla uzatmadan konuşmamı tamamlamak istiyorum, ayrıca az öncede dediğim gibi tekrar bu şekilde bir toplantı düzenlediği için hepinize çok teşekkür ediyorum, sağ olun.

Oturum Başkanı: Biz teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza.

SEMİH
GÖKAYAZ'IN
KONUŞMASI

Av. Semih GÖKAYAZ (Adana Barosu): Öncelikle bu forumu düzenlerken emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Buraya gelmekte tereddüt etmekte arkadaşlarımın heyecanlanıyor olmasını gerekçe olarak buluyorum, bende şu anda heyecanlı olduğum için sanırım bu tip serbest kürsü toplantılarının sayıca fazla yapılmış olması, en azından hem bizim heyecanımızı azaltacaktır, hem de arkadaşlarımızın katılımını daha arttıracaktır.

Başkanımız Sayın Gazioğlu, 0-10 yaş meslek kıdem grubundan avukatların sayısını 800 küsur olarak belirtirken, Adana Barosu'na kayıtlı avukatların sayısının toplam 1400 olduğunu belirtti. Bu şu anki stajyer sayımızın 100-120 arasında olduğunu düşünürsek, önümüzdeki dönemde bu oransızlığın gittikçe artacağı kaçınılmaz olarak görülmektedir. Dolayısıyla yarın bir gün 1500 avukat olduğunda, 1000, 0-10 yaş meslektaşımız olacak. 1600'le, 1200 gibi bir orantısız rakam ortaya çıkacak. Bu da patronaj avukatlığını doğuruyor. Şu anda Adana, Mersin ve daha büyük illerde gittikçe iki, üç ve sayısı artan avukatlık büroları söz konusu. Buralarda çalışan arkadaşlarımız Adana için çok iyi biliyorum ki 500 YTL'ye çalışan arkadaşlarımız var, 750 YTL'ye çalışan arkadaşlarımız var. İmkânsızlıklar nedeniyle başlangıçta büro açıp da çeviremeyen, birkaç yıl büro açıp kapatan birçok arkadaşımız olduğunu biliyorum. Ben meslekte yedinci yıldayım, stajımı Ankara Barosu'nda yaptım, Ankara'da yaklaşık 1 yıl ücretli büro aradım. O dönemde mastır yapıyordum, mastırımı devam ettirmek amacıyla. Ama Ankara'da kendi ihtiyaçlarımı idame ettirecek şekilde bir iş bulamadım, bu konuda başta baroların ve Türkiye Barolar Birliği'nin gerekli önlemi alması gerektiğini düşünüyorum. Nasıl olabilir? Avukatlık ortaklığının özendirilmesi konusunda

bazı atılımlar yapılabilir, yoksa bu dengesizlik arttıkça avukatlık işçi sınıfının oluşması, yani tabiri çok düşünerek söyledim. Arkadaşlarımız ilk iki-üç yıl içinde kendi bürolarını açamadıkları takdirde o cesaretleri kayboluyor, dördüncü, beşinci ve sonraki yıllarda kayboluyor.

Ben 2002 yılında bir avukatlık bürosunda Adana'da işe başladım, iki buçuk yıl kadar o büroda çalıştım, hakkını teslim edeyim, bürodan çok şey öğrendim ama elbette ki kendi büromu açincaya kadar sanki askerde şafak sayar gibi saymak zorunda kaldım. Onu tüm arkadaşlarımız, bağımsız olmadan, belli bir avukatlık bürosunda yapan arkadaşlarımız mutlaka iyi bilirler. Bunun yanında patronaj avukatlığına doğru gidiyor, bu konuda mutlaka önlem alınması gerekiyor.

Başka bir sıkıntı Ankara'daki arkadaşlarla da, Mersin'deki arkadaşlarla da bu konuyu soruyorum, tartışıyorum, özellikle icra takiplerinde masrafın müvekkiller yerine avukatlar tarafından karşılandığı bir durum söz konusu ki, bu Adana'da çok yaygın. Özellikle şirket avukatlığı yapan ve onların icra takibini sürdüren meslektaşlarımız ki, genelde 10 yılın üstünde olan arkadaşlarımız, ekonomik olarak belli bir güce sahip oldukları için masrafa karıştırmıyorlar. İş sahibinin cebinden masraf çıkmıyor, senet üzerindeki veya çek üzerindeki rakamı biliyor. Onun dışındaki faiz ve diğer ücret vs. meslektaşımıza ait oluyor. Ben bu şekilde çalışan Adana Barosu'na kayıtlı birçok arkadaşımız olduğunu biliyorum. Hatta daha ileri bir şey söyleyeceğim; mağaza evraklarıyla yani bir mağazadan alışveriş yapıp da iki-üç memur kefil alıp, bunu avukatlara satan mağazalar var. Mesela evrakların toplam değeri 50 milyar, 50 bin YTL, bunu meslektaşımıza 35 bin YTL'ye verip, tüm geliri faiziyle birlikte, vekâlet ücretiyle birlikte avukata kalan işler söz konusu. Bu konuda başta Adana Barosu'nun ve Türkiye Barolar Birliği'nin ciddi anlamda önlem alması gerekiyor, eğer böyle bir şikayet gelirse, onu çok ciddi anlamda disiplin yönünden soruşturması gerekiyor ve bunun avukatlık kanununa da aykırı olduğunu hepimiz biliyoruz, gerekli cezanın da verilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Meslekteki kaliteyi arttırmak elbette ki meslekteki artışın biraz önüne geçmeye bağlı. Bu konuda sınav kaldırıldı, sınavın kaldırılmamış olması bir anlamda daha iyi olacaktı kaliteye arttırmak konusunda ama tabii ki 4 yıl eğitim almış bir insanı yeniden sınava sokmanın da saçmalığı da bir farklı. O açıdan Türkiye Barolar Birliği'nin hükümet düzeyinde veya YÖK düzeyinde en azından kontenjanların sınırlandırılması veya bazı hukuk fakültelerinin kapatılması konusunda daha çok uğraşması gerektiği kanaatindeyim.

Yeni başlayan arkadaşlarımız ekonomik sıkıntı nedeniyle icra takibiyle başlamaktalar ve meslekte kendilerini bir şekilde icra avukatlığıyla sınırlandırmak gibi bir durum söz konusu şu anda. Mesela, x. kurumun 100'den fazla Adana Barosu'na kayıtlı avukatı var, diğer x. kurumun 50'den fazla avukatı var. Meslektaşlarımız, ben hiç kesinlikle o arkadaşlarımı yadırgamıyorum ama ne yazık ki ona angaje olacak şekilde, sanki avukatlık tahsilatçılıkla sınırlıymış gibi bir durum ortaya çıkmakta. Bunun da önüne geçmek için elbette ki, yine sayının sınırlı bir şekilde tutulması için elden gelenin yapılması daha makul gibi görünüyor.

CMK Yasası ve Ceza Kanunu'nda yapılan değişikliklerle zaten o alanda avukatlığın öldüğü hepimiz tarafından bilinmekte. Oradan gelen belirli işler ki, ben mesleğimin ilk iki-üç yılında oradan da belli gelirlerimiz oldu ama şu anda CMK dışında ceza avukatlığından gelirimiz çok sınırlı. Onunda göz önüne alınması ve belki bu aşamada CMK ödemelerinin daha düzenli yapılması için elden gelenin yapılmasını rica ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Bizde teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza. Değerli arkadaşlar, bir öğlen yemek aramız var saat 14.00'e kadar. Başkanımızın da zaten gitmesi gerekiyor. Saat 14.00'te yine aynı şekilde forumumuza devam edeceğiz.

Şimdi yemek aramızı veriyoruz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

İkinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşlarımız; öğleden sonraki forumumuza geçiyoruz.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

Umarım yemek fazla bir rahavet getirmemiştir, daha bir heyecan içerisinde yine sorunlarımızı konuşmaya devam ederiz. Açık forum gördüğünüz gibi isteyen arkadaşlar rahatlıkla söz alıp her şeyi söyleyebiliyor, konuşabiliyor ama sorunlarla birlikte, yani sorunlardan söz ederken bunların çözümleriyle ilgili de bazı önerilerde getirilirse çok daha iyi olur. Gerçi özellikle Ankara'da bu çalışmalarını yapan arkadaşlarımız sonuçta bir rapor hazırlayacaklar ve Türkiye Barolar Birliği yönetimine sunulacak bu rapor. Bu çalışmalarda konuşmacı arkadaşlarımızın hangi sorunları, hangi konu başlıkları altında tespit ettikleri, hangi tür çözüm önerileri getirdikleri; bunların hepsi ayrıştırılacak, yine Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın belirttiği üzere mevzuat değişikliğini gerektirenler, Türkiye Barolar Birliği'nin kararlarıyla çözümlenebilecek sorunlar. Baroların uygulamalarıyla çözümlenecek sorunlar. Bunların hepsi ayrıştırılacak, bu çerçevede içinde çok sorunumuz var ve bu noktada genç arkadaşlarımızdan tekrar duyarlılık ve konuşmalarını bekliyoruz.

Ben fazla bir şey söylemeyeceğim, yine söz vermek suretiyle forumumuza devam edelim.

Buyurun.

Av. Fatma Gülşen TIRAŞ (Adana Barosu): Hepimizin yaşadığı birtakım problemleri burada tartışmak çok güzel, bir arada olmak çok güzel. Benim öncelikle staj döneminde verilmesi gereken dersler açısından bir önerim var, çünkü biz bunu kazanmak için oldukça zaman kaybediyoruz. Özellikle birilerinin yanında, başka avukat arkadaşlarımızın yanında çalışan meslektaşlarla da ilgili; bizler müvekkile görüşmek ne demek, onunla konuşmak demek, onu etkilemek, ikna etmek ne demek bunlarla ilgili çok fazla bilgi sahibi değiliz. Özellikle staj döneminde beden diliyle ilgili derslerin verilmesi öğrencilere, bizlere, çünkü o dönemde öğrenci statüsündeyiz bir nevi. Bunlara önem verilmesi gerektiğini düşünüyorum. NLP (Neuro Linguistic Programming) denilen bir şey var, birçoğumuzda genç avukatlarda hep şöyle bir şey var; *“çok bikkınız, aman of, çokta yoğunuz”* böyle bir tavrımız var, aslında başlamadan sıkılmış durumdayız. Bununla ilgili motivasyon eksikliğimiz olduğunu düşünüyorum ben bu aşamada. NLP ile ilgili bazı derslerin belki verilmesinin bizim açımızdan birazcık daha motive edici olacağını düşünüyorum. En azından yeteneğimizi daha doğru alanda kullanmak, enerjimizi doğru kullanmak, bu kadar da yorulmamak için.

Tabii çeşitli şekillerde birçok sorunla karşılaştım bende. Özellikle yaşça oldukça büyük savcılarımızdan *“ben seni anlıyorum, sen para kazanmak istiyorsun, bu işler senini bildiğin gibi yürümez”* şeklinde bazı açıklamalarla karşılaştım zaman zaman. Açık kanun maddesi gereği hakkımı ararken, birçok defa böyle şeylere maruz kaldım. Çok fazla bir şey söyleyemiyorsunuz, bu baroda 30 yıl daha çalışacağınızı düşünüyorsunuz, insanlarla çok fazla kişisel sorun yaşamak gibi bir şeyiniz yok aslında mesleğinizi yapmaya çalışıyorsunuz ama olaylar kişiselleştiriliyor. Bu anlamda da belki hakimlerle, savcılarla oturup bu şekilde diyalog kuracağımız ortamların bizler açısından, çünkü büyük avukatlar yaşça büyük oldukları için bunları paylaşıyorlar ama platform hazırlanıp bunları paylaşabilmemiz gerekiyor. Umarım bunları paylaşan arkadaşlarımızın sorunları dikkate alınır ve bununla ilgili bir şeyler yapılabilir.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Av. Mustafa KAPLAN (Kahramanmaraş Barosu): Merhaba arkadaşlar, öncelikle herkese saygı ve sevgilerimi iletiyorum.

MUSTAFA
KAPLAN'IN
KONUŞMASI

En başta şunu belirteyim ki, biraz hazırlıksız yakalandık. Forum esnasında bazı notlar almaya çalıştım, tabii hazırlıksız olmak kötü oldu ancak bu forumların veya buna benzer forumların devamı halinde bizlerde daha iyi hazırlanıp katılabileceğimizi düşünüyorum. Hazırlıksız olduğumuz için fazlada sözü uzatmadan birkaç başlık halinde söylemek istiyorum.

En başta gelen sorunumuz bence hukuk eğitimimizin en baştan itibaren her zaman yetersiz oluşudur. Fakülte eğitimlerimizin yeterli seviyede olduğuna inanmıyorum. Staj dönemimizde çoğu arkadaşımız zaten şikâyet ediyor, staj dönemimizin sadece bir zaman kaybı olduğundan bahsediyor. Yine mesleki dönemde meslek içi eğitimlere kadar, şu ana kadar -ben birkaç yıllık avukatım ama- meslek içi eğitime fazla rastlayamadım.

Bazen biz yeni başlayan arkadaşlar olarak, tecrübesi daha fazla olan arkadaşlara bir şeyler danışma ihtiyacı hissediyoruz, bazı şeyler araştırmayla olmuyor tabii. Bu durumda bizim yapabileceğimiz nedir? Çekinmeden, yani gururumuzu rencide etmeden başvurabileceğimiz kurum barodur. Ancak baroların da bu konuda fazla aktif olduğunu söyleyemem, tabii mesleğe başlamanın verdiği zorluklar çok fazla, anlatılmakla bitmez. Başka yerlerde de anlatıldı, belki çözümlerde sunuldu veyahut da şu anda çözümler üretiliyordur.

En büyük sorunlarımızdan birisi eğitim yetersizliğimizden sonra ekonomik sorunlar. Ben mesleğe yeni başlayan birisi olarak en fazla bir müvekkilim geldiğinde onunla tam olarak nasıl konuşacağımı hala tam çözebilmiş değilim. Tabii bazı

şeyler zamanla kazanılıyor. Onda yaşadığımız sıkıntının yanı sıra ikinci büyük sorunda asgari ücret tarifesini uygulamak. Bu konuda da sadece Barolar Birliği tarafından bir tarife yayınlanır ancak bunun uygulaması avukatlara bırakılmıştır her zaman. Buna yönelik çok daha ciddi çalışmaların yapılması gerektiği inancındayım.

Öte yandan biz yeni başlayan avukatlar özellikle CMK ödemelerinde tabiri caizse sadece giderlerimizi karşılamaya çalışıyoruz. Çünkü gerçekten Türkiye'nin şu anki durumunda özellikle kendi büronuzu açmışsanız çok fazla giderleriniz var. Mesela CMK tarifesini kanaatimce biraz düşük, miktar olarak çok düşüktür. Bundan alınan KDV oranları da göz önüne alındığında bunların biraz daha yükseltilmesi, CMK ödemelerinin düzenli olarak yapılması elbette ki bizler için çok daha faydalı olacaktır.

Bu zamana kadar konuşulacak şeyler ana hatlarıyla konuşuldu. Zannediyorum bu hususta bir şey söylenmedi, bu hususu da arz edip konuşmamı bitirmek istiyorum. Teknolojik açıdan da sorunlarımız var; örneğin büroyu yeni açmış biri olmama rağmen hemen hemen Türkiye'deki bütün hukuk programlarını satan firmalardan misafirlerim oldu. Herkes kendi programlarını övmeye ve satmaya çalıştı, ben sadece kendi şahsım olarak deneyip-görmek amacıyla demolarını kurdum ve şu anda fazlada icra takibim olmadığı için çokta ihtiyaç hissetmiyorum. Tabii ki mesleğin maliyetleri çok fazla olduğu için bu programlara para verip satın alan arkadaşlarımız var. Öğleden önce Türkiye Barolar Birliği Başkanı sigorta şirketiyle ilgili bir ihaleye girmeyi düşündüklerini söyledi, bence icra takip programları, içtihat programları, ofisle ilgili olabilir hukuki programların geliştirilmesi, meslektaşlarımıza ücretsiz veya çok düşük ücret mukabilinde dağıtım için Türkiye Barolar Birliği tarafından programcılarla veya firmalarla anlaşılabilir. Kendi teknik elemanlarını alabilirler, bu tür programları kendi bünyeleri içerisinde geliştirilerek biz kullanıcılara dağıtılması çokta zor bir şey olmasa gerek. Hele hele bir ihaleye girmeyi düşünen Barolar Birliği için bu çokta zor olmasa gerek.

Uygulama esnasında UYAP'la ilgili çok problemler yaşıyoruz, tabii bunlar doğrudan bizi ilgilendirmese bile zaman kaybına yol açıyor. Örneğin, UYAP sisteminin çok yavaş çalışması. Yine bizim bir dosya incelemek istediğimizde ki, bunun için sertifikalar dağıtılıyor, fakat biz bir kısım arkadaşlar % 50 diyebilirim henüz sertifikalarını da almamış durumdadır. Bu sertifikaların bir an önce gönderilmesi de faydalı olacaktır. Öte yandan sertifikası gelen arkadaşlarla biz dosya sistemine girmek istediğimizde dosyalarımızın içeriğini göremiyoruz, bu bizim için zaman kaybıdır; bürodan kalkıp adliyeye gitmek, adliye gerekirse fotokopi çektirmek lazım, bunlarda çok büyük bir zaman kaybı.

Öte yandan bizler çetrefilli meselelerde aklımıza takılanları birisine danışamayacağımız zamanlarda internete bağlanıyoruz, bazı hukuk siteleri var, isim vermek önemli değil ama forum şeklinde hukuk siteleri var. Bunlardaki karşılıklı bilgi alışverişinden, soru-cevaplardan faydalanmaya çalışıyoruz. Biraz önce bir arkadaşımızda bahsetti Türkiye Barolar Birliği'nin web sitesinden, ancak bende şahsım adına Barolar Birliği'nin web sitesini beğenmiyorum; içeriği ve ara yüzü daha da zenginleştirilebilir. İçeriği hukuki bilgilerle daha çok doldurulabilir, artı birinci kaynak olarak danışabileceğimiz, sorularımızı gönderip, cevap almaya bekleyebileceğimiz, tüm meslektaşlarımızla karşılıklı iletişim halinde olabileceğimiz kuvvetli bir forum tesis edilebilir, her türlü bilgiye ulaşmak, her türlü soruyu sorup, cevabı almak açısından.

Şimdilik diyeceklerim bu kadar, hazırlıksız olduğumuz için özür dileriz. Umarız bu forum ve bundan sonra gelecek forumlar daha da faydalı olacaktır.

Herkese teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Değerli meslektaşımızın açıklamalarına teşekkür ediyoruz. Yine ben cevap olmamak kaydıyla çok küçük bir şey söylemek istiyorum bu konuda. Türkiye Barolar Birliği'nce bu hukuk programıyla ilgili bir çalışma yapıldı, bütün avukat arkadaşlara gönderilmek üzere, hem Yargıtay,

hem dava programı açısından ama bazı teknik arızalar çıktı, tekrar geri alındı. Hala o çalışma bilgi işlemde devam ediyor, en kısa zamanda bütün avukat arkadaşlarımıza umarız o ulaştırılmış olur, böylece önemli bir eksiklik giderilir. Yine web sitesiyle ilgili olarak ciddi bir çalışma var, herhalde daha yardımcı hale gelecektir.

Buyurun arkadaşım.

AYHAN
PERÇİN'İN
KONUŞMASI

Av. Ayhan PERÇİN (Adana Barosu): Forumu katılan her arkadaşına katıldıkları için teşekkür ediyoruz. Ben forumun ikinci bölümünde geldim. Öğleden önceki bölümüne yetişemedim. Türkiye Barolar Birliği Başkanı buradayken bazı şeyler söylemek isterdik, yalnız o burada yok, gerçi söylediklerimiz ona ulaşabilir.

Mesleki olarak bizim sorunlarımız ikiye ayrılıyor; mali sorunlarımız ve mesleki alandaki sorunlarımız. Mesleki alandaki sorunlarımız; fakülteyi bitirdikten staj konusundaki birtakım eksiklikleri kendi dönemimizde yaşadık. Stajyerken aslında hepimiz bir hukuk fakültesi mezunu olarak kendi çalışmayı düşündüğümüz vilayete gelip, stajımızı başlattığımızda; hakimliğin ayrı bir meslek, avukatlığın ayrı bir meslek anlayışıyla bize o staj döneminde hukuk bilgileri değil de bir mesleki eğitim verilmesi gerekir. Bunlar nedir? Gelen müvekkillerle nasıl görüşülür, işler nasıl alınır, nasıl takip edilir, örnek alınacak bir avukat nasıl olabilir şeklinde staj döneminde bizim daha çok mesleğe hazırlanmamız, kalemle, hâkimlerle bu tür şeylerle ilişkilerimiz geliştirilmeli. Kendimizin mesleki alanda güvenimizi geliştirecek şekilde staj olmalı. Onun haricinde hukuki bilgide eğitim yetersiz, şu, bu denildiğinde ise kaynaklar var, insanlar hangi hususta eksikleri görüyorsa bence kaynaklara ulaşip bunları giderecek durumdadır.

Baro yönetim kurulu oraya seçildikten sonra bunların geçim derdi olmasın, meslektaşın, bulunduğu şehrin, insanların sorunlarıyla daha bağımsız, daha rahat bir şekilde ilgilenebilmesi için, maaşlarını, geçimlerini Barolar Birliği ya da Barolar karşılayabilse, bizim bazı taleplerimiz konusunda,

mesleki sorunlarımız konusunda inanıyorum çok daha etkili olacaklardır. Çünkü bir yerde geçim sorunları var, büroda iş bekliyor, o yüzden onları eleştirirken de biraz dozunu kaçırmamak lazım.

Baroları birer aile sayarsak, Barolar Birliği de tüm bu ailenin başı, anonim şirketi olarak düşünürsek holding gibi bir şey olması lazım. Türkiye Barolar Birliği'nin basından takip ettiğimiz kadarıyla bütün Baroların ortak sorunları, ortak problemleri hakkında nasıl çözüm üretebiliriz yolundaki çalışması ve çabasına ben çok da rastlamadım ya da varsa bize anlatamadılar. Dört senede bir her vilayetten Türkiye Barolar Birliği'ne delegeler gider orada seçerler; İstanbul grubu, Ankara grubu neyse birileri kazanır, sonra bütün ülkenin barolarının üzerinde Türkiye Barolar Birliği olarak, baroların sorunlarını çözüyorlar mı, çözmüyorlar mı bilmiyorum. Bir Noterler Birliği'ne baktığımızda neredeyse uçan her türlü işlemi noterlere bir iş alanı yaratmak için bir gayret içerisindeler.

Her şirkette bir avukat çalışması bir ara çıkınca "meslek olarak biraz rahatladık biz arkadaş" dedik. Her şirket bir avukat tutacaksa bu güzel bir şey, azda bir şey olsa büronun zaruri zorunlu ihtiyaçlarını karşılar diye bekledik, ne yazık ki bunu kuşa çevirdiler. Anonim şirketlerde sermayeyi 50'den, 250 milyara çıkardılar, öteki şirketlere de bir avukatla anlaşma zemininden uzaklaştırdılar. Burada büyük bir eksiklik oldu, orada tavrını tam koyamadılar.

Bunun haricinde Türkiye Barolar Birliği CMK uygulaması ilk çıktığı haliyle iş hacmi güzeldi, yeni bürosunu açmış tüm meslektaşlarımıza güzel bir kaynaktı. Yalnız burada bütçeyi arttırmak yoluna gitmek yerine Türkiye Barolar Birliği; ilk teklif yanılmıyorsa, basından takip ettiğimiz kadarıyla iş hacmimizi daraltır yönünde oldu. Alt sınır-üst sınır yapalım bu kadar çok bütçeden para ödenme durumu olmasın, az olsun şeklinde bir tavır izlenimi edindik biz. Burada gerekli mücadeleyi verdiklerini görmüyorum, çünkü hepimiz büroyu ilk açtığımızda hakikaten babamız bile bize iş getirmiyor, CMUK'tan insanların savunmasına giriyoruz, kendi akrabamız

AYHAN
PERÇİN'İN
KONUŞMASI

bile birkaç sene bu *"bu, bu işi yapabilir mi?"* diye güvenmiyor, gelmiyor. Sizin yaptığınız çalışmalar, başarılarınızdan sonra insanlar artıyor. CMK konusu arkadaşlarla konuşmalarımızda dile getiriyorduk, burası da bir fırsat oldu, o konuda bence Barolar Birliği gerekeni yapmadı.

Mesleğimizin mali yönünden, serbest meslek makbuzumuzdan KDV sorunumuz var. Her sektör, turizm, tekstil sağ-sol bastırdı, bu KDV oranıyla ilgili çalışmalarda başarıya oluştu, % 18'den % 8'e indirdi, güzel bir çalışma. Bize gelen insanlarda, toplumumuzda *"avukatlık hizmeti bir hizmettir sana para vereyim, bunun yanında bir de mali yükümlülükler var KDV sorunu var al sana şu kadarda KDV"* demiyor, bu bizim kesemizden gidiyor. Bizde zaten 10 diyorsak, adam 5'e indiriyor. Zaten onunda makbuzunu kestiğimizde % 18 oraya gidiyor, % 20'de şeye gidiyor, % 38'i gitmiş oluyor. Bence Türkiye Barolar Birliği'nden beklentimiz şu anda bu KDV oranı konusunda bir mücadele yapılırsa, çünkü bizim öteki sektörler gibi giren bir malız yok, yani giren bir mala KDV veriyorsun, sattığında da onu düşüreceğin bir şey yok, giderimiz; telefon parası, elektrik faturası. Bu konuda da, KDV oranıyla ilgili duyarlı olmalarını bekliyoruz.

Bizim birde adliyeyle, hakimlerle, mahkeme kalemleriyle sorunlarımız oluyor. Bu konulardaki sorunlarımızı hep içimize atıyoruz, hiçbirimiz gidip bağlı bulunduğumuz baroya *"bu konuda ne yapılabilir"* gibi bir başvuruda bulunmuyoruz. Bazen baro başkanlarına ziyarete gidip, çaylarını içtiğimizde bazı sorunları söylüyoruz, *"niye anında gelmiyorsunuz"* deniyor. Burada da mesleki olarak uygulamada tüm genç arkadaşlarımızın ve diğer meslektaşlarımızın eksiklikleri var. Bazen mesleki duruş eksikliğimiz var, neticede hakimler, savcılar, kalemde çalışanlarda birer insan. İnsani olarak bazen eksiklikleri oluyor kendi kişiliklerinden kaynaklanan, orada biz mesleğimizin vermiş olduğu hakları, o duruşu sergileyemiyoruz. Bunlarda bağlı bulunduğumuz baronun bazı arkadaşların böyle sorunlar yaşadığında yanında durmayı ya da böyle bir konuda çözüm

üretmeyişi ya da bu sorunun onlara ulaşmayışı diyelim, böyle bir takım sıkıntılara neden olmakta.

AYHAN
PERÇİN'İN
KONUŞMASI

Öğleden önce ne konuşuldu bilmiyorum ama şu anda benim söyleyeceğim şeyler bunlar.

Dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza. Söz almak isteyen arkadaşlarımız.

Buyurun.

İsmail KORKMAZ (Stajyer, Adana Barosu): Forumumuza hoş geldiniz. Özellikle Ankara ve Adana'nın çevre illerinden gelenlere söylüyorum. 2007 yılında Kocaeli Üniversitesi'nden mezun oldum ve stajımın henüz dördüncü ayına girmek üzereyim. Naçizane karşılaştıklarımızı sizlerle paylaşmak istiyorum.

İSMAIL
KORKMAZ'IN
KONUŞMASI

Okuldayken hakikaten çok güçlü, laik, demokratik, sosyal-hukuk devletine, Atatürk ilkelerine ve devrim kanunlarına bağlı şekilde, idealist bir şekilde yetiştirildik, en azından Kocaeli Üniversitesi böyleydi. Hani derler ya teoriyle-uygulama, pratik farklıdır, bunun dışında ahlaki olarak da kurumlarımız arasında bir çöküntüyle karşılaşmak hakikaten beni çok rahatsız ediyor. Şöyle ki, adliye stajımın dördüncü ayındayım, aynı zaman teamül öyle olduğu için bir avukatın yanında çalışmakta, iş öğrenmekteyim. Hacze çıkıyorum, yasal olup-olmadığı boyutuna girmiyorum. Hacizde taksi şoförüyle ayrı bir ilişki içerisindeyiz, gerçi şimdi savcılık araba tahsis etti onunla gidiyoruz, biraz düzeldi gibi, memurla ayrı bir ilişki içerisinde, polisle ayrı bir ilişki içerisinde, aynı zamanda müvekkille ve borçluyla ilişki içindeyiz, bunlar hep bir ikilem.

Şöyle detaya gireceğim, haczimin birini anlatmak istiyorum izninizle: Haciz esnasındaki sürtüşmeler açısından Adana'da riskli olan bölgeler var, risksiz olan bölgeler var. Riskli olan bir bölgeye gittim ve polis almak istedim, haczi yaptık. Dönüşte polisi karakolun önünde bıraktık, tabii benim ilk haczim bilmiyorum ne olacak, şoför aynadan bana baktı

"memuru gördün mü?" dedi. "Memur?" dedim, icra memuru yanımda, "memur burada" dedim, "polisi gördün mü?" dedi. Tabii ilk haczim olduğu için biraz afalladım, aynadan baktım polis nizamiyeden içeri girmemiş, bekliyor orada (affedersiniz, orada da böyle sinirlenmişim de). "Para anlamında mı göreyim?" dedim "evet" dedi. Adam işi biliyor tabii, durakladım, bir miktar para verdim, şoför gitti polise verdi, geldi. Yolumuza devam edeceğiz şoför, polise "arkadaş acemi kusuruna bakma, cahil" demiş. Yanlış anlamayın benim babamda kamyon şoförüydü, küçümsemiyorum onu; dört yıl oku, ilk haczine heyecanla çık, bir de cahillikle suçlan. Poliste "dayı niye ayıktırmıyorsun çocuğu" demiş, çocukta olduk bu arada. Oradan çıktık gittik, bu olay zoruma gitti. Seri hacizdeyiz Adana'yı dolaşıyoruz. Yine riskli olan bir bölge Şakirpaşa'dayız, oraya gittik. Kefile gidiyoruz, işin kolayı ya kefile gitmek, kefilin oğlu evde ki, ev de zaten oğlunun. Kefil ortada yok, babasıymış, babasına bakıyormuş, tek suçu babasına bakmak, babasına baktığı için tebligat adresine hacze gitmişiz. Asıl borçlu başkası, ortada yok, il dışında. Biz de işin kolayına, kefile gidiyoruz il dışına gitmeyelim diye. Adam bize silah çekti. Adam silah çekmekte haklı da aslında, borcun muhatabı o değil. Sırf tebligat adresi orası olduğu için gitmişiz. Adam beni avukat olarak bilmiyor, bende bundan yararlanıyorum, beni memur zannediyor, memura bir şey demiyor. Benim yanında çalıştığım avukata hitaben küfür sallıyor, borçluya, kefile, babasına, alacaklıya küfür sallıyor. Hanım arkadaşlardan, hanımefendilerden çok özür diliyorum "avrat silahını getir" dedi, silahı getirdi avratta hazırmış herhalde silah. Duraksadık, ortamı yumuşatmam gerekiyor, öyle hissettim o an için. İçeri girdik, memur zannediyor beni, bize bir şey demiyor, bize küfür etmiyor, müdüre falan küfrediyor. Olay hikâyeye şeklinde oldu ama kusura bakmayın; bende kendimi memur kisvesine soktum "aman efendim yapmayın, bu tür işler olur" gibi şeyler söylemeye başladım. Dedim ki "buzdolabını, çamaşır makinesini haczedeceğiz, şu tabancayı getirin bakayım belki onu da haczedebiliriz" diye adamın elindeki tabancayı almaya zorladım. O da bu arada güldü, olayı geçiştirdik.

Bu tür uygunsuz durumları anlatarak geleceğim nokta şu; dediğim gibi idealist duygularla yetişiyoruz, pratik ve teori arasındaki farkta zaten bir çelişki içerisindeyiz, birde böyle ahlaksızlıkları görünce, polis rüşvet alması gibi, gerçi bahşiyorlar adına. Onunla ilgili şöyle bir değinmede bulunacağım; üniversitede ceza hukukunu Mehmet Emin Artuk'tan aldım, özel ve genel olarak, iyi bir hocamızdı. Memurun yapması gereken işi yaparken ayrıca para alması bize rüşvet diye öğretilirdi. Ama şimdi bir Yargıtay Kararı gördüm, "hayır rüşvet değil görevi kötüye kullanma" diyor, bana göre rüşvet hala. Bu böyle geleneksel hale gele gele toplumda artık onun bahşış oldu, hatta onun bir hak olduğu hali olacak.

Sayın Özok da gitmeseydi, keşke duysaydı; Türkiye Barolar Birliği her alanda, iç politikada, dış politikada, ekonomide, her alanda mutlaka görüş belirtmelidir. Hatta öyle görüş belirtmelidir ki o görüş belirttiği sırada, hükümet sarsılmalıdır. Mesela Yargıtay Başkanı konuşuyor, Danıştay Başkanı konuşuyor, sarsılıyor hükümet, çok da normal, yani hükümet derken iktidar. YARSAV Başkanı, Yargıçlar-Savcılar Başkanı konuşuyor, hükümet sarsılmıyor. Türkiye Barolar Birliği Başkanı konuşuyor, hükümet sarsılmıyor. Niye sarsılmıyor? Çünkü ülkede sendikalaşmaya veya oda kurumu altında çalışanlara karşı bir aşağı görme, üstten bakma anlayışı var. Tezatinu söyleyeyim; TUSİAD Başkanı konuşunca, -o da bir oda, o da bir sendikal kuruluş- sarsılıyor. Niye? Onların parası var çünkü. Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özok çıkıp Adalet Bakanı'na demelidir ki kulağını çekercesine, "senin memurun dosya dizerken, arşivden dosya çıkarırken veya dosya infaz ederken, dosyanın muhatabı kişilerden para talep etmemelidir". İçişleri Bakanlığı'na demelidir ki "senin memurun haciz esnasında, haczin muhataplarından para talep etmemelidir, o işi yaptığından ötürü". Ve bu memurlara genelge şeklinde duyurulmalıdır ki, bu bir utanç olsun, yani rüşvet nedeniyle ilk defa -daha önce hatırlıyorum gerçi böyle bir şey olmuştu da- bir genelge yayınlansın. Türkiye Barolar Birliği olarak bunu yapmalıyız.

Teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Genç meslektaşımıza bizde teşekkür ediyoruz.

Salondan: Ben bir şey sormak istiyorum. UYAP'tan hepimiz şikâyetçiyiz ve bu şikâyetin Türkiye genelinde olduğunu biliyoruz. Bu konuda, bunun daha sistemli, daha düzgün çalışması konusunda Türkiye Barolar Birliği'nin veya Adalet Bakanlığı'nın bir çalışması var mı?

Oturum Başkanı: UYAP konusunda bazı sorunlar olduğu açık. Ayrıca bazı hukukçuların UYAP'la ilgili olarak yargı bağımsızlığının olumsuz yönde etkileneceği şeklindeki görüşleri de biliyoruz. Bakalım, göreceğiz hep beraber yaşayacağımız göreceğiz.

EMİNE
BAYŞAR'IN
KONUŞMASI

Emine BAYŞAR (Stajyer, Gaziantep Barosu): Özellikle benim değinmek istediğim konu; ben Doğu Akdeniz Üniversitesi'nden mezunum ve Doğu Akdeniz Üniversitesi'nden mezun olmam staj dönemi boyunca büyük sorunlar yarattı benim için ve yine benimle birlikte mezun olan arkadaşlarım için. Çünkü Doğu Akdeniz'den mezun olan arkadaşların kapasitesinin, diğer devlet ve özel üniversitelerden mezun olanlardan daha aşağı görüldüğü birebir olarak karşımıza çıkan bir durumdu. Hatta bunun için büyük aşağılama sözcükleri de kullanılmasına rağmen biz bunları çok fazla takmadan ilerlemeye çalıştık.

Ancak ben staja başladıktan kısa bir süre sonra staj avukatı bulmakta zorlandım, çünkü bana ilk sorulan soru "*hangi okuldan mezun olduğum*" ve ben Doğu Akdeniz'den mezun olduğumu söylediğimde büyük başarılar elde etmiş olan avukat bana üç kelime "*eyvah, eyvah, eyvah*" sözcüğünü kullanmıştı. Önceleri çok takmadım ancak daha sonraları bu sizi biraz kırıyor, incitiyor.

Çok büyük bir fark yok, sadece bizim biraz daha hem maddi, hem manevi anlamda biraz daha yükümüz ağır oluyordu üniversitede. Hocalarımızdan da zaten üniversite hayatımız boyunca bu tür söylemlerle karşılaştık, rencide olduk ama biz

hiçbir zaman özel okulda okuduğumuzun farkında değildik. Çünkü sınav sistemimiz Ankara, İstanbul ya da İzmir gibi büyük şehirlerde uygulanan sınav sistemlerinden çok farklı değildi, çünkü oradan gelen hocalardan ders alıyorduk. Dolayısıyla bu daha sonra adliyelerde dahi sizin karşınıza çıkıyor, bunlar kâtiplerden tutunda yazı işleri müdürüne kadar bize ilk sorulan sorulardan bir tanesi “*mezun olduğunuz okulla*” ilgili ve daha sonrasında ise bu mezun olduğunuz okulla ilgili olan aşayağlayıcı sözler olduğu. Bunları baroya bildirdiğimizde, kısmen gerekenleri yapıyorlar. Çünkü Gaziantep Barosu’nda da buna inanan çok fazla, dolayısıyla çok fazla yapılan bir şey yok.

Yine üniversiteye bağlı olarak staj eğitim kredisi için başvurulduğunda özel okuldan mezun olduğumuz için “*neden bu krediye ihtiyaç duydunuz*” gibi eşitsizliğe dayanan şeylerle de karşılaştık, bazı arkadaşlarımız alamadılar dahi. Ben staj eğitim kredisinin sonradan ödenmek amacıyla değil de burs olarak verilmesini düşünüyorum. Eğer bunlar baro pullarından elde edilen gelirle yapılıyorsa, bunlarda burs olarak verilse hepimiz açısından daha iyi olacağına inanıyorum.

Ruhsatla ilgili problemlerde de aynı şekilde; ekonomik boyut benim ve benim gibi demeyeyim, benim en azından sponsor bir ailem var ancak aile durumları çok iyi olmayan arkadaşlarım var ve bu nedenle onların ruhsat alırken karşılaştıkları problemlerde çok büyük oluyor, yanlış olmasın yakın tarihte mezun olan bir arkadaşım 1 milyara yakın ruhsat parası ödemediği için bir-iki ay daha geç ruhsatını almak durumunda kaldı, bu da benim için çok büyük bir problem olarak görülüyor.

Mesleğe yeni başlamış avukatlar için büro ihtiyacı; barolar tarafından ortak çalışma alanları açılması sağlanarak çözümlidir. Mesleğe başlayan avukatlar, altyapısı hazırlanacak olan büro, büro malzemeleri sağlanmış, kira ödeyemeyecekleri ortak alanlarda çalışmalı, savunma görevlerini, ekonomik, sosyal kaygılardan uzak olarak yerine getirmelidir. Çünkü biz zaten göreve başladığımız zaman birçok korkuyla başlıyoruz ve bu korkuların daha azaltılması gerekiyor. Çok büyük dediğimiz

EMİNE
BAYŞAR'IN
KONUŞMASI

avukatlar, şu anlamda herkesçe bilinen çok iyi para kazanan avukatlar önümüzde dururken, bizlerin, yeni başlayan avukatlar için çok büyük problemler yaratılıyor. Dolayısıyla bunların giderilmesi gerekiyor, ancak kendi açımdan şunu söyleyeyim, stajım biter bitmez asla bir büro açmak gibi bir hayalim yo, bu bana biraz saçma gibi de geliyor. Çünkü belli bir çevreniz olması gerekiyor ama bu çevreden ne kadar dava gelebilir ve ne kadar yürütebilirsiniz işinizi. Dolayısıyla evet benimde karşı çıktığım, bağımsızlığınıza karşı olan bir durum söz konusu olsa da bir avukatın yanında çalışmak; iyi para kazanmış, iyi işleri olan, çünkü iyi işler olacak ki iyi çalışmanız, iyi öğrenmeniz gerekecek. Öyle birinin yanında çalışmayı kendi açımdan ve ekonomik açıdan daha uygun buluyorum.

Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Bizde teşekkür ediyoruz arkadaşımıza.

HÜSEYİN
KILINÇ'IN
KONUŞMASI

Av. Hüseyin KILINÇ (Adana Barosu): Sayın Divan, sayın üyeler, Sayın Adana Baro Başkanı, sevgili meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Öncelikle böyle bir forumu düzenlediği için Türkiye Barolar Birliği'ne ve baromuza teşekkür ediyorum.

Şöyle bir şerhle konuşmama başlamak istiyorum; 0-10 yaş meslek kıdemi meslektaşlarınızın sorunlarının, problemlerinin tartışıldığı bir forum tertip edilmiş. Mesleğe başlarken şöyle bir klişeyle karşılaşırız, bunu yemek arasında meslektaşlarımla ve arkadaşlarımla da paylaştım, derler ki *"0-5 yaş arasında bir avukat çok çalışır az para kazanır; 5-10 yaş arasında çalıştığı kadar kazanır, yani emeğinin hakkının alır; 10-15 yaş arasında ve daha sonrasında oturduğu yerde para kazanır"*, bu tam bir meslek klişesi, şablonu. Gerçek hayatta, maddi dünyada karşılığı olmayan bir klişe, tüm klişeler böyledir zaten. Çünkü bizler, bende dahil buradaki meslektaşlarımla önemli bir bölümü koridor avukatlığı yapıyoruz, kalem avukatlığı yapıyoruz. Yani tüm işlerimizi kendimiz takip etmeye çalışıyoruz ve şu hakikatle karşılaşırız; ben adliye koridorunda, haciz kalemlerinde, hu-

kuk kalemlerinde, ceza kalemlerinde üstat tabir edebileceğim, usta kabul edebileceğim çok meslektaşımın karşılaşıyorum.

Sorunlarımız aynı, sıkıntılarımız aynı, problemlerimiz aynı, tabii stajyer arkadaşlarımızın, mesleğe yeni başlayan arkadaşlarımızın meslekte mesafe almış, biraz tecrübe kazanmış arkadaşlarımızdan daha farklı, daha özgül sorunları ama şurada meslektaşlarımızın anlatmış olduğu sorunların çok önemli bir bölümü, bir haylisi tüm meslektaşlarımızın yaşamış olduğu problemler. Bunun 0-10 yaş arasındaki avukatların sorunları şunlar, şunlar, şunlardır; 10 yaşın üstündekilerin sanki hiç sorunu yokmuş, hiç problemi yokmuş gibi bir kategorizasyon yanlış. Avukatların bütününe, tamamının ortak sorunları, ortak problemleri var. Dolayısıyla bu tip forumlarında tüm meslektaşlarımıza, meslekteki yaşı, kıdemi ne olursa olsun açık olması gerektiği kanaatindeyim. Türkiye Barolar Birliği'ne böyle bir teklif, öneri götürüyorum.

Bir ikinci husus, bizim mesleğimizin yapısal sorunları var, arızı tabir edebileceğimiz geçici sorunları var. Yapısal sorunların değişebilmesi ancak bizim hukuk sistemimizin, hukuk dünyamızın, devletimizin işleyişinin, toplumsal yaşamımızın değişmesiyle mümkün. Bugün bu ülkede; hukukun üstünlüğüne, hukuk devletine bağlı siyasi bir iktidar yoksa hükümet hukuk devletinin üstünlüğüne inanmıyorsa, vatandaş hukuka, adalet güvenini, inancını kaybetmişse, bir mekanizmanın, bir sistemin sağlıklı işleyişinden bahsedebilmek mümkün değil. Çünkü vatandaş, devletin adaleti tesis edebileceğine, hakkı ve adaleti hakkaniyetli bir biçimde dağıtabileceğine inanmıyor ve burada da avukatın o özgül konumu, özgül pozisyonu yerli yerine oturmuyor. Yani avukat, tıpkı cumhuriyetimizin kurucusu Büyük Atatürk'ün belirttiği gibi "*vicdanı hür, irfanı hür*" bağımsız, özerk bir yurttaş, bir meslek sahibi, hakkın, hukukun, adaletin gözetleyicisi ve denetleyicisi olarak kendini var edemiyor.

Bugün piyasa dünyasında, maddi ilişkiler ortamında avukat, avukatlık nosyonundan uzaklaşmış, iş bitiren, iş bitirici bir konuma maalesef bu yapısal sorunlardan dolayı indirgenmiştir.

HÜSEYİN
KILINÇ'IN
KONUŞMASI

Toplumun, halkın, yurttaşın avukatla ilgili imgesi, algısı bu olunca biz sorunlarımıza esaslı çözümler, radikal çözümler üretemeyiz. Çünkü avukatın mesleğini serbest, rahat, özgürce yapabilmesi için; birincisi, bizim sürekli bizim muhatabımız olan devletin, devletin ilgili kurum ve kuruluşlarının, yani mahkemeler, savcılık makamı, icra daireleri, devletin aparatlarıdır, kurumlarıdır; bize saygısının olması lazım. Bizim onlar karşısında, yani devletin ajanları, görevlileri karşısında saygınlığımızın, ağırlığımızın olabilmesi için bizim vekâletini aldığımız müvekkililerimizin, araçlarımızın bize saygısının olması lazım. Fakat bizler, avukatlar olarak, meslektaşlar olarak hep birlikte arada sıkışmış bir konumda, bin bir zorluk, güçlük içerisinde bu mesleği, bu problemleri ifa etmeye çalışıyoruz.

Biraz evvel stajyer arkadaşımı dinlerken ben 7 yıllık bir avukatım, mesleğin başında yaşadığım sorunlar aklıma geldi. O arkadaşımızın konuşmasının samimiyeti bizi heyecanlandırdı, konuşmasındaki dürüstlük, açıklık bizleri güldürdü. Çünkü çok ideal duygularla hukuk felsefesi okumuşsunuz, hukuk sosyolojisi okumuşsunuz, hak nedir, adalet nedir, adalet teorileri nedir bunlarla zihninizi doldurmuşsunuz, fakat maddi dünya, gerçek hayat sizden bambaşka yetenekler, bambaşka doneler istiyor. İcra memuruyla nasıl iyi ilişkiler kuracaksınız? Bu ülkede maalesef devletin güvenlik hizmeti bile arkadaşın anlattıklarından çıkan sonuç odur, hepimizin yaşadığı da odur, özelleşmiş vaziyette. Eğer devlet, güvenlik hizmetini onun memurları, karakolları, en yetkili birimleri, yani tecimsel, parasal bir ilişkiye dönüştürmüştü, orada devletin kamu hizmeti verdiğiinden söz edebilmek mümkün müdür? Güvenliğin, asayişin kendisi orada özelleşmiştir arkadaşlar. Dolayısıyla bu sorunlarımız bizim yapısal sorunlarımız, bu ülkede gerçek anlamda hukuk devletini, hukukun üstünlüğünü tesis etmeden, bu sorunlarımızı düzeltebilmemiz mümkün değil.

Diğer arızı sorunlarımız, geçici sorunlarımız; bir defa her şeyden evvel hukuk fakültelerinin teorik, nazari bir eğitimle birlikte, pratik, olgusal bir eğitimi hayata geçirmesi gerekiyor. Biz binlerce sayfalık medeni hukuk kitapları, icara hukuku

kitapları, hukuk usulü muhakemeleri kitapları okuyoruz, bir yığın kavramı, terimi kafamıza dolduruyoruz, dolduruyoruz bunun uygulamayla hiçbir ilgisi yok. Staja başlayıncaya kadar eğer adliyeye yolumuz düşmemişse, işimiz düşmemişse ne mahkeme biliyoruz, ne kalem biliyoruz, ne zabıt kâtibi biliyoruz, hiçbir şeyi bilmiyoruz. Dolayısıyla eğitimin pratikle birleştirilmesi gerekiyor ve bunun hukuk fakültelerinde yapılması gerekiyor.

İkinci sorun; arkadaşlarım pek çok soruna değindi, özellikle Ayhan arkadaşımız, Maraş'tan konuşan arkadaşımız, Gülşen arkadaşımız, avukat olarak yaşadığımız somutluklara, olgulara değindiler. Ben bunları tekrarlamak istemiyorum, hepimizin bildiği, hepimizin yaşadığı sorunlar, fakat bunların çözümü konusunda bizim meslek örgütlerimize çok önemli bir rol düşüyor. Başta mensubu olduğumuz baronun, baromuzun mensubu olduğu Türkiye Barolar Birliği'nin bu sorunların çözüme kavuşturulması konusunda daha dik bir duruş içerisinde olması gerekiyor. Örneğin; sevgili arkadaşlarım, CMUK ödemelerimiz çok gecikti, yaklaşık biz Adana'da bir yıl, bir buçuk yıl CMK ödemelerini alamadık, yine ödemelerimiz gecikmiş durumda. Mesleğe yeni başlayan arkadaşlarımız açısından bu çok önemli bir gelir kalemidir, bürolarını ayakta tutabilmeleri, telefonlarını ödeyebilmeleri, baro aidatlarını ödeyebilmeleri, sekreter maaşlarını ödeyebilmeleri buna bağlıdır. Giriyorsunuz-çıkıyorsunuz, giriyorsunuz-çıkıyorsunuz, ücretler çok komik. Bir ağır ceza dosyasını yıllarca takip ediyorsunuz, aldığınız ücret yanlış söylüyorsam düzeltin 400 küsur lira. Hazırlık soruşturmasında herhalde 150 lira, asliye cezalarda aldığımız ücret 225 lira, üstelik bunu da gecikmiş bir biçimde alıyoruz, baro bizden hemen keseneğini kesiyor, ödeneğini alıyor, Türkiye Barolar Birliği de yapıyor bunu. Fakat biz gecikmiş alacaklarımızın faizlerini alamıyoruz ve duyuyoruz, işitiyoruz, tenzih ederek konuşuyorum, avukatlar her şeyin en güzeline, en iyisine layıktır, Türkiye Barolar Birliği Ankara'da holding binası gibi bina yaptırıyor deniyor. Dolayısıyla bizim meslek örgütlerimizin, meslektaşlarımızın önceliklerine, çıkarlarına, kaygılarına göre işletilmesi, çalışılması gerekiyor.

Bizim Adana Baro'muzun Necati Bey döneminde, daha sonra İsmet Başkan döneminde ve halen mevcut başkanımız döneminde devam eden bir inşaatı var, bu inşaatımız tamamlanmış değil, böyle giderse de tamamlanabilmesi mümkün değil. Ama bizim Adanalı avukatlar olarak böyle bir sosyal tesise ihtiyacımız var. Buradan ben Türkiye Barolar Birliği'nin sayın yöneticilerine çağrı yapıyorum, bizim sosyal tesisimizin bitirilmesi, inşaatın tamamlanması konusunda, baro başkanımıza, baromuza yardımcı olsunlar. Orada, bankalarda tuttukları, artık miktarını bilemediğim paraların bir kısmını Adana Barosu'nun sosyal tesisinin tamamlanması için Adana Barosu'na göndersinler, böyle bir talebim, böyle bir çağrım var.

İkincisi, bu CMK ücretlerinin ödenmesi konusunda başbakanla birebir görüşme yapıldı, fakat Türkiye Barolar Birliği eyleme çıkmaktan ürktü arkadaşlar ve çıkmadığı için almış olduğu kararlardan döndüğü içinde bugün bizim CMK ücretlerimizin ödenmesi yine Adalet Bakanlığı'nın, hükümetin insafına kalmış durumda. Bizim meslek örgütlerimizin almış oldukları eylem kararları konusunda ikircimli davranmaması lazım. Bir karar almışlarsa öncelikle avukatlara güvenmeleri lazım, inanmaları lazım. Avukatların almış oldukları kararlara uymayacaklarından mı korkuyorlar acaba? Uymayacaklarsa demek ki, meslektaşlarından uzaklaşmıştır onlar, böyle bir endişeleri, böyle bir kaygıları varsa. Böyle bir endişeleri yoksa niçin almış oldukları eylem kararlarından vazgeçiyorlar, çekiniyorlar. CMK ücreti alan avukatların sorunları esaslı bir biçimde çözüldü, halledildi, kesin güvencelere mi bağlandı? Bu da değil. Yine biz 3-4 aydan beri ödemelerimizi alamıyoruz.

Bir de avukatların en esaslı problemlerinden birisi, bugün maalesef doktorların, eczacıların bu tip problemleri yok, avukatlık imgesinin algısının toplumda bu kadar deforme olmasının nedeni de o. Çünkü münhasıran avukatların yapması gereken işlerin pek çoğu vatandaşlar tarafından yapılıyor. Tapu dairesinde yapılan işler, aile mahkemesinde yapılan işler, yani avukatların maddi koşullarını gözetten Türkiye Barolar

Birliği'nin en azından bu konularda da zorunlu vekalet ilişkisini hayata geçirmesi, Adalet Bakanlığı'yla bu konuda koordineli bir çalışma içerisinde girmesi gerektiği kanaatindeyim.

HÜSEYİN
KILINÇ'IN
KONUŞMASI

Hepinize beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz.

Av. Tolga Kaan BATAS (Adana Barosu): Sayın Divan Kurulu üyelerini ve Saygıdeğer Başkan'ın nezdinde bütün katılımcıları saygıyla selamlıyorum.

TOLGA KAAN
BATAS'IN
KONUŞMASI

Sayın Kılınç, benden önce konuşan sayın meslektaşım o kadar güzel noktalara değindi ki, birazda latife olsun diye kendisini beyanlarda tekrar ediyoruz efendim, talebimiz gibi karar verilmesini istiyoruz. Burada yapılan konuşmalarda genelde maddi konular üzerinde çokça duruldu, bizde aynı sıkıntılarla boğuşuyoruz ama biz yaptığımız işin ulvi bir yönünün olduğunu, manevi bir yönünün olduğunu da hiçbir zaman hatırdan çıkarmadan çalışıyoruz. Bununla ilgili olarak birkaç istirhamım olacak, birkaç düşüncem var onları arz etmek istiyorum.

Şunu öncelikle söylemek istiyorum; saygı görmek istiyorum, kalemlerdeki memurlardan, hâkimlerimizden, birlikte çalıştığımız, mesaiyi birlikte paylaştığımız ama aynı görevi ifa etmediğimiz insanlardan saygı görmek istiyoruz. Ama bunun en başında kendi meslektaşlarımızdan saygı görmek istiyoruz. Genç avukatlar, 0-10 yıllık avukatlar olarak bu süreci daha önce yaşamış olan avukatlarımız, avukat ağabeylerimizden, ablalarımızdan, büyüklerimizden saygı görmek istiyoruz. İsim vermeden başımdan geçen bir hadiseyi anlatmak istiyorum. Bir avukatın yanında sigortalı olarak çalışmaktayım, bu işe girmeden önce aracı olanlarla birlikte bir yere yönlendirildim, girdiğimde yapılan iş görüşmesi esnasında şu ifadelerle karşı karşıya kaldım, maruz kaldım ve derhal orayı terk ettim, saygımdan en ufak bir taviz vermeden, karşıdaki meslektaşımı en ufak bir şekilde rencide etmeden.

TOLGA KAAN
BATAS'IN
KONUŞMASI

Çok detaya girmeden sadece şunları söyleyeceğim: Gittiğim büroda karşılaştığım ifadeler şunlardı, *"bizim senden alabileceğimiz bir şey yok, sana katacağımız çok şey var"* bana katacakları çok şey olduğu konusunda hemfikirim, kıdemsiz olabilirim, tecrübesiz olabilirim ama çalıştığım yere, yaptığım işe kesinlikle bir şeyler katacağım konusunda da şahsımı temin ederim. Kimseye bir şeye katamayacağız diye bir şey yok. Süre olarak, yıl olarak daha önceden, bizden daha önceden mezun olunmuş, mesleğe bizden daha önce girilmiş olabilir ama eğer bir iş yapıyorsam, onun hakkını veririm, sadece kendi adıma söylemiyorum bunu, burada sorunlarını tartıştığımız 0-10 yaş grubu arkadaşlarımın hepsinin de yaptıkları işin hakkını vereceğine kendim kefil olurum. Bu anlamda sadece mesaiyi birlikte harcadığımız insanlardan değil, evveliyatla kendi meslektaşlarımızdan saygı istiyoruz, bu değinmek istediğim manevi unsurlardan birisiydi.

Yine çokça bahsedildi, bende değinmeden geçmek istemiyorum, çünkü başımızı ağrıtan önemli meselelerden birisi kalemlerdeki işlerin işleyişi. Büyük hukuk firmaları, büyük hukuk büroları ya da şahıs anlamında büyük tabir ettiğimiz avukat büyüklerimiz, işlerinin hızlı görülmesi için birtakım giderleri onlar pek umursamayabiliyor ama bu uygulamada oturmuş oluyor. Uygulamada oturmuş olması, işlerimizin görülmesi anlamında bize sıkıntı yaratıyor. Dosya çıkartmak isteyen memur, biraz durup düşünüyor; çıkarmalı mıyım acaba diye. Evet, çıkarmalısın, çünkü aldığın ücretin karşılığı olarak devlete yapmakla görevli olduğun vazife o dosyayı oradan çıkarmak. Ama benden önce gelen ya da benden sonra gelen ve hali vakti yerinde olan, büyük diye tabir ettiğimiz, büyüğü tırnak içerisinde kullanıyorum avukat büyüklerimiz, onun yapılması için, yapması gereken iş için ona bir menfaat temin ediyor. Bu menfaat temini neticesinde 0-10 yaş grubu diye, bizim sorunlarımız üzerinde durulan bu forumda böyle bir ifadeyle sizlerin huzuruna geldim. Bu yapılanlar, büyük hukuk bürolarının yapmış oldukları, mesleğe yeni başlayan bizler için sorun oluyor.

Ankara Barosu'nda çalışan avukat arkadaşlarımız iyi bilecekler, sayın başkanımızdan da bunu talep etmemiz halinde en kısa zamanda neticelendireceğini ümit ederek söylüyorum bunu; özellikle tevezilerde, -bizde bir tevzi bürosu var hukuk mahkemeleriyle ilgili olarak- işlerini kâtipler aracılığıyla gören avukat ağabeylerimizin kâtipleri ya da borçlu, davalı, davacının kendisiyle bizzat bekliyoruz sırada. Biz kendi işini kendi gören avukatlar, ben böyle bir avukat değilim ama nihayetinde bende işini gördüğüm avukatın işi için o sıraya geçiyorum ya da kendi işini gören, kendi bürosu olan avukat arkadaşlarım o sıraya geçiyorlar. Biz onlarla bir arada bulunmaktan rahatsız değiliz, akşama kadar birlikte, aynı ofisi paylaştığım kâtip arkadaşım la aynı sırada bulunmaktan rahatsız değilim ama bu konuyla ilgili olarak şunu söylemek istiyorum; işini kendi gören avukatlara burada ayrı bir pencereden, ayrı bir tevzi bürosundan öncelik sağlanabilir. Bunun önemli olduğunu düşünüyorum, orada sırada beklemek UYAP zaten hepimizin başını ağrıtıyor, çalışan memurlarında başını ağrıtıyor, avukatlarında başını ağrıtıyor ama en azından bu noktada işini kendi gören avukatla, işini kâtime gördüren avukat arasında bir ayırım yapılsa sanırım hiçte fena olmaz. Bu bizim sorunumuz, bugün burada bulunmamızı, bugün burada yapılan konuşmaların anlamını ifade eden bir sorunumuz, bununla ilgili olarak kendi baromdan talep ediyorum bunu. Diğer konularla ilgili olarak da saygı görme konusunda da bütün meslektaşlarımdan asgari bir saygının, bizlerden onlara, onlardan da bizlere karşılıklı olarak gösterileceğini ümit ediyorum.

Tahammülünüz için teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Evet, bizde teşekkür ediyoruz değerli meslektaşımıza.

Av. Muharrem ERCAN (Gaziantep Barosu): Henüz 20 günlük bir avukatım, öncelikle şu konuya değinmek istiyorum; futbolda şöyle bir tabir var "ada'ya transfer olmak" diye. Bana göre Kıbrıs'ı da bu konuma getirmeliyiz hukuk konusunda, hukuk öğrenimi görenler konusunda. Ben Kıbrıs'tan mezun olan

biri değilim, ben başka bir üniversiteden Ankara Hukuk'tan mezun oldum. Bizim bazı öğretim üyelerimiz Kıbrıs'ta ders vermeye gidip, döndükten sonra tenlerinin rengi değişirdi, biraz daha esmerleşirlerdi ve Kıbrıs'a gitmelerini şöyle anlatırlardı, *"tatile gittik ve geldik"*. Bu tabii çok olumlu bir şey değildi ama ben o tarafını da gören biri olarak, bunu sizlerle paylaşmak istedim, tabii birazda heyecanlıyım.

Forumun ilk bölümünde beni duygulandıran şey *"batı melodilerinin eşliğindeki o adliyelerdeki görüntüler"* zaten o görüntüler herkese, her şeyi anlatmış durumda. Bizim söyleyeceklerimiz sadece kendimizin, bizlerin sıkıntılarını tekrar tekrar dile getirmekten ibaret olacak. Üniversiteden mezun olup, mesleğe başlarken bir yakınüma *"yanında staj yapabileceğim bir avukat bulabilir misin?"* diye sormuştum, o da bana bir avukat buldu. O da devlete bayağı vergi ödeyen avukatlardan biri Gaziantep'te. Gaziantep'i çok iyi tanımadığım için ondan talep etmiştim. İlk görüşmemize babamla ve o yakınımızla birlikte gittik. Tabii ben mezun olduğum okuldan kaynaklanan güvenle birazda sırtımı gere gere konuşuyorum, çünkü biliyorum ki, ben mezun olduğum okulu söylediğim zaman bana *"eyvah, eyvah, eyvah"* demeyecek. Bir avukat olduğunu biliyorum, kendime de az buçuk güveniyorum. Görüştük, kurulu bir büro, geniş bir büro, buzlu camlarla ayrılmış bir büro. Görüşmeyi yaptım, konuştuk, fikirlerimizi anlattık, paylaştık. Daha sonra bana şöyle bir ifadede bulundu avukat hanım *"biz sizi ararız"* dedi, yani *"biz düşüneceğiz ondan sonra sizi arayacağız"* dedi.

Ben biliyorum ki, daha doğrusu tahmin ediyorum ki *"biz kurumsal bir büroyuz, ondan dolayı sizi bir düşüneceğiz"* ama benden çokta bilgi almadı, mezun olduğum okulu sordu, birde yakınımızı zaten tanıyordu, ondan dolayı öyle dedi. Beni tabii sabah aradı ve *"buyurun çalışın"* dedi. Vaktinde kendinin stajyeri olan, şu anda onun ortağı ve diğer buzlu camlarla ayrılmış odadaki en baştaki masa, böyle bir tablo var karşımızda. Ortağıyla görüştüğüm zaman nasıl ki arkadaşımıza fakültesini soruyorsa ve o tepkiyi gösteriyorsa, arkadaşımızda alınıyorsa, bana da ortağının ilk sorduğu soru ya da ikinci sorduğu soru

"*baban ne iş yapıyor?*" Babamın mesleğini söyledim, o anda moralim bozulmadı ama daha sonra eve gidip yattığımda "*bana niye babamın işini sordu?*" diye düşündüm. Babamın mesleğini de söyledim, babam devlet memuru, emniyet mensubu. İlk 15 günlük askı süresi vardı, o süre içinde büroya her sabah heyecanla gittim bütün mesleğe başlayan arkadaşlarımız gibi. Bir müvekkil geldi, avukat hanımla görüştü, avukat hanım beni yanına çağırdı, not almıştı "*böyle, böyle bir durum var, buna ilişkin bir araştırma yapar mısın?*" dedi bana, bende "*yaparım*" dedim, zaten istediğim bir şey. Ücrette almak isteyip istemediğimi sordu baştan, "*ben ücret almak istemiyorum, mesleği öğreniyim yeter*" dedim, "*tamam*" dedi. Bana verdiği konudan da birazcık bahsedeyim; adamın birinin bir çiftliği var. Adam 70-80 yaşlarında, ikinci hanımıyla birlikte yaşıyor. İlk hanımdan olma çocuğu 40 yaşlarından, evli ama alkol bağımlısı. Motorlarına ve tarlaya zarar veriyor. Buna ilişkinde müvekkilin talebi şöyle: Ne cezaevine girsin, nede başka bir şey olsun ama benden uzak dursun istiyor. Araştırdık, baktık, şahsi cezasızlık sebebi, oradan zaten talebi de o değildi, olsa bile bir şey yapılamıyordu. Heyecanla ben Medeni Kanun madde 432 yanlış hatırlamıyorsam, onu buldum "*alkol bağımlıları, akıl hastalarının tedavisi amacıyla gerekli kuruma gönderilmesi...*"

Dosyayı hazırladım, dilekçeyi sundum, "*bu dilekçeyi birazcık zenginleştirir misin?*" dedi bana, dilekçeyi zenginleştirdim, lüzum varmış gibi sanki uluslararası hukuktan falan bahsettim. Tekrar götürdüm, kendi biraz daha eklemeler yaptı ve bana tekrar teslim etti. Bizzat hakimın karşısında da ben sundum, sulh hukuk hakimine. O da "*aa böyle bir kurum var mıydı?*" dedi, 432. maddeyi anlattım, tabii avukat hanım büyük bir ihtimalle biliyordu da büyük ihtimalle ilgilensin, bir şeyler yapsın amacıyla benim o konuda araştırmamı istedi. Askı süresinden sonra benim adliye dönemimi iyi geçirmemi istediler, "*gerekirse büroya gelme, boş vaktinde gel ama adliyeyi muhakkak iyi geçir, orası çok daha önemli*" dediler, bende gidip-geldim. Arada bir büroya gittim, bir gidişimde o dosyayı, kendi hazırladığım dosyayı aradım bulamadım ve sorduğumda, bana aynen şöyle bir cevap verdi "*ne yapacaksın dosyayı?*" dedi.

MUHAMMAD
ERCAN'IN
KONUŞMASI

Şunu biliyorum ki, bütün stajyerlere ve avukatlara gizlilik kararı olmayan ve eğer vekaletinizde yoksa adliyelerdeki bütün dosyalar açık ama kendi emek verdiğin bir dosyanın neticesi ne olmuş merak ediyoruz. Daha 15-20 günlük stajyeriz. Böyle bir cevapla karşılaşınca bende bir daha uğramadım. Aradım, geçmiş olsun dedim anjiyo olmuştu. Dedim ki *"ben sizin büronuzdan sıkıldım"* dedim. Daha sonra ikinci avukat oldu, onunla da ayrı hikâyemiz var, daha sonra üçüncü bir avukat. Staj boyunca üç tane avukat değiştirdim, tabii üçüncü avukat çok dürüsttü ve çok iyi çalıştık ama bu seferde sınav sorunumuz vardı. Sınav sorunu olduğu için üçüncü büroda verimli geçmedi. Sınav kaygısı, askerlik vb. nedenlerle. Stajım aşağı-yukarı böyle geçti Gaziantep'te.

Değinmek istediğim konular var, burada not aldım, bende hazırlıklı gelmedim ama burada hazırlandım birazcık. Öncelikle cüppe sorunumuz var, modacıların, avukatlık hukukuyla ilgilenenlerin, disiplin kurulu üyeleri olabilir, bu konuda yetenekli avukatlar olabilir, hayal gücü, sanatsal yetenekleri güçlü olanların bir araya gelip, bana göre yeni bir cüppe tasarımı yapmaları gerekir. Daha heybetli olması gerekir fiziksel anlamda. Nasıl ki, adliyeler şu anda yetersiz ve yeni adliyeler isteniyorsa, bana göre avukatların cüppeleri de yetersiz. Hakim, savcı, Yargıtay üyelerinin ya da anayasa mahkemesi üyelerinin cüppeleri karşısında bir kere 1-0 yenik başlanıyor psikoloji açısından tabii ki. Ayrıca çözüm olarak da, aynı zamanda ben bekarım şu anda ilk aldığım cüppeyi, avukatımın bana hediye ettiği cüppeyi ben kendim ütüledim eve götürüp. Mümkünse tabii kırışmayan ya da buruşmayan, toz, kir kapmayan bir cüppe olursa, mesleğe yeni başlayan avukatlar için çok daha faydalı olacağını düşünüyorum.

İcra sorunlarını anlatmaya gerek yok, herkes anlattı. Ben icrayla ilgili anımı anlatarak en azından fayda sağlamak istiyorum. Bir hacze giderken tabii yanımızda polis var ama polisin ben tesadüfen geldiğini düşünüyorum, çünkü çok düşük bir meblağ, zaten anlaşıldı da. Polisi bırakırken yerine, benim babamda polis olduğu için babamın rüşvet almayışından,

aldığı parayla geçinmesinden, bizi okuttuğundan falan bahsediyorum, polisi övüyorum. Onu da evine bırakacağız diye aldığımızı düşünüyorum. Araç durdu polis inmedi, bende aramıza elimi attım şöyle o da elime baktı benim, zannetti ki parayı oraya koydum. Şoförde görsene diyerek kaş-göz yaptı, bende çıkardım para verdim, herhalde o da bir kere oldu. Öyle bir anım oldu polisle, bunu da paylaşmak istedim sizinle.

Bunun dışında zorunlu müdafilik ücretlerinin yetersizliği konusu var, zaten vergilerle birlikte ilk üç aşamasına girersek 135 YTL, diğerleri 210, 235, 420 YTL. Cezaevine gitsek, sanığın yakınlarıyla görüşsek, kendi çalışmamızı yapsak bunlar zaten maliyete anca yeter durumda gibi geliyor, bunların arttırılması gerekiyor.

Barolar Birliği'yle ilgili değinmek istediğim bir başka konu; ruhsat başvurusunda bulundum. Ruhsatım geldi, ancak avukatlık kimliği için yeni bir başvuru istediler benden. Bende yeni bir başvuru yaptım, geç geliyor, bu süre içinde de yaşadığımız sıkıntılar var; cezaevine gittim, geç gittiğim için yanımda da kimliğim olmadığı için ruhsatnamemi ve girdiğim zorunlu müdafiliklerle ilgili tutanaklarımı gösterdim, ancak geç olduğu gerekçesiyle almadılar beni. Bir sonraki gün erken gittim ve yine barodan belge almadan gittim avukat olduğuma dair görev yaptığuma dair. Bu seferde belgen yok, bunlar yetersiz diye beni almadılar. Bende üçüncü gün yine gittim, bu sefer belgeyi aldım ve girdim. Böyle bir sorunla karşılaştım kimliğim olmadığı için, ruhsatnameyle birlikte kimlikler gelirse böyle bir sıkıntıyla karşılaşmayız.

Bu arada ben mesleğe tek başıma devam ediyorum, tek başıma çalışıyorum. Tabii büro hazırlıkları çerçevesinde gazetede, Zaman gazetesinde bir ilan gördüm "avukat aranıyor" diye bir ilan, sadece altında telefon numarası var. Babam "bir ara bakalım, nasıl bir şeymiş, kimmiş, neymiş" dedi, bende akşamın bir vakti aradım. Karşımdaki bana her şeyi soruyor, benden bütün bilgileri istiyor, bende özel numarayla aradım ne olur, ne olmaz diye, ben ona "siz hangi şehirdesiniz, hangi şirket" diye sorunca cevap vermiyor. Sadece verdiği cevap "biz Maraş'tan

MUHARREM
ERCAN'IN
KONUŞMASI

bir tekstil şirketiyiz” dedi, “ne yapmamız lazım, siz nasıl çalıştırmak istiyorsunuz” dedim. “Bizde tam zamanlı çalışacak, mesai şeklinde çalışacak” dedi, bende “bu bana uygun değil, ben tek çalışıyorum Gaziantep’te ama burada işleriniz olursa takip ederim” genç adamız vs. gibi sohbet ettik. Konuşmadan şu anlaşıldı, avukat arayanların yapmak istedikleri şey şu; kendilerine avukatlar arayacaklar, verdikleri e-mail adresine CV’lerini yollayacaklar. Daha sonra onlar beğendiklerini eleyecekler, beğendiklerini tekrar sözlü görüşmeye çağıracaklar. Sözlü görüşmede de eleme yapacaklar, ondan sonra alacaklar. Bu süreç boyunca avukatlar, hiçbir şekilde şirketin ne ismini, ne cismini bilmeyecek. Böyle bir durumda avukat arayan birinin profili.

Zorunlu müdafilikle ilgili bir anım var, bu da kolluk kuvvetlerinin hukuk eğitimi almaları gerektiği konusunda bir sorun. Zorunlu müdafilik için gittiğim karakolda bir komiser yardımcısıyla karşılaştım. Şüpheli suçunun yakınlarının bilmesini istemiyor, adresini de bildirmemiş. Komiser yardımcısı aynen şöyle dedi şüpheliye ya bilgisizliğinden ya da adresini öğrenmek için olabilir; *“yakınlarına bildirmemek senin kanuni hakkın, bizde bildirmek zorundayız”* dedi. Onun isterse bildirip, isterse bildirmeyeceği hakkından kendisine bir vazife çıkardı komiser yardımcısı *“hayır, hayır biz bildirelim, mecburuz”* demeye başladı, kolluğun hukuk eğitimi konusuna bir örnek olay bu da.

Çok fazla hukuk fakültesi var, bu da herkesin bildiği bir konu. CMK ile getirilen bir konu var; Dink davasında da zaten gündeme getirildi; ses ve görüntü kaydı. Mesleğe yeni başladığım için bunu şunla bağlayabilirim; zorunlu müdafilikte soruşturma aşamasında savcı tutuklama talebiyle sulh ceza hakimine sevk ediyor şüpheliyi. Bende tabii tutuklamayla ilgili birkaç bir şey söylüyorum müdafiyeye söz hakkı gelince. Benim ağzımdan hiçbir zaman sabit ikametgah ifadesi geçmemesine rağmen, hakim sürekli onu sabit ikametgah sahibidir diye geçirdi, böyle bir sıkıntı var bu konuda da. Şunu da biliyoruz ki, ben itiraz etsem *“ben öyle bir şey demedim, şöyle geçirin”* desem o zaten tutuklama kararından vazgeçmeyecek.

Bir de tecrübeli ve varlıklı meslektaşların bazıları kendilerine gelen işleri başka genç avukatlara yönlendiriyor. Bu konuda eğer avukatlar böyle yaparlarsa, kendilerine tabii zarar vermediği müddetçe mesleğe yeni başlayan avukatlar hem arkalarında tecrübeli avukatların desteğini görmüş olurlar, hem de onlar, varlıklı tecrübeli avukatlar bu işten manevi bir haz alırlar.

Bilirkişi sorunu var, hukuk mahkemeleri özellikle bilirkişi kararlarını, yani hakimın hukuki nitelendirme yapması gereken konuları bilirkişiler yapıyor ve bilirkişi kararları, raporları da karar metninden sayılıyor mesela müdahalenin önlenmesi gibi davalarda ya da başka davalarda, bu konuda da Barolar Birliği'nin ve baroların müdahale etmesi gerektiğini düşünüyorum. Bilirkişinin kararını hiç değerlendirmeden hakim ona göre karar veriyor.

Bir de idari yargıda hukuk fakültesi dışındakilerin hakim olması da ayrı bir sorun.

Adiye ve çevresindeki güvenlik sorunu, zorunlu müdafilik yaparken adliye ve çevresinde güvenlik sorunu olduğu için Adana Adliyesi'nde zaten çok oluyor bu, bu da ayrı bir sorun.

Temel sorun galiba şu, bunu da ne sona aldım; bu sorunların herkes tarafından, bütün avukatlar tarafından, polisler tarafından, kalemler, hakimler, savcılar, bakanlar, başbakanlar tarafından, Barolar Birliği tarafından, barolar tarafından bilinmesine rağmen, müvekkiller tarafından, bizler tarafından bilinmesine rağmen halen daha bunların çözümsüz ve halen konuşuluyor olması sorunu. Bence bir şeyler yapmak lazım diye düşünüyorum.

Herkese teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Biz teşekkür ederiz.

Av. Metin KUŞ (Adana Barosu): Herkese merhabalar (gerçi herkes yok, kalmamış), öncelikle uykunuz geldi, ortamı

dağıtmak ve kendimi rahatlatmak adına şöyle bir giriş yapalım. Çok eski zamanlardan bir maliye bakanı hac farizasını yerine getirmek amacıyla hacca gidiyor, merasim gereği şeytan taşlaması gerekiyor. Şeytan taşlayacağı esnada bir bakıyor yanında şeytan beliriyor, şeytan dönüyor maliye bakanına “sende mi Brütüs” diyor.

Mevcut vergi sorunlarımızı bu fıkraya havale ediyorum. Öncelikle Barolar Birliği'nin bu UYAP projesi hakkında bir çalışma başlatmasını, çünkü bu UYAP projesi resmen ayıp projesi haline dönüşmüş hale geldi. Vatandaşlara derdimizi anlatamıyoruz, UYAP diye bir şey var ve bunu vatandaşa anlatamıyoruz, gidiyoruz-geliyoruz, gidiyoruz-geliyoruz bununla ilgili büyük bir sorun var. Türkiye Barolar Birliği'ni bu konuda çalışmaya davet ediyoruz.

Genç arkadaşların yoğun isteği var, Türkiye Barolar Birliği'nden bir talebimiz daha var; Avukat-Cup diye bir turnuvası oluyor avukatlarımızın iki yılda bir futbol turnuvası. Bunu Türkiye Barolar Birliği'nin organize ve finanse etmesini istiyoruz. Kim Türkiye Barolar Birliği temsilcisi? Ona doğru dönemim ya da kameralara dönemim, bu kayda geçsin lütfen. Avukat-Cup'ı Türkiye Barolar Birliği'nin finanse ve organize etmesini istiyoruz.

Ciddi bir konuya da temas edelim. Yahudilerin Almanlarla ilgili bir anekdotları vardır; “önce karşı mahalleye geldiler sesler geliyordu, biz ses çıkarmadık. Karşı eve geldiler ses çıkarmadık, komşumuza geldi ses çıkarmadık. Sonra sıra bize geldi, biz ses çıkardığımızda sesimizi duyan olmadı” diye. Burada 0-10 yaş grubu -enteresan bir terimleme bu arada- avukatların sorunları konuşuluyor olsa bile tüm avukatları gelecekte çok büyük ekonomik sorunlar beklemekte. Özellikle bu yabancı hukuk şirketlerinin Türkiye'ye girmesine olanak tanıyan yasalar bir bir geçirilmekte, bunun altyapısı ciddi manada oluşturulmuştur, bu sebeple sadece bizim sorunumuz olmayacak. Bir şekilde kendimizi kurtardık diyen meslektaşlarımızı da büyük bir tehlike beklemektedir. 7 yıldır hayatı, ekmeği bana sağlayan, buna vesile olan avukatlık mesleğime şükranlarımla saygılar.

Oturum Başkanı: Teşekkür ediyoruz.

Av. Bilal KASAP (Adana Barosu): Herkese hayırlı akşamlar. Metin bey meslekte de, büroda da aynı bu şekilde, esprili bir arkadaşımızdır, güzel bir sunum oldu, teşekkür ediyorum ayrıca ben kendisine.

BİLAL
KASAP'IN
KONUŞMASI

Avukatlık mesleğinde 9. yıl bitmek üzere burada birtakım yaşamış olduğumuz sorunlar, hepimizin ortak yaşamış olduğu sorunlar, ben onlara teker teker girip tekrar etmek istemiyorum. Özü itibariyle bu sorunların temelinde benim algıladığım âcizane, çünkü çok fazla bir şey bilmiyoruz, yaşadığımız şeylerden tespit ettiklerimizi, gördüklerimizi aktarıyoruz. Avukatlık mesleği derken bile sonuna bir "lık" eki getiriyoruz, yani "kitap", "kitaplık" veya "simit", "simitçilik" gibi. Avukatlık mesleği, avukat kanununda belirtildiği gibi özne olması gereken bir meslek grubu, bir nesneyi ifade etmez. Bulunduğu ortamda yaptığı işten dolayı öznedir. Yargının sacayağı denir, ben onu da fazla kabul etmem, çünkü yargının tek bağımsız bir gücü olmak zorunda, bütün düzenlemelerinde buradan başlaması gerekiyor. Türkiye Barolar Birliği'nin, meslek kuruluşlarının bu konuda diğer meslek gruplarından da bize en büyük yapılan eleştiride budur.

Mesleğimizin bize vermiş olduğu iş itibariyle nedir; sürekli başkalarının sorunlarına çözüm arama, bu zaman içerisinde bizde bir mesleğe ve hayata bakış açısı da alışkanlık haline dönüşmüş. Dolayısıyla kendi mesleğimizle ilgili bağımsızlığı ve istiklali üzerine de çok fazla bir düşüncemiz yok, onlarla ilgili fazla konuşmuyoruz. Baştan beri konuştuğumuz, söylediğimiz şey nedir? Ekonomik bağımsızlığı üzerine geliyor, onunla birlikte rüşvet alma meseleleri, bahşisti falan bunların tamamı avukatın bağımsız olmamasından, avukatın belli bir grup içerisinde saygısı veya adını ne koyarsanız koyun olmamasından kaynaklanan duygu ve düşüncelerin ifadesidir. Dolayısıyla benim teklifim; avukatlık kanunu değil, avukat kanunu olması gerekiyor, yani öznedir toplumda, ciddi bir kurumdur, dolayısıyla ciddi bir gücü olması gerekir. Bunun en büyük, en önemli problemi de ne ise, artık gelir bağımsızlığını

BİLAL
KASAP'IN
KONUŞMASI

elde etmiş olması lazım, ekonomik bağımsızlığını elde etmiş olması lazım. Bunu nasıl yaparsak yapalım ama bir şekilde ekonomik bağımsızlığını elde etmesi gerekiyor.

Nereden icap etti dersiniz? Çok sıradan bir örnek ama biz vekâlet alıyoruz, notere götürüyoruz, tasdik ediyor. Niye barolar düzenlemez? Bir vekalet ücreti üzerinden harç alınacak, şu alınacak, bu alınacak diye niye ısrarla noterlerde düzenlenir ve bunun üzerine birde 40-45 milyon para verilir, şirket olursa biraz daha artar. Baromuz versin, vatandaş gitsin barodan istediği avukata, hem de daha güzel bir denetim olur bence. Adam avukata mı vekâlet veriyor yoksa sahte bir avukata mı vekâlet veriyor bunun tespiti de mümkün olur. Kime, hangi avukata vekâlet verecekse bulunduğu yerdeki baroya gitsin orası düzenlesin, oradaki baro başkanlığı düzenlesin ve onunla ilgili maktu bir ücret alınsın. Baroya da buradan bir gelir elde edilir. Noterlerin gereksiz yere orada hem harç alması. Birde zaten imza tasdiki yapıyor, noter adamın vekâlet verdiğinin avukata olup olmadığını dahi bilmiyor ki. Avukat olup olmadığını bilmediği adama tutuyor vekâlet düzenliyor ve içerisine de avukatın kullanacağı yetkileri noter düzenliyor zaten bilmiyor ki, noter nerden bilsin benim kullanacağım ne tür vekâlet varda, onlara o yetkiyi verecek, bana temsil tanıyacak.

Bu niye böyle olmuş? Bakıyorsunuz avukatlık mesleğine nesnel olarak bakılmadığından yani özne olarak bakılması gerekiyor. Avukatlar kendi mesleğinde, bulunduğu yerde özne olacak, nesne olmayacak, edilgen olmayacak. Avukatlık Kanunu'nun adı da avukatlık olmayacak bence avukat kanunu olması gerekiyor "lık" eki bana farklı bir anlam çağrıştırıyor. Demin konuşmamın başında belirttiğim gibi "lık" eki getirildiği zaman bir şeyin arkasına getirilir, onu meslek edersiniz ama avukat öyle değil, öznedir, bağımsızdır, yargıya bağımsız tek güç olarak katkı sağlar. Özne olmadığından dolayı avukatlık mesleği şu anda icra edilen kurumlar olarak, ben bir özelleştiri olarak bunu söylüyorum, birilerini tenzih ederek, heyecanım-dan sürçülisan ediyorsak da kusura bakmayın.

5728 sayılı kanunun 20. maddesinde, 1080 sayılı kanunun 422.maddesi, yani Hukuk Usulü Muhakemesi Kanunu'nun 422. maddesine bir fıkra eklenmiş Ocak ayındaki bir değişiklikle. Aynen şunu diyor *"kötü niyet sahibi davalı veya hiçbir hakkı olmadığı halde dava açan tarafa ayrıca mahkemece 500 Türk Lirasından 5000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir, bu hallere vekil sebebiyet vermişse idari para cezası vekil hakkında da uygulanır"* diyor. Bu madde girdi, Hukuk Usulü Muhakemesi Kanunu'nun 422. maddesinin 2. fıkrasına bu eklendi. Burada gerek meslek kuruluşu olarak boralarımızın ve Türkiye Barolar Birliği'nin bu maddeden haberi var mı, bende şu anda bir meslektaşımın dolayı haberim oldu. Bu maddede *"idari para cezası vekil hakkında da uygulanır"* diyor, dünyanın hiçbir yerinde de görülmemiş bir şeydir. İnsanın dava açma önünde veya açtığınız bu davaya hakkınız yoktur, bu bir yargılamaya gerektiren bir hususken bile bundan dolayı kişiyi cezalandırıyorsunuz, idari para cezası veriyorsunuz. Bu yargı önünde bir kısıtlama ve özellikle de bir avukata verilmiş en büyük ceza değil mi? Bu hükmün özellikle düzeltilmesi; aynı zamanda Anayasaya da aykırı gibi geldi, ben maddeyi şimdi okudum ama bu anayasanın yargılama ilkesine, sosyal demokratik hukuk devleti ilkesiyle de çelişmektedir. Heyecanımdan dolayı tekrar özür dilerim, benim kısaca bahsetmem gereken bunlardır diye düşündüm, kendim kendimle tartışıyordum, burada spontane olarak böyle bir toplantı oldu. Aklımıza gelenler bunlardır ama ben özellikle bunların sürekli hale gelmesini istiyorum. Niye? Avukatlık mesleğinin özne olduğunu düşünüyorum, topluma yön verecek bir kurum olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla bunu bir okul gibi sürekli hale getirip, sadece mesleğe yeni başlayanlar olarak değil, bunun bütün emeklisi, kıdemlisi, tecrübelisi, tecrübesizi, hepsi için olması gereken ve izlenmesi gereken, çözümlerinde üretilip hayata geçirilmesi gereken bir durumdur. Dolayısıyla bu tür toplantıların sürekli yapılması lazım.

Herkese teşekkür ediyorum, çok sağ olun.

Oturum Başkanı: Bizde teşekkür ediyoruz. Değerli arkadaşlar kitapla birlikte anket formu genç arkadaşlarımıza

vermiştik. O anket formunu dolduralım, toplantının bitiminde onu bırakırsanız görevli arkadaşlara bizim bu konuları değerlendirmemize yardımcı olacaktır. Şimdi 15 dakika kahve arası veriyoruz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Oturum Başkanı: Değerli arkadaşlar; sayımız giderek azalıyor ama ne yapalım, Barolar Birliği Başkanı'muzun dediği gibi önemli olan nitelik.

Bir arkadaşımız kahve arasından önce söz istemişti, buyurun.

Av. Serhat DOĞAN (Adana Barosu): Herkese merhabalar.

SERHAT
DOĞAN'IN
KONUŞMASI

Sayın Divan, Sayın Başkan, sayın ziyaretçiler, meslektaşlarımız; öncelikle bu toplantının tertip edilmesinden dolayı ben çok mutlu oldum, çok memnun oldum. Çünkü bizde genelde avukatların birbiriyle olan iletişimi seçim döneminde üstelik benim rahatsız olduğum bir cenahla, dillendirilmese de sağ-sol ayırımı çerçevesinde ve seçimle alakalı olarak genelde birbirlerini hatırlarlar. Ondandır böyle bir toplantının tertip edilmiş olması kim ne derse desin, seçim için hazırlık mıdır, başka bir şey midir, ben çok memnun oldum sebep ne olursa olsun.

Türkiye Barolar Birliği seçimlerine bence sadece delegeler değil bütün üyeler katılmalı, seçimlere bütün avukatlar katılmalı. İki, bilirkişilerin tarafsızlığı konusunda halen içimizde bir adalet hissi yok, bunun oluşturulması için ne gerekiyorsa ciddiyetle üzerine gidilmeli, çünkü bu avukat için, müvekkil için, adalet için çok mühim.

Diğer bir husus arkadaşımız çok güzel bir şey söyledi, noterin baro başkanından veya barodan daha önemli bir yapısı yok. Pekâlâ, vekâletnameleri baro başkanlığı tanzim edebilir. Baro başkanlarının her vekâletname karşısında 40 milyon alması demek, şu an hayal bile edemediğimiz taleplerin baroca yapılmasını sağlanmasını bize gösterir. Şöyle; mesela artık bundan on yıl sonraki bir toplantıda yeni bir arkadaşımız derki *"ben büro açacağım, bana 10 milyar kredi verin faizsiz, faizde ödemeyeyim üstelik çünkü ben yeni başlıyorum, bunu ben iki yıl sonra ödemeye başlayayım"*. Ama şu anki durumda bunun talep edilmesi halinde, bunun kabul edilmesi mümkün değil. Bu tür bir çözüm bulunursa ki zaten benim kanaatimce baroya ve avukatlığa yakışanda budur. Vekâletname barolarda tanzim edilebilmelidir.

Bir diğer husus; asgari vekâlet ücreti çok düşük, çok komik, üç yıl boyunca, beş yıl boyunca izale-i şüyu davasını takip ediyorsunuz ve 300 milyon vekâlet ücreti alıyorsunuz. Ama öbür taraftan bir boşanma davasında anlaşmalıda olsa veya anlaşmalıyı geçelim boşanma davasında 500 milyon vekâlet ücreti alıyoruz, burada bir dengesizlik var. Artı meslektaşlarımızın hiçbirisi -ben bunu yapmaya karar verdim, şu andan itibaren yapacağım- 300 milyon vekâlet ücretine hükmetmiş. Ama kanun ille de 300 milyon demiyor, *"en az 300 milyon"* dolayısıyla bu davada 1 milyar istiyorum, hayır bu davada ben % 40 tazminat istemiyorum, % 40'tan aşağı olmamak şartıyla % 40 istiyorum, % 40 talep ediyoruz biz. Ama ezber bir tutumla sadece ve sadece % 40'a hükmediliyor tazminat olarak, bu da bence çok önemli. Yani siz izale-i şüyu davasını bir buçuk milyar yaparsanız, avukat müvekkilinden de eğer dava konusu olan yer küçük olsa bile bir buçuk milyar, iki milyar daha aldığı takdirde o zaman siz avukatın bağımsızlığını biraz daha maddi yönden en azından güçlendirmiş olursunuz.

Bir diğer husus avukat hakkında bir şikâyet yapıldığında savcılığa hadi baroya yapıldığında çok şey değil ama savcılığa yapıldığında ilk önce savcı bununla alakalı tabii ki kanuna göre bakanlığa sorması gerekiyor. Savcıyla konuştuğunuzda size

şunu söylüyor “ben bakanlığa yazdım, bakanlıkta talimat verdi aç diye”. Benim başımdan geçen bir şeyi söyleyeyim; icrada borçluyu hukuk içerisinde rahatsız ediyoruz tabii ki, sürekli hacze gidiyoruz. Amasya’ya hacze gittim üç defa, dört defa, muvazaayı ortaya çıkardık, orada tehdit yedik. Ondan sonra bizim suçlu olduğumuzla alakalı şikâyet olmuş Amasya Savcılığı’na. Benim hakkımda dava açıldı, ağır cezada yargılandım bir celse de olsa, bu abartısızdır, evliliğimin beşinci ayıydı. O günlerde de çok sessizim konuşmıyorum.

Neticede evliyiz, hatun zannedecek ki bunun benimle bir problemi var herhalde, şimdi ona diyeceğim ki üç yıla yargılanabilirim ben, ceza avukatı da değilim çok bilmiyorum, endişe ediyorum. Artık birkaç cezaevi avukatı ağabeyimizle konuştuk, dediler “rahat ol”. Rahat olur mu insan üç yıla yargılanıyor, avukatsın ve üç yıla yargılanıyorsun ve yapmadığın bir şeyle. Sonra daha kötüsünü öğrendim, iki şey öğrendim; meğerse güya benim sahteciliğe azmettirdiğim adam savcılık aşamasında takipsizlik kararıyla kurtulmuş, benim hakkımdaki bu takipsizlik kararı olmasını bilmesine rağmen Adalet Bakanlığı ve savcılık benim hakkımda dava açılmasına karar vermiş, komediden başka bir şey değil. Ben tazminat davası açmadım, neden açayım ki, bu gurursuzluk, bu onursuzluk, neden açayım ki bu davayı? Artı bir şey daha var kanun değişmiş, benim altı ayla veya bir buçuk yıl arasında yargılanmam gerekiyor, ben ceza avukatı değilim onu tekrar söylüyorum ama üç yıl üzerinden bana dava açmış.

Vezirköprü Ağır Ceza Mahkemesi’ne telefon açtım, soruşturmaya izin en son karar veren oydu, hakimle de konuşurken çok dikkatli olacaksın, “lütfederseniz ben şöyle bir giriş yapmak istiyorum” demeniz lazım ki, aksi takdirde “lütfen avukat bey lütfen, ben kararımı veriyorum” ama öyle değil ki, bu kararı beraber oluşturacağız biz. Ben talep edeceğim, hukuk bilgimi ortaya koyacağım ondan sonrada takdir etmekte hürsün. Bir defa bunu sadece bizim avukat arkadaşların sadece şeklini-şemalını düzeltmesiyle alakası yok, evet onunda alakası var ama hakimlere birisinin evet bu konuda... Adamlar kendi

SERHAT
DOĞAN'IN
KONUŞMASI

aralarında staj eğitimi döneminde şunu yapıyorlar *"avukatla nasıl temas edeceksin, ona nasıl yukarıdan bakacaksın"* gibi ben duyuyorum bunları ama şu da söylenmiyor *"avukat yargının temel direğidir"* denmiyor, bunu biliyoruz.

Diğer bir husus; vergi gerçekten çok fazla, % 10, % 15 seviyelerine çekilmesi gerekir. Adaletli bir rakama çekilsin sonra affetmesinler, feci bir şekilde denetlesinler ben bundan rahatsız olmam ama adaletli bir orana çekilmesi gerekir bunun.

Diğer bir husus; ruhsatname bedeli bir buçuk milyar sanıyorum Adana'da. Burada bir çelişki var, üç milyar kredi vereceksiniz, onun ardından bir yıl sonrasında, daha bu kredinin ödeme dönemi de gelmeden adamdan bir buçuk milyar para isteyeceksiniz. Ben emekli bir öğretmen çocuğuydum, bunu bulmak zorunda kaldım. Sanıyorum babam gitti bir yerlerden kredi çekti, biz öyle ödedik. Ya bu üç milyarı vermeyeceksiniz ya da üç milyarı verdikten sonra hemen bir yıl sonrasında onun yarısı olan bir buçuk milyarı -ki, İstanbul ve Ankara'da daha yüksek olduğunu zannediyorum, öyle biliyorum- isteyeceksiniz burada bir çelişki var. Artık baromuz bir buçuk milyara muhtaç değil, mesela onu hiç almayabilir veya iki yıl sonra alabilir. Çünkü artık baro pulu denen kavram var, Yargıtay'la çok iyi eş-duyumlu bir çalışma oldu burada, Yargıtay'dan bir baro pulu yüzünden dosyanız dönüyor. Çok güzel oldu, yani bu açıdan tamam ama buna benzer eş-duyumlu çalışmaların başka alanlarda da yapılması gerekiyor.

Diğer bir husus, kurumlardaki bize olan, mesela diyelim tapuda veya belediyede, bunu bizim söylememiz bireysel olarak veya baronun kurumsal olarak veya Türkiye Barolar Birliği'nin kurumsal olarak söylemesi bir şeyi değiştirmez. Akbank'a gittiğinizde herhangi bir şeyi talep ettiğinizde, hemen kendi avukatlarına telefon açarlar *"böyle bir talep var, yapayım mı yapmayayım mı?"*. Dolayısıyla siz onun başına o talimatı verdirmeniz lazım. İçişleri Bakanlığı'ndan gerçekten burada demin bir arkadaşımızın arz ettiği gibi İçişleri Bakanlığı'na talimat verilecek, eğer bu talimatlara uymuyorsa Türkiye Barolar Birliği Başkan da başka şeylerle çok fazla ilgileneceğine diyecek

ki “*senin memurun rüşvet alıyor, senin memurun tapuda benim elemanı, üyemi meşgul ediyor*” diyecek. Ama bunları gündeme getirmeyip siz sadece siyasi yönlerden konuşmalar yaparsanız elbette ki o zaman saygınlık noktasında, itibar noktasında tartışılırsınız.

Diğer bir konu; benim kanaatimce tercih olarak tapu, nüfus, belediyenin imar bölümleri –gayrimenkul davalarına bakıyorum ben– ama imarla alakalı her şeyi sadece ve sadece ya üstatlarımızdan öğrendik veya örnek dosyalara bakarak. Sormaya da neticede şey yapıyoruz, araştırmamız lazım çünkü. Ama imar bölümünde ben staj dönemimin bir 10 gününü geçirseydim veya nüfusta veya tapuda. Ceza avukatlığı yapmak isteyen arkadaşlar mı var, onlarda cezaevine de gitsinler 10 gün orada kalsınlar hem de en azından cezaevleri de üstü örtük olarak denetlenmiş olur, çok da güzel olur –hayır, cezaevinde koşuhalde kalmasın, Mustafa Bey güldü–. Zaten hakimlerin siz talep ettiğinizde “*ben gereğini yapıyorum avukat bey*” tarzının tam muhalifinde stajyerlerle alakalı gereğini yapmaması da tabii ki onu aslında söylememek bile gerekir çünkü bariz bir şey ama onunla da alakalı. Baro o yetmiyorsa, çünkü baroyla burada hakimler yüz yüze onu bir anlamda ıskalayabilir ama Türkiye Barolar Birliği, Adalet Bakanlığı’yla görüşme yaparak bunları sağlayabilir.

Baro yönetim kurulu meclisten veya belediye meclisinden daha mı önemsiz ya da daha mı çok sır ifade eden şeyler konuşuyorlar ki, bunun benci iki tezahürü olması gerekir bence, o konuşmalar mesela burada bir yönetim kurulu üyesi arkadaşımız, değerli bir insan. Etrafımdaki insanlar benim çalışmadığımı düşünüyor, beni buraya getiren insanlar çalışmadığımı düşünüyor, ben orada göreyim, sonradan çözümlemelere sıra bakayım, acaba şu avukat ne demiş bu konu hakkında, şu avukat ne demiş ama karar nasıl olmuş, o süreci bir görelim, en azından denetleyelim onları. Eğer biz avukatsak ilk önce kendi kendimizi denetleyebilme özgürlüğüne sahip olmalıyız. Öbür taraftan özellikle, –tabii bu sadece yönetim için değil yıllardan beri gelen bir alışkanlığın bence değişmesi gerekiyor– ben baro-

ya kayıt olduktan itibaren, bu baroda ne olur, ne biter bilmeyiz, kötü şey anlamında değil. Bu iletişimin daha sağlıklı olması için en azından bazı toplantılar, mesela birinin ceza almasıyla alakalı toplantılar değil de, o toplantılara isteyen avukat sadece yazılı başvuru yapmak şartıyla, söz söylememek şartıyla izleyici olarak katılsın. Avrupalıyı Dink davası gibi önemli bir davanın duruşmasını sokacaksınız ama avukat bilmem neyi yönetim kuruluna almayacaksınız. Herhalde bu konuda çok fazla direnç olmayacaktır, bu konunun olumlu bulunacağını düşünüyorum ben. O anlamda bununla alakalı bir duyuru yapılabilir, bunu çok yapılabilir bir şey olarak görüyorum.

Diğer bir husus; Türkiye Barolar Birliği bence, evet kesinlikle konuşmalıdır, siyasete varmadan kesinlikle konuşmalıdır. Avrupa Birliği'nden bir açıklama yapıldığında bunun karşısında Türkiye Barolar Birliği hukukçu olarak konuşmalıdır. İktidar eğer anayasal düzenlemelerle toplumun düzenini bozmaya mahsus şeyler yapıyorsa kesinlikle konuşmalıdır. Konuşmaması onun karaktersizliğidir, kesinlikle konuşmalıdır. Ama siz Danıştay saldırısından sonra yaptığınız yürüyüşle o amaçla yapmamış olabilirsiniz, topluma bir imaj verdikten sonra, bunu sanki şu kesim hatta burada baro seçimi sırasında çalışma yapan bir başkan beye ben yazmıştım *"orada tehlikenin farkında mısınız, Danıştay Saldırısını şunlar gibi..."* tam söylemiyor ama belli yani. Bende ona karşılık bir mektup yazdım, bence düzeyli bir mektuptu. Yani siz bunu yapacaksınız veya yargı mensubu olarak Türkiye derin bir tehlikenin, şeriatın, şunun, bunun, atıyorum milliyetçiliğin etkisi altına girmiştir diyeceksiniz.

Sonra adamın bir tanesi, adamın bir tanesi de çok önemli bir adam tabii ki, emekli bir orgeneral Atatürk'ün ismini taşıyan, bence kutsal olması gereken bir dernek. Atatürkçü Düşünce Derneği'nin 14 Şubat 2008 tarihinde Kadıköy'de tertip ettiği bir toplantıda yanında konuşan USİAD Başkanı Bilal Başaran diyecek ki orada *"evet artık Türkiye'de hukuk dışına çıkma vakti gelmiştir, Atatürk'te aynen böyle yapmıştı, padişahın karşısında el divan pençe durmadı, bizde durmamalıyız, hukukun*

dışına artık çıkmalıyız” diyecek, orada konuşmayacak. Danıştay saldırısından sonra konuşan Türkiye Barolar Birliği Başkanı “hayır, sen bunu yapamazsın, hukuk dışına çıkamazsın, sen emekli bir orgeneralisin, dolayısıyla sen daha çok sorumluluk duymalısın” demeyecek, burada bir çelişki var. Artı, Danıştay saldırısının aslında belli bir kesim tarafından değil de Ergenekon denen, şimdi Ergenekon’un bunu yaptığı kesin değil ama Danıştay saldırısının ikinci günü, üçüncü günü bunu belli bir kesiminde yaptığı da belli değildi.

Hukukçu delillerle hareket edecek, deliller ortaya çıkmadan karar verilmez diyoruz biz temyiz dilekçelerimizde, eksik delil incelemesi var diyoruz. Ne diyoruz ondan sonra *“şüpheden sanık yararlanır”* diyoruz. Bazı prensiplerden bahseden bir mesleğin üyesi olarak ve kurumu olarak biz eğer fevri davranırsak, fevri konuşursak, ben burada tekrar söylemek istiyorum Türkiye Barolar Birliği kesinlikle tepkisini koymalıdır ama bir hukukçuya yaraşır şekilde. İktidara haddini bildirmelidir, ötekine de haddini bildirmelidir, böyle yaptığı takdirde baromuz ve biz Türkiye Barolar Birliği kesinlikle itibarını konuşamayız o zaman, zaten konuşmaya gerek kalmaz. Ama ondan sonra siz diyeceksiniz ki, biz sadece gereğini yapıyoruz. Ben bunların yanlış olduğunu düşünüyorum. Neticede bende bir baro üyesiyim ama başkanımız olan Özdemir Özok beyin yaptığı konuşmalar beni temsil etmiyor. Öyleyse Sayın Özok şunu yapmalı *“benim şahsi görüşüm budur”* demeli.

Kritik konularda ben arkadaşlarıma sordum yönetimde Adana Barosu’nun ben bu dikkatle çalıştığını düşünüyorum. Bu yemekte sordum, *“başkan bey bir konuşma yapmak istediğinde siz nasıl davranıyorsunuz?”*, onlar dediler ki *“biz itiraz şerhlerimizi koyuyoruz, icabından on tane itiraz ettiyse, beşine dikkat ediliyor ama neticede bir orta yolu buluyoruz”*. Bu hususta ben sokaktaki vatandaşla karşılaştım mı Sayın Özok’la aynı düşünüyordum gibi oluyorum, dolayısıyla biz bir siyasi parti değiliz ki. Evet, tamam tepki koyalım ama siyasi partiymiş gibi değil, herhangi bir siyasi partiye bağlıymış gibi demiyorum, siyasi partiymiş gibi tepkilerimizi koymamalıyız. Avrupa İnsan Hakları

SERHAT
DOĞAN'IN
KONUŞMASI

Mahkemesi'nin ben kararlarını okuduğumda, gerçekten insan olduğumu düşünüyorum ben. İnsan olmanın şerefini bir daha yaşıyorum ama ben Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın yaptığı konuşmalardan bunu hissetmiyorum. Avukat olmanın, insan olmanın tam karşılığını göremiyorum orada. Tarafsız olsaydı, sadece insani değerlerden çıksaydı bunu bende hissedecektim diye düşünüyorum.

Söyleyeceklerim bu kadar benim, bu toplantının yapılmasından ben çok mutluyum, çok memnunum. Üstelik Sayın Özak'un ve Türkiye Barolar Birliği'nin bu konuda herhangi bir eleştirisini yapmış olsam da diğer bütün çalışmalarını destekliyoruz meslek içerisinde.

Bir şeyi daha söylemek istiyorum ben; aday adayı, sanıyorum aday olacak bir ağabeyimizle karşılaştık. Direk ona şunu söyledim *"sizi tebrik ediyorum, takdir ediyorum, teşekkür ediyorum"*. Neden? Çünkü siz diğer baro başkan adaylarının aksine sadece siyasi mülahazalarla değil, mesleki bir bildirimle benim karşıma çıktınız. Bu isimde burada şu an hemen aklıma gelmedi. Avukatlık Kanunu'nda yapılacak bir değişiklikle alakalı, bu değişikliğin yanlış olacağıyla alakalı yaklaşık iki ay önce bürolarımıza bir yazı gönderildi. Aziz Erbek Bey, seçim çalışmaları sırasında biz şunu-bunu, şuculuğu-buculuğu değil de hukuku zeminimize alırsak, zemin olarak hukukçuluğu ve kaliteli hukukçuluğu seçersek o zaman bize kimsenin itibarsızlıkla suçlaması imkânı kalmayacak diyerek ben veda ediyorum, teşekkür ediyorum, sağ olun.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz arkadaşımıza. Ankaradan forum için birlikte geldiğimiz arkadaşlarımızdan Musa Toprak söz istiyor. Başka söz alamak isteyen olmadığına göre bu arkadaşımıza söz veriyorum. Buyurun Musa bey.

MUSA
TOPRAK'IN
KONUŞMASI

Av. Musa TOPRAK (Ankara Barosu): Öncelikle şunu söylemek istiyorum: Başlığımız *"Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları."* Sorunları bölümünde bence oldukça başarılı bir forum oldu ama çözüm yolları bakımından biraz daha önerilerde açıkçası ben meslektaşların farklı bakış açıların-

dan daha farklı öneriler duymayı bekliyordum. Sorunlarla ilgili gerçekten mesela benim daha önce hiç düşünmediğim konulara ilişkin şeyler vardı ama çözüm yollarında zaten meslektaşlarda ifade ettiler hazırlıksız olduğunu. Demek ki bu özellikle bizim organizasyonla ilgili bir mesele daha, bu tartışmayı forum başlamadan önce yapıp burada özellikle çözüm yolları üzerine birbirimizin fikirlerini alabilmek için.

Burada tabii ki şunu yapmamız gerekiyor: Meslekle ilgili bizim hatalarımızı, bizden kaynaklanan yani avukata neden mahkemede saygı gösterilmiyor ya da avukat bahşiş midir, rüşvet midir bu paraları neden veriyor, nasıl veriyor vs. şeyleri biz söylerken meslek kusurlarımızı koyalım kabul. Ama şunları da hatırlamamız gerekiyor; bir mahkeme salonundasınız, arkanızda bir dolap var, karşınızda bir meslektaşınız duruyor, arkanızdaki o dolabı o meslektaşınız yaptırmış. Bu sadece öyle kalemde memura 5 milyon verdim, polise 20 milyon verdim meselesi değil. Uzunca bir süre adliyelerin bütün kırtasiye giderlerini baroların karşıladığı, onun olmadığı durumlarda bilirkişiler hala devam ediyor, avukatlarda oralarda biraz bütçe sorunları aşıldığı için en azından Ankara'da bu fiziki ihtiyaçların avukatlar üzerinden giderilmesi benim bildiğim kadarıyla yok ama oradaki kağıt benzeri kırtasiye bunların avukat üzerinden giderilmesi, bunlar söz konusuysen zaten sistemde bu çatlak varken, onun derinleşip başka yerlerdeki yansımalarını tamamen meslekten kaynaklanan bir kusur gibi ya da bizim tavırlarımızla ilgili bir şey gibi ortaya koymamak gerekiyor.

Burada gene bu maddi meseleyle ilgili bir şey söylemek istiyorum, esas olarak tabii iki şeyde yoğunlaşıldı; barolar aldıkları paraları almasın, verdiği parayı da daha çok versin. Burada tabii temel bir mantık hatası çıkıyor ortaya, yani Türkiye Barolar Birliği şunu versin, baro bunu almasın. Burada illaki birimizden alacak ya topluma yayarak alacak bunu örneğin vekalet pulu bence bunun bir örneği ya da eğer genel bütçeden alırsa bütün topluma yayacak sadece mesleğe değil. Burada şu örnekle bir benzetme yapmak istiyorum; Ege Üniversitesi'nde

öğretim üyeleri almaları gereken bir parayı alamadıkları için sendikaları aracılığıyla mücadele yürütüyorlar ve başarı kazanıyorlar, o para ödeniyor ama öğrencilerden haksız, zorla bağış yoluyla ödeniyor. Yani yıllardır alamadıkları o parayı artık fakülte yönetimi karar alıyor, o bölüme kaydolun öğrencilere zorunlu bağış yaptırıyorlar kayıt esnasında ve öğretim üyelerine ödüyorlar. Buradaki örneğimizde bence şey bakımından benzerlik gösteriyor, eğer biz meslek örgütünde bakış açımızı değiştirmesek buralarda o kaynağın gene bir şekilde devletin bir yerlerde parası var, Barolar Birliği'nin bir yerlerde parası var, buralardan dersek sonuçta gene o parayı biz ödeyeceğiz. Bugün bir şekilde küçük küçük ödemeye başladığımız şey, yarın mutlaka büyüyecek. Çünkü bürokraside esas olan şey genişleme, yayılma.

Sonuçta ben mesela şunu merak ettim: Vekâletle ilgili meslektaşlarım önemli bir noktaya değindiler neden noterden yapıyor diye. Bir adım ötesini de sormak gerekiyor vekâlete neden ihtiyaç duyuyoruz? Ben bunu hiç düşünmemiştim açıkçası, bir yabancı meslektaşımınla konuşurken kavram üzerinde anlaşamadığımızı fark ettik, aynı konuda konuşuyoruz, İngilizce konuşuyoruz ama o vekâlet belgesi dediğim zaman onun söylediğiyle şey olmuyor. Sonra *“sen davaya girmek için vekâletten bahsediyorsun”* dedi, ben garipsedim tabii *“ne demek başka bir şey için vekâlet, davaya girmek için vekâlet”, “ben davaya girmek için neden vekâlete ihtiyaç duyayım ki”* dedi. *“Peki, vekil olduğun nereden anlaşılacak?”* dedim, *“eğer ben vekâletim olmadan yani öyle bir yetki belgesi almadan, kişiyle anlaşmadan, para almadan onun işini yapıyorsam orada bir tuhaflık vardır zaten”* dedi. *“Ben onun bedavaya işini yapıyorsam bu benim kendi iyilikseverliğimdir veya aptallığımdır, eğer onun zararına bir iş yapıyorsam ben zaten hem mesleğimi, hem özgürlüğümü tehdit altına koyuyordumdur, bunu zaten asla yapmam. Para almadan da, adamdan yetki almadan da işini yapmam, dolayısıyla benim mahkemeye girip avukatım dediğim anda temsilcisi olduğum apaçıktır”* dedi ve bu İngiliz meslektaşım bir davaya girmek için vekâlete ihtiyaç yok dedi, bence son derece doğru.

Burada değinmek istediğim nokta diğer barolarla olan ilişkiler, sadece Türkiye'de değil, birazcık daha dışarıya doğru baktığımızda CCBE Edirne'de bir toplantı yapacak hukuk eğitimi üzerine bölge barolarının katılımıyla ve Güneydoğu Avrupa'daki baroların katılımıyla, bence son derece önemli. Bu temaslar bize iki şeyi gösteriyor; birincisi, bizim barolarımızın son derece iyi niyetli olduğunu çünkü özellikle Kıta Avrupa'sı bizim bildiğimiz yerlerde bu meslek örgütünün yapılanmasında bizdeki diğer sermaye gruplarına benzetebileceğimiz bir şey hakim. Esas olarak orada zaten avukatlar, çıkar savunmasını son derece ön plana koyuyorlar, oysa bizde hala bu şeyler arasında bir denge söz konusu hatta çok zaman toplumu daha öne koyabiliyoruz. Bir de bu bakışla ilgili bizim kazanmamız gereken bir şey burada örneğin CMK'da alınması gereken paraların az olduğu bu muhakkak, zamanında ödenmesi gerektiği bu da muhakkak. Ama uluslararası örneğe baktığımız zaman şunu görüyoruz, en azından benim böyle bir toplantıya katılma şansım oldu Güneydoğu Avrupa'daki tüm barolardan temsilciler vardı. Herkese tüm konuşmacılara tek tek ısrarla sordum, her seferinde söz aldım "ne zaman ödeniyor, ne kadar ödeniyor" diye ve herkes ortalama bir buçuk, iki yıllık bir gecikmeyle aldığından bahsetti. İngiltere'de bu daha da öteye gitmiş artık ihaleyle karakollara şey vermeye başlamışlar, orada bütün gün beklemek üzere avukat.

Bunlar bize şunu gösteriyor; sistem böyle kurulduğu zaman bizdeki haliyle ve oradaki benzerleriyle mutlaka eninde sonunda bir yerde tıkanma yaşayacak. Hâlbuki örneğin şeyi düşünsek, adli yardım, zaten bence olması gerekende o. Burada CMK'da getirilen düzenlemelerin hatırlarsak asıl nedeni, temeli karakoldaki kötü muameleydi. Bunun bugün mahkemelere yayılması şu yönden iyi bizim kişilerin haklarını savunmamız için. Ama ihtiyacı olana adli yardım sistemiyle genişletmek veya daha öteye gidip gene bu adli yardımla ilgili o işi üstlenmiş yardım kuruluşları. Yani baroyla işbirliği içerisinde olan sivil toplum örgütleri kişilere doğrudan doğruya onların bünyesinde çalıştırdıkları avukatlardan ki, bunu biz Amerikan filmlerinden vs. görüyoruz ama çok iyi işleyen,

gene İngiliz örneğinde mahkemelerin tanıdığı örgütlenmeler haline geliyorlar ve avukatlar burada ücretle çalışabiliyorlar ve doğru düzgün tarife üzerinden ücret alarak. Yani biz CMK'da bu yaşadığımız sorunu bugün gidersek bile, tahmin ediyorum ki iki sene sonra başka bir iktidar geldiğinde, bir değişiklik olduğunda gene tikanacaktır. Oysa burada adli yardıma doğru kayıp, ihtiyacı olan kişilerin yani karakolda kolluk aşamasında mutlaka, hazırlık aşamasında mutlaka herkese ama yargılama aşamasında oradaki kişilerin maddi durumunu gözeterek dağıtacak bir kuruluş.

Şunun için özellikle söyledim; uluslararası yapılanmalarla olan bağın mesela burada hemen Adana'da olduğumuz için yüzümüzü Suriye, Filistin, İsrail, Mısır'a kadar uzanabilir. O yerde, tam bir hinterlant demek mümkün değil yapı farklılıklarıyla ilgili ama çok büyük bir iş potansiyeli var. İnsanlar uluslararası toplantılarda bizim haberlerde sürekli birbirini boğazlarken gördüğümüz İsraili avukatlarla, Filistinli avukatlar yan yana büyük bilgiyle iş takip etmek için, alanlarını genişletmek için veya arabuluculuk vs. gibi konularda mesleği muhafaza etmek için mücadele ediyorlar.

Buralarda bizim o yapılanmanın içerisine girmemiz bence çok önemli ki, burada ben internet sitesinden takip edebiliyorum sadece, örneğin Adana Barosu'nun işte bu dizilerle ilgili yaptığı başvuru. Bence biraz daha yukarıya çıkartmak gerekiyor ama çok güzel bir örnek, yani her şeyi mesele ediniyor olmamız. Buradaki sadece kendi işimiz olarak görüp, örneğin Adana'yı değil, genel olarak Türkiye Barolar Birliği'nin şu konudaki rahatsızlığını rahatlıkla yazıyor olmayı. O yapılanma bence arkasından şeyi getirecek.

Neden 10 yıl meselesinde son olarak bir şey söylemek istiyorum, neden mesleğe yeni başlayan avukatlar? Hani meşhur dizeler vardır *"renkler hızla kirleniyordu birinciliği beyaza verdiler"* diye, bizim bir şeyleri çözmek için bugünden müdahale edebileceğimiz yer kendimiz. O yüzden bence mesleğe yeni başlayan avukatlar çok önemli. *"Avukat Olacaktı Muhterem"* kitabında kadirşinas üstadımız *"biz fakültenin ilk yıllarında içi-*

mizde duyduğumuz umut ve heyecan, staja başladığımızda yeniden depresir. Fakat o fakültenin ilk yılındaki heyecan nasıl gri sıraların içinde kaybolup gittiye, mesleğe yeni başladığımızda stajda duyduğumuz heyecanda tıpkı delik bir cepten düşen bozuk paralar gibi adliyenin gri koridorlarında kaybolup gider". Bence temel olarak müdahale edebileceğimiz, yakalayıp değiştirebileceğimiz yer özellikle ben kendimi de içine katıyorum biziz.

Burada artık meslek büyüklerimizin zaten işleri çok iyidir, onlar her şeylerini yapmışlardır, o yüzdende kenara çekilsinler de daha sonra gelenlere yer açsınlar diye değil sayılarda kendisini gösterdiği için ve değişikliklerde özellikle bizim bu üstatlarımızın hatalı olduğunu bildiği fakat devam eden uygulamaları bizim için doğal, içinde büyüdüğümüz hale gelmiş olması. Burada iki tane meslektaşımız çok doğal bir şekilde icradaki olaylardan bahsetti. Ben açıkçası endişe duydum, yani kameranın karşısında bunu söyleyebiliyor olmak, bunu bu kadar doğallaştırmış olmak nasıl bir ruh hali diye. Çünkü gerçekten bu doğal bir şey değil, bunu bu kameraya doğru söylüyor olmak meslek hayatımızı, ruhsatımızı tehlikeye atıyor olmak demek ama bizim yaşam doğalının, meslek pratiğimizin içinde o kadar doğal hale gelmiş ki burada söylemeye de çekinmez olmuşuz. Bu yüzdende esas olarak birazcıkta haddimi aşarak şu son bölümde çözüm önerileriyle ilgili özellikle bu forum mesela nasıl olsaydı çözüm yolları daha çok tartışılırdı, onunla ilgili birkaç şey duyabilirsem çok mutlu olacağım. Çok teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Musa arkadaşımıza bizde teşekkür ediyoruz. Var mı söz almak isteyen arkadaşımız?

Buyurun Başkanım.

Av. İbrahim GAZİOĞLU (Adana Barosu Başkanı): Değerli meslektaşlarım; gerçekten sorunlarımız çok fazla ama biz sorunlarımıza duyarlı mıyız, barolar sorunlara duyarlı mı? Avukat, meslektaş, baro ilişkisi nasıl? İşte bu konuda ben size birkaç anekdot söylemek istiyorum. Adana Barosu olarak biz sorunları çözmek için elimizden gelen gayreti gösteriyoruz.

İBRAHİM
GAZİOĞLU'NUN
KONUŞMASI

Sorunlarınız sizlerinde söylediği gibi ekonomik ve mesleki sorunlar. Bu sorunları hep tartışıyoruz, tartışmaya da devam edeceğiz. Bu bahsedilen konular 30 yıl evvelde vardı, 50 yıl evvelde vardı, şu anda var, bundan sonrada olmaya devam edece ama biz üstümüze düşen görevi yaparsak bu sorunlar asgariye ineceği kanısındayım.

Türkiye Barolarıyla ilişkili olarak bizim başımızdan geçen hadiselerde biz bir yazı alışverişinde bulunduk. Mesela nedir? Ekonomik sorunlarla ilgili, katma değer vergisiyle ilgili bazı sorunlarımız var, karşı taraftan alınan vekâlet ücretinin bize göre katma değer vergisine tabii olmaması gerekir. Çünkü bizim o kişiyle bir hizmet ilişkimiz yok, katma değer vergisini doğuran olan hizmet ilişkisinden kaynaklanmaktadır. Biz bununla ilgili çok çalışma yaptık, tüm barolara duyurduk bu konuyu, maalesef hiçbir barodan bir tek cevap bile gelmedi. Eğer biz bunu öne sürdüğümüz zaman diğer barolardan bir yazı almış olsaydık veya Türkiye Barolar Birliği bu konunun üzerine tam olarak eğilmiş olsaydı bakın o zaman katma değer vergisinden acaba alabilirler miydi? İşte bizimde bu ekonomik yönden en önemli sorunlarımızdan birisi diye ben düşünüyorum ve Türkiye Barolar Birliği'ni bu konuda göreve davet ediyorum.

İkinci konu, biliyorsunuz Avukatlık Kanunu'nun 50. maddesi gereğince adliye binalarında barolara odalar tahsis ediliyor. Bu odalardaki denetim yetkisi barolara ait, Avukatlık Kanunu'nun 95. maddesinin 15. fıkrası gereğince ama maalesef bu denetim yetkisi bize ait olmasına rağmen hakimler, savcılar bu maddeleri göz ardı ediyorlar. Adana Barosu'nun bir odasında biz sigara içmeyi serbest bıraktık, bu konuda kararlar aldık, yönetim kurulu kararı aldık, her yere duyuru yaptık ama bir meslektaşımız orada sigara içiyor diye şikayet edilince savcılığa maalesef hazırlık soruşturması gereğince 59 lira 20 kuruş para cezasına çarptırıldı. Sulh ceza mahkemesine itiraz edildi, ret, hiçbir gerekçe yok. Bunların hepsi açık açık yazıldı, daha sonra bu konuda üst mahkemeye itiraz edildi, o da ret ama bunların hepsini biz yine baro olarak tüm barolara duyurduk, Türkiye Barolar Birliği'ne de duyurduk ama maalesef üç veya beş baro

iki satır cevap verdi. Eğer onlarda duyarlı olsaydı, o hakimler, savcılar acaba bu konuda öne çıkabilirler miydi? Çıkamazlardı. Onunu için sorunları çözmek sadece meslektaşlarımızın elinde değil, tüm baroların elinde.

En önemli soruna demin Musa arkadaşımız değindi, teşekkür ediyorum kendisine. Biz ne diyoruz; avukat kamu görevi yapıyor, barolarda bu görevi kamu kurumu niteliğinde tüzel kişiler diyoruz. Avukatlık onurlu, haysiyetli bir meslek diyoruz değil mi? Ama bu haysiyetli onurlu mesleği maalesef dizilerde insanlar ayaklar altına alıyorlar. İşte biz bu dizilerdeki meydana getirilen bu ayaklar altına alınmak için Radyo Televizyon Üst Kurulu'na şikayet ettik, Türkiye Barolar Birliği'ne yazdık, 78 tane baroya yazdık ve hepsine dedik ki *"gelin tepki gösterin, Radyo Televizyon Üst Kurulu'na bu konuda yazılar yazın"* dedik ama ne bize, ne Radyo Televizyon Üst Kurulu'na herhangi bir yazı, herhangi bir belge hiçbir bir şey gelmedi. Sadece Türkiye Barolar Birliği'nden bu üç konuda *"gerekli çalışmalar yapılacaktır, teşekkür ederiz"* dendi. Bence bu denme şeklinde olmamalı, fiiliyatta olması gerekiyordu. İşte sorunlar bunlar ama maalesef sorunları çoğumuz çözemiyoruz. İşte barolar arasındaki ilişkide bu.

Bunu ben sizin bir noktada dikkatinizi çekmek için söyledim, ben gerçekten bir baro başkanı olarak çok üzüntülüymüm bu konuda. Çünkü diğer barolar bu konuların hiçbirine duyarlı kalmadılar. Bazı meslektaşlarımız söylediler, dediler ki *"baronun bizim arkamızda olduğunu hissettiğimiz anda biz baroyla ilişkilerimizi güçlendiririz"*. Evet, arkadaşlar, meslektaşlarımızın dediği hakikaten çok doğru, bende baro başkanı ve yönetim kurulu üyesi arkadaşlarımla beraber biz her zaman meslektaşlarımızın arkasındayız, bir sorunları olduğu zaman sorunlarına aynı kararlılıkla devam ediyoruz ve ilerliyoruz, inşallah diğer barolarda bunu yaparlar.

Saygılar sunuyorum.

Oturum Başkanı: Sayın Başkan'a da teşekkür ediyoruz. Buyurun arkadaşım.

Av. Erdal KÖYLÜOĞLU (Osmaniye Barosu): Öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum. Değınmek istediğım sorun çok kısa olacak, özellikle meslekte genç avukat arkadaşlar olarak değil de birçoğumuzun karşılaştığı sorun olarak; serbest çalışan avukat arkadaşlarımızın kurumlarla yapmış olduğu vekalet sözleşmesinin ücrete yönelik bölümü hakkında bir sorun olarak gördüğüm şeyi arz etmek istiyorum.

Aşağı yukarı 7 yıla yakın kurum vekilliği yaptım sözleşmeli olarak, fakat sözleşmeler genellikle içerik olarak matbuu olarak basılmış ve dayatmacı olarak demeyim de kabul etmek zorunda kaldığınız özel hükümleri içeriyor. 7 yıllık yaptığım hizmet boyunca vekâlet ücretlerinde genelde, genelde değil tamamında % 25 kesinti vardı, yani brüt ücret üzerinden. Şöyle örnek vereyim; 1000 YTL'lik bir ücretin 250 YTL'si kurumda kalıyor, siz o 750 YTL üzerinden katma değerini ve vergisini ödemek durumunda kalıyorsunuz. Bunun bir haksızlık olduğunu düşünüyorum, düşünmekle birlikte elimden bir şey gelmediği içinde 6-7 yıla yakın bu görevi sürdürdüm. Fakat her zaman için bunu bir haksızlık olduğunu da kurum yetkilileriyle görüşürken de zaman zaman dile getirdim.

Gerçekten de vekalet ücretinin avukata ait olduğunu düşündüğümüz zaman kurumun bu parayı almasının hiçbir yasal açıklaması yok, vicdani anlamda da bir açıklaması yok. Tamamen tabir yerindeyse mazur görün avukat sırtından para kazanmak gibi bir durum ortaya çıkıyor. Bunun avukatlar tarafından bireysel olarak düzeltilebileceğini sanmıyorum, sebebi de her zaman karşılaştığımız bir sorun, size şu söyle-niyor; *"bunu, bu görevi sen yapmazsan bak 6 kişi sırada bekliyor"*. Bireysel anlamda yapılacak bir şey yok ama Barolar Birliği anlamında bunun ele alınarak çözüme kavuşturulabileceği düşüncesindeyim, bir sorun olarak görüyorum.

Ekleme istediğim küçük bir diğer sorun, ele alınmasını dilediğim; avukatlığın kamu hizmeti olduğu bilinen bir gerçek yasayla da öyle, fiili anlamda da öyle. Fakat bazı ruhsatlarda özellikle silah ruhsatlarında avukatlık kamu hizmeti kabul edilmiyor, bir kamu görevlisinden hiç harç alınmıyorken bir

silah taşıma ruhsatından avukatlardan normal vatandaş gibi bir harç alınıyor. Orada kamu kimliğiniz göz ardı ediliyor. Sanıyorum Barolar Birliği nezdinde yapılacak bir girişimle veya girişimlerle bu sorununda atlatılabileceği, hallolacağı düşüncesindeyim.

Söyleyeceklerim bu kadar. Teşekkür ederim.

Oturum Başkanı: Biz de teşekkür ediyoruz. Yine Ankarada'dan gelen arkadaşlardan Işıl hanım söz istiyor. Buyurun Işıl Hanım.

Av. Işıl TURŞUCU (Ankara Barosu): Burada olmaktan dolayı çok mutluyuz, bunu arkadaşlarım adına söyleyebilirim. Ancak konuşulanların dışında duymak istediğimiz aslında bu hassasiyetin farkında olduğunuza inandığımız mevzuat proble-mimizi dile getirmek istiyorum.

Ben bütün bir hafta boyunca Mersin, Diyarbakır, Mardin ve Adana'da icra müdürlüklerinde çalıştım. Her birinde UYAP farklı çalışıyor, Ankara'da da farklı çalışıyor. Bu sorunu tespit ettiğim için şu an dile getiriyorum. Mersin'e gittim saat 4, talimat için yalnızca numara alacağım, talimat haczi ve hacze çıkmayacağım yalnızca numara alacağım. Bana dediler ki, "tevziyi biz 11:15'le 15:30 arasında yaparız", bir daha yapmayız. Neden? Komisyon başkanı öyle diyor, şikâyet edeceğim dedim, nasıl olur? Ben 4'te geldim, Adana'da işimi bitirdim buraya jet gibi ulaştım ve bunu yapıp gitmek istiyorum, ben gideceğim. Hayır, yarın 10:30'da geleceksiniz, oraya da yazmışlar çalışma saatleri 8:15-11:15, 14:00-16:15, çok değişik bir mesai anlayışı var. Adalet Komisyonu başkanlarıyla bence baro başkanlarımızın ve meslektaşlarımızın diyaloglarının sağlam olması lazım, en azından barolar arasında iletişimi kuvvetlendirme-liyiz. Bizim Ankara'da böyle bir şey olsa, herhalde biz Ankara Adliyesi'ni yıkarız. UYAP ya aynı bilgisayar sistemi farklı çalışmıyor, Ankara'da da farklı çalışmıyor, Diyarbakır'da da farklı çalışmıyor. Bir de Adana'da şu var, o da çok hoşuma gitti; elden takipli müzekkereleri avukata vermiyorlar. Yanınızda memur götürmek zorundasınız, zimmetle teslim ediliyor. Ben

ERDAL
KÖYLÜOĞLU'NUN
KONUŞMASI

IŞIL
TURŞUCU'NUN
KONUŞMASI

İŞİL
TÜRŞUCU'NUN
KONUŞMASI

avukatım, üstünde ismim yazıyor kimliğim var, ibraz etmişim, elden takipli müzekkere demişim, altına mühür basmışım. Buna niye sessiz kalınıyor. Her avukat o icra dairesinin altını üstüne getirirse üçüncü seferinde bunu yapamazlar. Aynı şey emniyette de başladı; vekalet istiyorlar, avukat kimliği fotokopisi istiyorlar.

Arkadaşlar, sayın meslektaşlarım, mesleğimizin saygınlığını birileri düşürmeye çalışırken bizde ses çıkarmıyoruz, hayır demiyoruz, aman diyoruz işimiz aksamasın. Doğru işimiz aksamasın ama hukukta aksamasın, bu hukuk değil mi, bu kanun değil mi, Avukatlık Kanunu'ndaki yetkilerim yetki değil mi? Bizim mesleğimizi toptan daraltıyorlar ve bizim mesleğe yeni başlayan avukatlar olarak en büyük sorunumuz bu. Mevzuatımızı iyi kullanamıyoruz, iyi kullanamadığımızı bırakın tecavüzlere de ses çıkaramıyoruz.

Teşekkür ederim, sağ olun.

Oturum Başkanı: Bizde teşekkür ediyoruz arkadaşımızıza.

Başka söz almak isteyen var mı? Toplantımızın sonuna geliyoruz, varsa verelim, yoksa yavaş yavaş toplantımızı kapatmaya doğru geçeceğiz. Buyurun İbrahim bey.

İBRAHİM
ATEŞ'İN
KONUŞMASI

Av. İbrahim ATEŞ (Adana Barosu): Değerli meslektaşlarım; birkaç konuya ben de değinmek istiyorum. Avukatlık Kanunu 110. maddesinin 10. bendinde Türkiye Barolar Birliği'nin görevlerinden bahsediliyor; "*Mahkeme içtihatlarının sistemli bir surette toplanması ve yayınlanması için Adalet Bakanlığı ve yargı mercileriyle işbirliği yapmak.*" Biraz önce arkadaşlarımız bahsetti biz mesleğe başladığımız andan itibaren son güne kadar mutlak surette kendimizi yetiştirmek zorundayız, çünkü toplum dinamik mevzuat ondan daha dinamik. Eğer biz statik kalırsak, mutlaka olduğumuz yerde sayacağız ve bizim için çok büyük sorun olacak. Kendimizi geliştirmek, mesleki konularda daha duyarlı olabilmek ve önümüze gelen sorunlarda müvekkillemizin hak kaybına uğramasını engellemek için iyi çalışmak

zorundayız. Bu anlamda Türkiye'de içtihat yoluyla birçok davanın yürüdüğünü hepimiz biliyoruz, mevzuat olmakla birlikte hepimizin karşısına gelmiştir "*avukat bey bu konuda içtihat var daha fazla konuşmaya gerek yok*" şeklinde, hepimiz mutlaka karşılaştık. O sebeple Türkiye Barolar Birliği'nin içtihatları derleyip tüm avukatlara ulaştırması gerektiğini düşünüyorum, çünkü mesleğin ilerlemesi, mesleğin belli bir noktaya gelmesi, avukatların daha başarılı olabilmesi, daha güçlü olabilmesi buna birazcık bağlı bence. Türkiye Barolar Birliği içtihatların toplanması ve tüm avukatlara dağıtılması konusunda program yapanlardan daha güçsüz değil ya da teknolojik açıdan veya diğer imkânlardan daha zayıf durumda değil, bunun üzerinde durulması gerektiğini düşünüyorum.

İkinci bir konu, gene 110. maddenin 4. bendinde Türkiye Barolar Birliği, Türkiye barolarını ve mensuplarını birbirine tanıtarak aralarındaki mesleki bağı kuvvetlendirmekle görevlendirilmiş, böyle bir görevi var. İki yılda bir avukatların kendi imkânlarıyla düzenlediği avukat spor oyunları var, en sonuncusu 2007 yılında Avu-Cup olarak Kuşadası'nda düzenlendi ve avukat spor oyunları olarak söylendi. Bunun içerisinde futbol, voleybol, basketbol, masatenisi, tenis vs. dallar vardı. Türkiye Barolar Birliği, baroları ve meslektaşları birbiriyle tanıştırmak ve aralarındaki ilişkileri güçlendirmek anlamında spor oyunları konusunda duyarlı olmalı, bu konuda da başkanımız ve sayın yönetim kurulu üyemiz bize güzel haberleri verdi inşallah bundan sonra organizasyonlar olacak. Biz bunu çok büyük bir mutlulukla karşıladık, bunu istiyoruz. Çünkü biz mesleğimizi yaparken hakikaten insanların dertlerini, sorunlarını satın alıyoruz. Başka sorun satın alan bu kadar çok sorunla uğraşan bir meslek grubu yok, gerim gerim geriliyoruz, her türlü sorunla uğraşıyoruz. Kalemle uğraşıyoruz, hakimle uğraşıyoruz, müvekkille uğraşıyoruz, davalıyla uğraşıyoruz, büromuzla uğraşıyoruz, ondan sonra bir bakıyoruz ki kendimizi unutmuşuz. Birazda rahatlamaya ihtiyacımız var, sosyal, kültürel ve sportif alanda bu tür organizasyonlara ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

Avukatlık ücreti konusunda maalesef ülkemizde tam bir mevzuat kargaşası var; CMK ücret tarifesi, avukatlık asgari ücret tarifesi, avukatlık kanununda geçen ücret baremleri 164. maddede ve barolar tarafından yayınlanan prensip avukatlık ücreti. Eğer bir avukatlık ücreti varsa, bunu bu kadar çok bölmeye, dağıtmaya ve farklılaştırmaya gerek yok. Bu kadar çok ücret tarifesi olursa, bu kadar çok fırsat eşitsizliği ve haksız rekabet olur, bunun önüne geçmenin yolu bunu belli bir noktada, belli bir prensibe bağlamakla olur bence. Bu ücret tarifesini bir an önce doğru şekilde düzenlenmesi gerekir, neden? CMK'ya giren avukat arkadaşlarımız işlerini takip ediyorlar ve elinde olmayarak, belki iş yoğunluğundan, belki dalarak ya da başka bir sebeple temyiz etmeyi unutabiliyorlar. Bir CMK avukatının aldığı ücret verdiği hizmetten yaklaşık bir buçuk-iki yıl sonra % 18 KDV, % 20 stopajdan sonra ve baroların kestiği paradan sonra % 50'si eline geçiyor aldığı ücretin. Bu arkadaşımız eğer temyiz etmeyi unuttuysa, verilen bir satır şikâyet dilekçesi Bakanlığa gider, bir klasör olur, avukat iki-üç yıl kendini ağır cezada görevini ihmal etmediğini anlatıp, beraat etmeye çalışıyor.

Bizim nimet-külfet dengesini korumak için çaba göstermemiz gerekir. Eğer biz avukat olarak sadece işimizi yapmadığımız için; bir, disiplin soruşturmasına maruz kalıyorsak, iki, ağır cezada yargılanıyorsak; üç, mahkûm olabiliyorsak, belki mesleğimizden olabiliyorsak bunun karşılığının da çok ciddi bir rakam olması gerekir. Eğer biz bu kadar çok baskı altında ve bu kadar büyük risk altına giriyorsak aldığımız ücretinde buna değmesi gerekir. Bence Türkiye Barolar Birliği, Türkiye'deki tüm barolar ve meslektaşlar olarak hepimiz bu konuda çok duyarlı olmak zorundayız, bu konunun üzerine ciddiyetle eğilip mesleki açıdan ücret konusundaki bu karmaşayı gidermek durumundayız.

Bunun ötesinde Türkiye'de biz muhasebeciler kadar güçlü değiliz maalesef, herkesin mutlak surette bir muhasebecisi olmak zorunda ama insanın hak arama konusundaki özgürlüğüne gelince, herkesin bir avukat tutma zorunluluğu yok.

Kendi işini kendi yapabiliyor ya da başka bir şekilde işlerini yürütebiliyor iyi ilişkilerle. Olayı şirket bazında değerlendirdiğiniz zamanda yine aynı durum var. Yeni Türk Ticaret Kanunu tasarısında her şirkete mutlaka surette bir mali müşavir anlamında bir denetleme ve bir zorunluluk getiriliyor. Burada denetleme ve müşavirlik anlamında avukat zorunluluğunun da olması gerekir. Eğer biz mesleki olarak güçlü bir yere gelmek istiyorsak, mesleki olarak durumumuzun düzelmesini istiyorsak az önce sayın meslektaşımın söylediği gibi mevzuata hakim olmak zorundayız. Bu konuda eğer bir değişiklik yapılacaksa, önerilerimizi ve gerekçelerini doğru bir şekilde ilgili yere etkili olarak iletmek zorundayız. Bunu iletmezsek kimse bize bir şey vermez.

Bu toplantının ikincisi yapıldı, Ankara'daki toplantının sayısını bilmiyorum ama biz az önce toplantının başlangıcında sayın başkanımızda söyledi Adana Barosunda, sadece Adana Barosu'nda diğer bölge barolarını dahil etmiyoruz, 885 tane meslek yılı 10 yılı dolmayan avukat arkadaşımız var ama 85 tane mensubumuz ancak geldi. Biz sorunlarımız ve bunların çözümüyle ilgili duyarlılık göstermezsek, dayanışma içerisinde olmazsak, işbirliği yapmazsak, sadece bunlar sorun olarak kendi aramızda konuşulan şeyler olur, çözüm üretilmez, kimse bizi duymaz, duysa da sayıca belki az görüldüğümüz ya da çok fazla üzerinde durmadığımız için çözüme kavuşmayacaktır. O sebeple tüm meslektaşlarımızın bu konuyu çok ciddiye alması gerekir. Biz mesleki olarak mutlak surette dayanışma içerisinde olmak zorundayız.

UYAP'la ilgili sayın meslektaşım az önce bir konuya yine değindi. Ben Ulusal Yargı Ağı Projesinin yargı bağımsızlığını engellediğini düşünüyorum net bir şekilde. Bir dava açmaya gidiyorsunuz, havalesini yaptırdınız, harcı yatıracaksınız "*avukat bey sistem yok*", bana ne yoksa "*avukat bey sistem olmadan tevzi yapamam, harç alamam*". Ben eğer bir hak arama özgürlüğü çerçevesinde müvekkilimin bir hakkını arıyorsam sisteme bağlı değilim. O sistemin altyapısı olmayabilir, sistem karışabilir, sistem gelmeyebilir, hiç olamayabilir de. Biz eğer

İBRAHİM
ATEŞ'İN
KONUŞMASI

adaletin tecellisini, hak arama özgürlüğünü bilgisayar ağına ya da bir programa bağlarsak mutlak surette özgürlüğümüzü kısıtlamış oluruz. *"Ulusal Yargı Ağı Projesi"* eğer uygulanacaksa önce altyapısı hazırlanmalı, bu konuda meslektaşlarımıza çok ciddi bir eğitim verilmeli. Şimdi biz burada meslek yaşı 10 yıl ve altı olan avukat arkadaşlarımızı konuşuyoruz. Peki, 20 ve üstü olan avukat arkadaşlarımızı hiç düşünen oldu mu? Bilgisayar, internet, UYAP, bunların sorunları ne olacak. Bunlarda çok ciddi sorunlar yaşıyorlar, internette anlamıyor, geçen bir avukat ağabeyim anlattı *"ya böyle böyle bir şey varmış İbrahim, çağırdım benim oğlanı girdi de yaptık kurtulduk çok şükür"* söylediği şey aynen bu.

Biz meslek sorunlarımızı kendi içlerimizde konuşup, tartışıp, çözüm yollarını net bir şekilde ortaya koyup, bu konuda etkili girişimlerde bulunmak zorundayız, duyarlı olmak zorundayız. Bu anlamda Türkiye Barolar Birliği'nin bu çalışması hepimiz için faydalı olacaktır, devamının olması gerektiğini düşünüyorum. Bir defaya mahsus olmak üzere değil, bence bunun sürekli yapılması lazım, her yıl düzenlenmesi lazım. Bu konuda emeği geçen tüm meslektaşlarımıza ve büyüklerimize teşekkür ediyorum.

Oturum Başkanı: Evet değerli arkadaşlar, toplantımızın sonuna geldik. Yaklaşık demeyeyim, tam rakam olarak 24 arkadaşımız konuştu, söz aldı, görüş ve düşüncelerini ilettiler. Başında da söylediğimiz gibi bunlar kayda alındı, en kısa zamanda kitap olarak hazırlayacağız. Barolar Birliği Yönetim Kurulu Üyemiz Halit Ökçesiz bir kapanış konuşması yapacak.

Buyurun Halit Bey.

HALİT
ÖKÇESİZ'İN
KONUŞMASI

Av. Halit ÖKÇESİZ (Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi): İlk Ankara'da yapılan ve ikincisini bugün Adana'da gerçekleştirdiğimiz bu forumun sonuna ulaşmış bulunuyoruz. Her ne kadar forumun başlangıcında nicelik olarak katılımın az olduğu eleştirel anlamda söylenmişse de bu kürsüden ben bu forumdan başından sonuna kadar izleyen bir kişi olarak son derece zevk aldım, yararlandım ve özellikle

Türkiye Barolar Birliği yönetimiyle ilgili yapılan eleştirilerden notlarımı aldım, tüm konuşmacıları dinledim. Yapılacak ilk toplantıda Türkiye Barolar Birliği yönetim kurulu üyesi meslektaşlarıma da aldığım bu notları satırbaşlarıyla iletteceğimi bilmenizi istiyorum.

Bu toplantının verimli geçmesini sağlayan ve katılımlarıyla bizlere yön veren tüm konuşmacı, katılımcı meslektaşlarıma ve bu toplantının gerçekleştirilmesinde büyük katkıları olan başta Sayın Av.Özcan Çine olmak üzere Ankara Barosu'na mensup genç meslektaşlarıma huzurunuzda teşekkür etmek istiyorum. Görüşleri ve fikirleriyle katkı sunan diğer tüm meslektaşlarıma da teşekkür etmek istiyorum. Bu toplantının gerçekleştirilmesinde yine katkılarını esirgemeyen başta Adana Barosu Başkanı Sayın Avukat İbrahim Gazioğlu ve yönetim kurulu üyelerine de teşekkür ediyorum. Ayrıca Bölge baroları olarak katılan Mersin, Gaziantep, Kahramanmaraş ve Osmaniye Baroları'nın başkanlarına ve bu barolara bağlı katılımlarını sunan değerli meslektaşlarıma çok teşekkür ediyorum.

Daha önce söylendiği gibi bu tür formların devam edeceğini ve bundan yararlanacağımızı bilmenizi istiyorum. Hepinize tekrar katkılarınızdan dolayı teşekkür ediyorum, iyi akşamlar diliyorum.

Oturum Başkanı: Toplantımız sona ermiştir arkadaşlar.

Teşekkür ederiz.

Çetin Emeç Bulvarı No: 46 Balgat / Ankara
Tel: (+90.312) 287 87 90 (Pbx) Faks: (+90.312) 286 55 65 - 286 31 00
Karanfil Sokağı No: 5/62 06650 Kızılay / Ankara
Tel: (+90.312) 425 30 11 - 425 36 19 - 418 13 46 Faks: (+90.312) 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-mail: admin@barobirlik.org.tr • yayin@barobirlik.org.tr